Wij
vlaams nationaal

Weekblad — 17 jaargang — nr 11 13 maart 1971
Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, 1070 Brussel, tel. 02/23.11.98
Beheer : Voldersstraat 71, 1000 Brussel. tel. 02/12.51.60. prk. 1711.39
Prijs per nummer : 8 fr. Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers

het uur van de waarheid

De grondwetsherziening die de koppige heer Eyskens er in het parlement heeft doorgedrukt was een slechte zaak voor Vlaanderen. Dat wordt nu zo stilaan ook de goedgelovigste Vlaming duidelijk. De « nieuwe staatsstruktuur » die erin werd voorgesteld is voornamelijk van Waals-Brusselse inspiratie. In het licht van de groeiende Vlaamse macht ware uitstel verkieselijker geweest : beter geen grondwetsherziening dan een slechte.

Onze fundamentele bezwaren tegen de aanvaarde teksten — reden van het hardnekkige VU-verzet — worden in steeds bredere Vlaamse kring bijgetreden. De Vlaamse meerderheidspositie werd prijsgegeven door het aanvaarden van pariteiten en grendelprocedures, in ruil voor « mogelijkheden op termijn ». Maar om die « mogelijkheden » door uitvoeringswetten waar te maken zijn wij weer aangewezen op de goodwill van Franstalige parlementsleden, wat bijna een uitnodiging is tot stelselmatige chantage. Ten tweede is er het feit dat Vlaanderen geen werkelijke politieke autonomie en zelfs geen volwaardige kulturele autonomie bekwam. En ten derde bleef de regeling voor Brussel ondoeltreffend en dubbelzinnig, terwijl de taalwetgeving op het onderwijs er op een onvergeeflijk roekeloze wijze werd prijsgegeven.

Maar feiten zijn feiten, het kwaad is geschied. Voor ons komt het er nu vooral op aan in de mate van het mogelijke de schade te beperken en te verhinderen dat de grondwetsherziening in haar toepassing misschien nóg rampzaliger wordt voor Vlaanderen.

In deze overgangsfaze tussen het goedkeuren van de grondwetsteksten en het stemmen van de uitvoeringswetten blijven een aantal mogelijkheden open die door de parlementaire vertegenwoordigers van de Vlaamse gemeenschap onverwijld moeten worden aangegrepen. Willen wij in het belang van onze gemeenschap voorkomen dat de grondwetsherziening wordt uitgevoerd in de geest waarin zij werd gestemd, dan is Vlaams overleg en samenwerking geboden.

Wij moeten onze houding bepalen tegenover die van de Franstalige gemeenschap in dit land, en daarom onder Vlamingen tot een politiek gesprek kunnen komen.

Daarom heeft de Volksunie nu het initiatief genomen een wetgevend minimumprogramma voor te stellen aan de Vlamingen van de andere partijen. Een voorstel dat als basis van gesprek kan dienen en waarvan de punten stuk voor stuk verwezenlijkbaar zijn binnen het kader van de huidige grondwet. Bovendien houdt het VU-plan konkreet rekening met een aantal beginselen die door Vlamingen uit de rangen van de traditionele partijen reeds bij herhaling werden vooropgesteld.

Zij moeten nu hun verantwoordelijkheid opnemen : samen met ons trachten te verwezenlijken van wat zij zelf toch als een normale evolutie beschouwen, of het overleg nogmaals afwijzen.

In dit laatste geval komt het weer eens niet tot een werkelijk gesprek tussen de gemeenschappen in dit land en blijven de kommunautaire geschillen een eindeloze guerilla, waarbij Vlaanderen verliezende partij blijft.

Dit VU-voorstel voor de huidige overgangsfaze betekent in geen geval dat wij ons radikaal federalistisch programma prijsgeven. Geplaatst echter voor de feiten willen wij een ultieme poging doen om vooralsnog de weg naar de toekomst open te houden. En Vlaanderens toekomst ligt in een eerlijk federalisme.

in dit nummer :

- *de pen te voeren past de lezer* 2
- *sollen met vlaamse peuters* 3
- *voor democratischer sociale verkiezingen* 3
- *diogenes* 4
- *paard van troje in kerncentrum mol ?* 5
- *belgisch leger geeft ergenis* 6
- *hold-ups in nederland* 7
- *de wijde wereld* 8 en 9
- *parlementaire krabbels* 10
- *voorstel van de volksunie* 11, 12, 13 en 14
- *kultuur* 15
- *tv, eigen wijsje, sport en persspiegel* 16, 17, 18 en 20

" Er ligt een staat te sterven,
was nooit geheel gezond,
hij liet een volk verderven,
ging zelf daaraan ten grond.

Er ligt een staat te sterven,
heel zachtjes, zonder pijn.
twee volkeren zullen erven.
Ik zal op de uitvaart zijn."

Het Leuvense KVHV heeft zopas een knap ontworpen muurkrant op de markt gebracht, waarop o.m. bovenstaande foto en gedicht voorkomen. Maar het meest opvallend op de muurkrant is een « bericht aan de bevolking » dat als volgt luidt : « Overtreedt alle wetten die U hinderen, want niet-toegepaste wetten worden morgen in ons land afgeschaft ». En tussen haakjes staat erbij : beslissing van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 9.12.70, laat op de dag. Daarmee wordt een duidelijke allusie gemaakt op de belofte van de regeringspartijen aan Pierre Descamps (invoering van de « liberté du père de famille » op 1.9.71) en het armzalig « argument » dat de Vlaamse CVP-ers na deze schandelijke anti-Vlaamse toegeving tot hun verdediging aanvoerden nl. « dat de taalwet van 1963 te Brussel tóch niet werd toegepast... »

godendeemstering

De helden van de regering zijn moe, de fut is eruit. De interne verdeeldheid van de regeringsploeg steekt de ogen uit. Eyskens' pyrrhusoverwinning in de grondwetskwestie heeft kennelijk de laatste krachten van de « grote koalitie » gevergd. De achtbare exellenties zijn nog niet eens aan de eerste uitvoeringswet toe en daar hangen zij reeds verslagen in hun zetels. Beseffen zij nu wat de konsekwenties zijn van wat zij in december hebben uitgedokterd ? Verlamt het besef dat hun partij ten laatste volgende lente voor de kiezer moeten verschijnen reeds nu hun denken en doen ?

En ondertussen groeit de sociale onrust in het land met de dag. De hele onderwijswereld gromt tegen minister Vermeylen en tegen de regering, Snoy bracht de middenstanders in ongeziene drommen op straat, de boeren betogen, straks zal een algemene ambtenarenstaking de staat verlammen en ook de rijkswachters zijn het eindeloze wachten beu. Zelfs maar een gedeeltelijk inwilligen van de eisen zal een groot aantal miljarden vergen.

En elke dag ondervindt moeder de vrouw dat de stijging van de levensduurte stukken boven het « mechanisch » 3 % effekt uitstijgt. De weerslag ervan op de arbeiders- en bediendenwereld moet tot een scherpe konfrontatie in de bedrijfswereld leiden.

Het ziet er naar uit dat de politieke uitvaart van de regering over X maanden als in 1961 zal plaats vinden onder de kreet : « Eyskens buiten ! ». Zal de cynische politicus uit Leuven er eens te meer in slagen zo ongeveer het hele land tegen zich in het harnas te jagen. Of geeft hij het toch op voor het zover is ?

Als het van hemzelf afhangt niet. Hij heeft nog één grote ambitie : zijn ambtstermijn als eerste-minister voltooien, hoe dan ook. Dat is hem in het verleden nooit gelukt, daarom wil hij mordicus bewijzen dat hij het ook kan De hele vraag is maar of zijn dierbare kollega's hem op die weg nog verder willen volgen.

Tot na de sociale verkiezingen mag hij waarschijnlijk gerust zijn, maar daarna is het voor hem uitkijken geblazen. Want de socialisten wachten op een « geschikt » moment om eruit te trekken. Zij voelen ook wel dat dit laatste regeringsjaar op sociaal gebied erg beroerd kan worden en zij willen niet wachten tot de volkswrevel zich duidelijk op de regering richt. Bovendien wil Leburton spoedig zijn premier-ambities verwerkelijkt zien, en dus moet de BSP de « grootste partij van het land » worden.

Niet te verwonderen dat de CVP-ers er zo argwanend bijlopen. Daar zitten ze nu met hun dooie grondwetsmus en het odium van de « liberté du père de famille » en zij lopen het reële gevaar dat tegen de volgende verkiezingen van Van Elslande's « bewegingsstrategie » niet veel in huis komt.

Als ze bij elkaar blijven, de regeringspartners, dan mogen wij van hen in de komende maanden krasse staaltjes elektorale demagogie verwachten. Eens de klip van de verkiezingen voorbij doen ze dan wel weer wat zij willen. De Vlamingen moeten beseffen wat dat kan betekenen. Het zal van hun wijze van stemmen afhangen of de grondwetsherziening nóg rampzaliger wordt in haar toepassingswetten.

Reeds nu wordt het duidelijk : na 1972 wordt de terugkeer naar het rampzalige unitarisme ingeluid of wij gaan met zijn allen resoluut de federalistische weg op.

Wij en gij

vlaams nationaal

notaire

Degenen, die op zondag 28 februari jl. het programma « Wij heren van Zichem » hebben gezien, zullen zich zeker de passus herinneren, waarin sprake was van een notaris, die op zijn deur een naambord had staan, waarop hij zich aankondigde als « notaire ». Men vond toen reeds dat zoiets in een stad als Leuven niet kon geduld worden door de Vlamingen.

Welnu, in het jaar 1971, moeten de Vlamingen in 't Diestse dit nog steeds dulden. Inderdaad, in de Koning Albertstraat te Diest woont er een zekere notaris, die zich op zijn naambord nog steeds « notaire » noemt.

In naam van verschillende Vlaamsvoelenden heb ik hem een drietal weken geleden een brief geschreven, waarin ik hem vroeg dit te verwijderen. Hij heeft dit gedaan, maar hij heeft het nu voor zijn venster staan. Waarschijnlijk had hij schrik, dat wij het zelf zouden verwijderen.

In elk geval deze hooghartige franskiljon blijft koppig en wenst « notaire » te blijven.

Het bewijs is weer eens geleverd dat de Vlamingen het niet met zachtheid kunnen halen (bv. een vriendelijk briefje). De heren franskiljons moeten er dan ook niet van verwonderd zijn dat wij soms zeer hard kunnen zijn. Dit heeft « Sabena » nog zopas ondervonden, toen tijdens een betoging te Antwerpen heel wat schade werd toegebracht aan haar agentschap aldaar. Ook bij de Vlamingen geraakt het geduld eens ten einde.

W.S. te Molenstede.

boomplanting

Als de kleine man een boom plant kan hij binnen enkele jaren door « enkele groten » of één enkele, neergehaald worden.

Waarom zouden de bouwvergunningen niet geconditioneerd worden met het planten van x m2 groen ? En waarom de boomrooiers niet taxeren in plaats van te subsidiëren ?

A.B. te Zegelsem

leesbare « wij »

De beroering rond Leuven en in de mijnstreek heeft mij, jonge arbeider, Volksunie doen kiezen. Ik lees « Wij » van a tot z en ik vind het de moeite waard. Ik heb echter een paar opmerkingen en ik meen dat ik kan spreken namens een aantal mensen die denken zoals ik. U moet toegeven dat het weinig plezant is een krant te lezen met een verklarend woordenboek naast u want bv in het laatste nummer zijn er een paar woorden waarvan men de verklaring moet opzoeken. Bv. : in het stuk over medebeheer (dat mij ten zeerste interesseert) revendicatieve functie, en dan op bladzijde 9 in extenso, en de afkortingen CAD, VCOS, UCOD.

Ik begrijp best dat er lezers zijn die dat allemaal onmiddellijk door hebben maar de Volksunie is een partij van het volk, dus voor iedereen, dus ook voor hen die weinig gestudeerd hebben. Mijn vraag is dan ook dat indien mogelijk dergelijke woorden zouden vervangen worden en afkortingen voluit geschreven. Is het mogelijk dat daarmee rekening wordt gehouden ? Dat zou het blad voor heelwat lezers leesbaarder maken.

M.C. te Teralfene

elektoraal tegenwicht

Op 6 febr. ll. schreven wij in « Wij » : Vlaenderen waeckt op uw saeck ! » ; « Meteen worden deze ingevoerde Belgen « kiezers » en vervullen een aktieve rol in de politieke machtsvorming van de anti-Vlamingen, waarop het aankomt ! ».

En inderdaad, signore Ernest Glinne van Charleroi wil weer de bakens wat verder zetten en diende daartoe een wetsvoorstel in, om de in België verblijvende onderdanen van de EEG-landen stemrecht te verlenen voor de gemeenten : « ze betalen immers ook belastingen », doet hij opmerken. Wetenswaardig is het daarbij dat de buitenlanders al lang meetellen voor het vaststellen van het aantal zetels in de gemeenteraden en het parlement, wat ten voordele van het gewest Wallonië opmerkelijk gunstig uitvalt. .

De volgende stap zal volgens het plan der Waalse leiders logischerwijze zijn : de buitenlanders ook stemrecht te geven voor het parlement en zo is de zaak ten slotte « politiek » rond : de massale toevoer van vreemde elementen (die nooit groot genoeg zal zijn) zal alzo een elektoraal tegenwicht helpen vormen ten aanzien van Vlaanderen, dat zij duchten.

Zullen wij dan geen heterochtone burgemeester, gemeenteraadsleden, ministers en parlementairen mogen verwachten, want de heer Glinne zal dan argumenteren : « Wie kiesrecht heeft, is verkiesbaar ! », ten ware dit toevallig niet meer paste in het Waalse huishouden.

P.V.M. te Burst.

alle belgen gelijk ?...

Naar ik vernam zal de Rijkswacht nu ook eens betogen. Jammer dat ze niet samen met de boeren betogen op 23 maart.

Dat de Rijkswacht reden heeft om te staken neem ik goed aan. Hun prestaties zijn even groot als de stadspolitie zo niet groter. Ik ben dan ook benieuwd hoeveel processen en aanhoudingen er zullen plaats hebben, ook of er met knuppels en traangas zal gewerkt worden, en of er ook hartinfarcten zullen zijn zoals op de boerenbetoging in Oudenaarde.

Sedert de BTW krijgen de boeren 15 centiem per liter min voor de melk (4,35 fr in plaats van 4,50 fr) maar hun kostprijzen verhogen enorm ; voor de meststoffen is er 18 % BTW dat is 100 fr per 100 kg meer dan verleden jaar. Ook het vlees moet volgens de regering in prijs verlagen.

Volgens de grondwet zijn alle Belgen gelijk maar de regering past dit grondbeginsel niet toe. Wij zullen dan ook in de toekomst voor een andere regering moeten zorgen, want de CVP-regering erkent blijkbaar de zelfstandigen niet als Belgen en het is nochtans door hen dat ze als partij de meerderheid behaalt ; zij worden ook gesteund door de boerenbond, waarvan de leiding niet schijnt te weten waarom de boeren betogen : zij kunnen immers bij hem alles krijgen, zoals brand- en ongevallenverzekering, meststoffen en veevoeders Ook hun geld (als ze er nog hebben) mogen ze komen beleggen of er ontlenen, mits grote waarborg.

Boeren, wat wilt ge nog meer ?

Jammer dat niet alle zelfstandigen mede betogen op 23 maart, zij hebben nochtans vele problemen gemeen

R.B. te Torhout.

oproep

De oudgedienden van de mijn van Zwartberg van Berchem, richten hiermede een oproep tot alle oude werkkameraden van Theo Van Hecken, die tijdens de betoging bij de sluiting van de mijn van Zwartberg, werd neergekogeld. Hij ligt sindsdien in de kliniek van Waterschei en daarna in het tehuis Immaculata van Edegem. Verleden donderdag werd zijn been waarin de kogel zich nog immer bevond afgezet, in het Elisabeth-gasthuis te Antwerpen. Wie van zijn werkmakkers brengt hem eens een bezoek aldaar. Bezoekuren zijn in de week van 17.30 tot 18.30 u. Zondags van 14 tot 15 u. Of tenminste om hem wat moed te geven een kaartje sturen, adres : Theo Van Hecken, Zaal 1, bed 10, St. Elisabeth-gasthuis, Lange Gasthuisstraat, te Antwerpen.

Dank bij voorbaat !

V.W. te Berchem

« nederlands »

Een van onze lezers ontving onderstaande brief in het « Nederlands » van een Brusselse firma. Even meegenieten ?

« Geachte Herr, Mevrouw, Mejuffer,

We hebben het genade u bijgevoegd enkele prospectus te laten hebben, met betrekking tot artikelen « x ».

Het spijt ons u mede te delen dat we werkelijk geen meer prospectus betreffende de artikelen bezitten daar die herdrukt moten worden.

De artikelen « x » worden bij alle goede verdeler die zicht met luxe en cadeau artikelen bezig houden, verkocht zoals bij de firma's : x, y, z...

Hoogachtend,

P.S. Om de adress van een verdelers bij uw huis te kennen, mag u bellen groothandelaars op : (adres).

la justice de rois negres

(De rechtspraak van de negerkoningen).

« Velen die hetzelfde lot hebben gekend zijn bezweken aan verbittering Hij heeft de verlatenheid en de vernedering van het gevangenisleven gekend in de meest pijnlijke familiale omstandigheden, met een stervende echtgenote en zware kinderlast Zovelen die hij geholpen had lieten hem los. Een groot deel van de vaderlandse raadgevers, die hem naar de oorlogsfunktie hadden opgestuurd, zwegen of getuigden tegen hem Hij heeft hun namen niet bekendgemaakt ».

Aldus CVP-voorzitter Robert Van de Kerckhove bij de dood van Victor Leemans.

Van een aflijvige niets dan goed, maar rechtvaardigheidshalve dient hier toch gezegd dat veel lampisten die in hun leiders hadden geloofd reeds in 1944 of -45 gehalsrecht werden ; dat veel anderen het nog zwaarder te verduren kregen dan Victor Leemans die werd vrijgesproken in 1947 ; dat zij geen invloeden konden doen gelden en zich daarna evenmin konden optrekken aan een senatorsambt in een regeringspartij die het steeds bij woorden houdt, nooit bij daden. Amnestie !

W.D.M. te Denderleeuw

studenten niet vergeten

In het verslag over « Vlotte ledenslag » 20 februari) staat Leuven-stad vermeld als een grote winstpost...

Betekent Leuven echter ook geen tweede woonplaats voor vele Vlaamse studenten ? Momenteel is het zo dat zelfs de « echte » studenten-VU-leden weinig afweten van de partijpolitiek. De VU mag niet verwachten dat de studenten zelf initiatieven nemen en aldus vergaderingen gaan beleggen. Ofwel ontbreekt de tijd (?), ofwel de mogelijkheid. Er zijn natuurlijk vergaderingen en meetings tijdens de week-ends. Doch dit gebeurt dan op het thuisfront, met alle gevolgen vandien. Neen, vergaderingen en/of meetings zouden moeten doorgaan in Leuven, daar de student alleen daar volledig vrij is.

Bestaat er geen mogelijkheid af en toe gewone informatieve vergaderingen te beleggen. Vergaderingen waarop een deskundige ons komt vertellen welke en waarom de stellingname van de VU in de huidige politiek is ; hoe het juist in elkaar zit betreffende de Voerstreek. de Brusselse randgemeenten enz...

Deze brief is bedoeld als een oproep tot de VU-mensen van Leuven-stad. Zou het niet te proberen zijn zo'n vergadering tijdens een weekdag (maandag tot vrijdag) te beleggen ? Dank.

J.A. te Leuven.

sterrebeek

De uitslag der gemeenteraadsverkiezing te Sterrebeek : Volksbelangen 8 zetels, tweetalige PVV 2 zetels, FDF 2 zetels, Vlaamse lijst onvolledig 1 zetel — heeft aangetoond dat het paternalisme hier nog weinig van zijn invloed heeft ingeboet en hoe politiek onrijp vele van onze Vlaamse mensen nog steeds zijn. Door hun onverschilligheid tegenover de etnologische problemen, laden zij 'n zware verantwoordelijkheid op zich. 'n Christelijke Volksp. (dixit Volksbelangen) blakend van Vlaamsgezindheid, die in haar tweetalige kiespropaganda een Vlaams beleid zou gaan voeren (sic) blijft niettemin een Nederlandsonkundige Waal als kopman aanvaarden en schenkt hem voor de vierde maal de burgemeesterszetel, ten koste van de toekomst onzer gemeente, rechtstreeks in de greep van het Waals-Brussels imperialisme. Kleine diensten onderhouden de vriendschap ,het zou uit de lijn vallen als Vlaamse centen daarvoor niet werden aangewend. Onder zijn beleid en zijn volgelingen werd onze gemeente voor 25 % verfranst, na het einde van zijn vierde mandaat zal dat meer dat 30 % bedragen.

Tientallen hectaren goede landbouwgrond werden reeds verkaveld in residentiewijken, welke meestal bewoond worden door francofone geldbezitters. Geen jong arbeidersgezin is in de mogelijkheid in onze gemeente een bouwgrond aan te kopen, met als gevolg dat zij elders een onderkomen zoeken en demografisch de plaats ruimen voor volksvreemden. Een onderdeel van de PVV (Ça va Changer) uitdragers der gewraakte olievlek, drijven de onbeschaamdheid zover, de entiteit onzer Vlaamse gemeente met de voeten te treden, zij komen openlijk op voor tweetaligheid ervan en vinden dan nog afvalligen genoeg om hun cinisme te steunen, voorwaar het reinste incivisme.

De bedekte faciliteiten hebben de verovering der Vlaamse gemeentehuizen voor gevolg o.a. het onze. Tijdens de eerste gedenkwaardige gemeenteraadszitting van januari 1971 te Sterrebeek, zwoeren tien raadsleden en hun voorzitter een dure eed van trouw aan de aloude Belgische grondwet (de nieuwe is nog in de maak). Twee suprematieën van het herenvolk beklemtoonden in de taal van Voltaire hun eed van trouw aan « la Constitution Belge ». Deze inbreuk op het taalstatuut onzer gemeente ware oogluikend voorbij gegaan als niet één lid van de raad protest had aangetekend namelijk, de verkozene van de Vlaamse lijst. Wij zien thans belangstellend uit naar de uitspraak van het Provinciaal Gouvernement, « wij weten maar al te goed wat het betekent bij de duivel te biechten gaan ».

Geruchten doen de ronde over het bestaan van plannen om een verlaten landgoed, gelegen in de kom van onze gemeente, te verkavelen in een residentiewijk, waarmee trouwens reeds werd begonnen, daar waar een wandelpark, speelpleinen voor onze kinderen enz. kon aangelegd worden. Wij weten welke noodlottige invloeden residentiewijken, een kluif voor francofone geldbezitters, op onze gemeente hebben. Ik hoop dat de Vlaamse verenigingen en andere kwalitatieven onzer gemeente, waar geen andere actie van uitgaat dan een gezellig onderonsje en het vaststellen van een alarmerende toestand eens hun stem zullen verheffen tot een gezamenlijk protest !

B.F. te Sterrebeek

abn, verengelsing, ontspaninng...

Stemt het niet tot nadenken wanneer wij tal van radio- en tv-rubrieken (zelfs door BRT-reporters) occasionele interviews beluisteren waar grof en plat dialect de hoofdtoon geven ? En dàt na zovele jaren ABN-aktie !

Beseffen de Vlaamsgezinden, die tot de ouderdom van rijp verstand gekomen zijn, niet dat de vroegere verfransing van onze volksklas met snelle schreden afglijdt naar een verengelsing en een veramerikanisering die « ziel, zeden en mentaliteit » van de hedendaagse Vlaamse jeugd als een kankergezwel aantast ?

Waar gaan wij naar toe wanneer gans de vrije tijdsbesteding haast uitsluitend wordt bezet met « ontspanning » die niet de minste vorm van « veredeling » op menselijk vlak nastreeft.

Welke goed afgebakende taak krijgen de nieuwe Vlaams-nationale gemeenteraadsleden en schepenen voor de problemen van de jeugd en volksopvoeding — zo groot nodig in deze tijd — of meent de VU dat de Vlamingen op dit terrein reeds volmaakt zijn ?

F.V.E.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd.

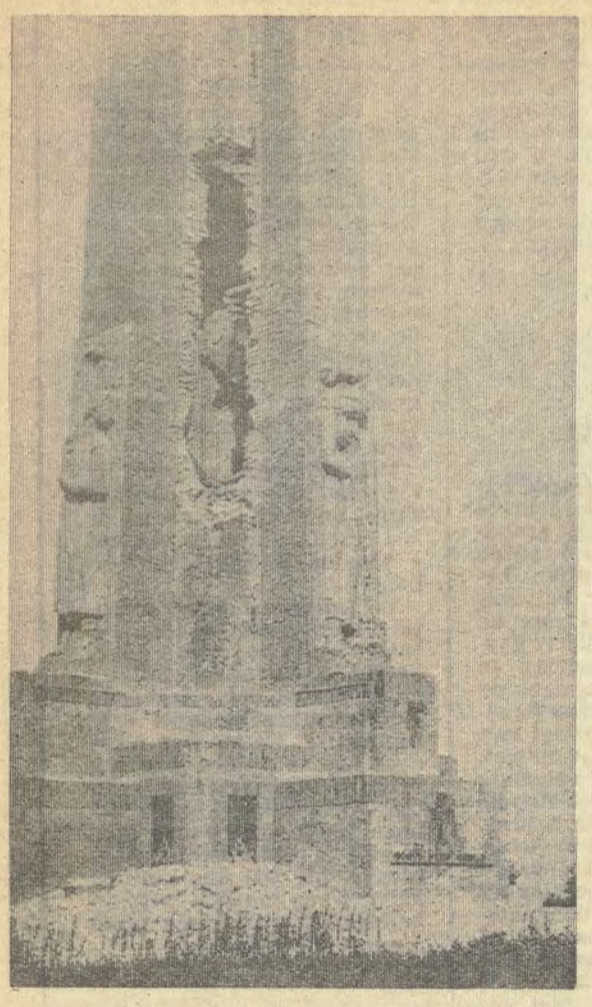

In de nacht van 16 maart 1946 — dinsdag zal het 25 jaar geleden zijn — werd de IJzertoren te Diksmuide door « onbekenden » gedynamiteerd. Negen maanden vroeger, op 16 juni 1945, werd al een eerste aanslag gepleegd die het dodenmonument van de Vlaamse IJzersoldaten beschadigde. De daders bleven ongestraft.
De foto's hierboven tonen de toren na de eerste (gedeeltelijk mislukte) aanslag en na de vernietiging. Theo Lefèvre liet zich na die schandalige grafschennis ontvallen : « Hij ligt er, en hij ligt er goed ! »...

feiten en meningen

« Feiten en Meningen » zal voortaan dus niet meer worden uitgegeven door de Kultuurraad voor Vlaanderen, maar door de uitgeverij Orion-Desclée De Brouwer. De nieuwe uitgever zou volgens 'n handiger formule dan voorheen instaan voor de persoverzichten vanaf 1 januari 1971.

Wij stelden vorige week reeds de vraag waarom de Kultuurraad eigenlijk deze interessante publikatie had laten vallen. Het officiële antwoord schijnt te zijn : omdat het tijdschrift een grote verliespost was. Er zouden in totaal zo'n 800 betalende abonnees zijn, waar er minstens 2000 nodig zijn om het enigszins leefbaar te houden. Goed, maar heeft de Kultuurraad ooit werkelijk een inspanning gedaan om het leefbaar te maken ? Het feit dat een privé-maatschappij nu het risico neemt wijst er toch op dat een aantal mensen wel degelijk geloven dat er van het tijdschrift iets te maken valt ?

Sommigen in de Kultuurraad schijnen zich nu enige zorgen te maken over hun prestige — het mocht eens lukken bij Orion-Desclée De brouwer ! — en maken het de nieuwe uitgever extra moeilijk. Zo zou hem de lijst der betalende abonnees geweigerd zijn en kreeg hij evenmin de lijst van de kranten en tijdschriften waarmee een ruilovereenkomst bestaat. De abonnees zullen, zo zij het maandblad verder willen ontvangen, zelf dus kontakt moeten opnemen met de uitgeverij (Wijngaardplein 15, Brugge, tel. 050/399.51). Voor de teksten die betrekking hebben op het (grondwets)jaar 1970 zou de Kultuurraad echter nog moeten instaan. Ter informatie van deze abonnees kunnen wij nog melden dat het formaat groter wordt en dat elke abonnee een ringmap ter beschikking krijgt waarin de maandelijkse afleveringen systematisch kunnen worden opgeborgen. De prijs voor een jaar (12 afleveringen, map inbegrepen) zou 450 fr bedragen.

sollen met vlaamse peuters

De Vlaamse CVP-ministers zitten met een (elektoraal) ei : tegen 1 september 1971 hebben zij de anti-Vlaamse « liberté du père de famille » beloofd aan Pierre Descamps en zijn blauwe kornuiten, en het ziet er naar uit dat ze tegen de tijd zelfs niet zullen kunnen uitpakken met enkele « Vlaamse verwezenlijkingen » te Brussel. De socialisten laten de zaken maar cynisch slingeren en in verband met de beloofde Vlaamse kinderkribben en peutertuinen begint het Franstalig kamp al duchtig over « diskriminatie » te schreeuwen.

Intussen wordt al gretig uitgekeken naar allerlei kunst- en vliegwerk-«oplossingen» die de achtbare excellenties moeten toelaten vóór 1 september met de nodige tralala toch een paar linten door te knippen. Van « voorschoolse inrichtingen », jawel, ten behoeve van de Vlaamse peuters te Brussel.

« Wàt zal die peuter blij zijn als hij later ontdekt dat het niet om hem ging — alle theorieën ten spijt — maar om een losprijs tussen partijen uitgeloofd », zo schrijft Hilde Masui in « De Bond », het weekblad van de BGJG (waarvan Frans Van Mechelen nog altijd voorzitter-met-verlof is...)

Inderdaad, met de belangen van die peuters schijnt niemand nog rekening te houden. Geen minister die zich afvraagt : wat is in het belang van die kleintjes ? In hun onverantwoordelijke haast, het gevolg van hun aartsdomme belofte aan Descamps, telt enkel nog het aantal « inrichtingen ». Aan welke voorwaarden die inrichtingen moeten voldoen in het belang van de peuters schijnt hen een zorg te wezen !

Bekommerd om dergelijke verregaande pedagogische onverschilligheid publiceerde de « Bond van Grote en van Jonge Gezinnen » deze week een perscommuniqué dat herinnert aan enkele fundamentele principes.

Wij citeren :

☆ De jonge kinderen — 0 tot 3 jaar — hebben behoefte aan een omgeving die hen een materiële en affectieve veiligheid schenkt : in het verlengde van het gezin moeten de opnemende instellingen het kind een sfeer bieden die zo goed mogelijk deze van het gezin benadert.

☆ Deze omgeving waarin het kind zal worden opgevangen moet dus een kulturele continuïteit en homogeniteit verzekeren die enerzijds insluit dat het kind niet van de ene instelling naar de andere zou overgaan en anderzijds dat deze instellingen eentalig zouden zijn.

☆ In principe beantwoordt het kinderdagverblijf het meest aan deze eisen. Het vangt de kinderen van 0 tot 3 jaar op : zijn organisatie is afgestemd op de eigen behoeften van deze kinderen.

☆ Het voortijdige schoolgaan is ongunstig voor jonge kinderen : de mening van psychologen en van bevoegde organisaties is op dit punt formeel ; hoe bekwaam het verantwoordelijk personeel ook is, zij kunnen onmogelijk de kinderen van minder dan 3 jaar in goede voorwaarden opvangen ; de peutertuin blijkt een noodoplossing te zijn.

☆ De B.G.J.G. en andere sociale organisaties (nl. Worldorganisation for Early Childhood Education) komen in opstand tegen de verlaging van de leeftijd waarop kinderen in een kleuterschool worden toegelaten. Momenteel is er sprake van ook de leeftijd voor toelating in peutertuinen te verlagen : een dergelijke formule is fundamenteel onverdedigbaar op pedagogisch vlak.

☆ Bijgevolg moeten de kredieten die ter beschikking staan voor de oprichting van een net van kinderverblijven (aangevuld door minikribben of door andere doelmatige formules) aangepast worden aan de behoeften van het kind. Bij voorkeur opgericht in het hart van woonwijken en in de nabijheid van kleuterscholen, zullen zij aan de kinderen en aan de gezinnen goede diensten kunnen verstrekken die de ouders terecht mogen eisen.

voor democratischer sociale verkiezingen

Wie in een onderneming werkt en binnenkort zijn stem zal moeten uitbrengen om de kandidaten voor de ondernemingsraden te kiezen, zal stellig met een probleem worden geconfronteerd : moet hij stemmen voor kandidaten van de traditionele syndicaten, die het monopolie hebben om lijsten in te dienen en dus kandidaten kan voorstellen die meestal alleen voor hen aanvaardbaar zijn, of moet hij blanco stemmen ?

Een andere keuze is er immers niet, gezien de wet op de ondernemingsraden en de comités voor veiligheid en gezondheid bepaalt dat alleen nationaal gegroepeerde syndicaten met een bepaald (zeer hoog) getal leden kandidaten kunnen voorstellen voor bedoelde raden en comités.

In haar besluiten van dat baanbrekend kongres van 1969 (dat niet de weerklank kreeg die het verdiende) is de Volksunie zeer sterk opgekomen voor een waarachtige democratie in de onderneming. Het huidige vakbondsmonopolie om kandidaten voor te stellen werd een mogelijk element van verstarring en van nieuwe feodaliteit genoemd.

In de lijn van deze besluiten kwam kamerlid Schiltz dan ook vinnig tussen bij de begroting van Tewerkstelling en Arbeid en wees de Kamer in een scherpe argumentering op het ondemocratische van de toestand.

Schiltz bracht wel begrip op voor de noodzaak tot eenheid van de werknemers, maar zag in een eigentijds bedrijf — waar zowel werknemers als ondernemers als kapitaalaanbrengers een democratische werkgemeenschap vormen — de democratische gestimuleerde inspraak als een essentiële voorwaarde tot vermenselijking.

Kan men zich indenken — aldus Schiltz — dat twee of drie gevestigde politieke partijen in een gemeente zouden zeggen : kijk mensen, om de belangen van de gemeente goed te verdedigen en om versnippering te voorkomen mogen alleen de bestaande partijen, die ook nationaal gegroepeerd zijn en minimum 10.000 leden hebben, een lijst indienen !

Schiltz merkte terecht op dat dit een zware ondermijning zou zijn van het democratisch en grondwettelijk recht tot vereniging, met al de gevaren van dien zoals verstarring en ontbreken van mogelijkheden tot vernieuwing, machtsmonopolie en totaal ontbreken van oppositiemogelijkheden wat toch essentieel is voor een democratie.

Welnu, de wetgeving op het stuk van de ondernemingsraden en de comités van veiligheid en gezondheid is nochtans niet anders : alleen de syndicaten, die nationaal gegroepeerd zijn en erkend (dat betekend 100.000 leden tellen !) mogen meedoen.

Schiltz merkte in het debat terloops op dat het criterium van de nationale groepering wel eens één van de grote hinderpalen zou kunnen zijn tot federalisering van dit land vermits men zich toch moeilijk kan voorstellen waarom het nu absoluut noodzakelijk is dat een vakbeweging, zowel in Vlaanderen als in Wallonië, vertegenwoordigd zou zijn of zou optreden om inderdaad zijn taak als vakbond naar behoren te kunnen vervullen voor de leden die hun vertrouwen schonken.

Bovendien is het kras dat men een hoog minimum aantal leden als eis stelt maar dat men terzelfdertijd belet deze leden te werven.

Ook kamerlid Raskin kwam tussen, wees op de contestatie t.o.v. de kleursyndicaten in de Kempen en citeerde een voorstel van de Leuvense professor Blanpain, die het syndicaal monopoliestelsel, zoals het thans fungeert, via de nationale vertegenwoordiging (hoog ledenaantal en nationaal gestructureerd) wil vervangen zien door de verdeling van de eis der representativiteit over drie niveaus : het afzonderlijk bedrijf, de afzonderlijke bedrijfssector en het bedrijfsleven in zijn geheel.

Omwille van deze paternalistische houding en dit anti-democratisch geknoei, dienden Schiltz en Raskin, namens de Volksunie-Kamerfractie een amendement in.

Volgens dit amendement zou het toegelaten zijn kandidaten voor te stellen voor de ondernemingsraden en de comités voor veiligheid en gezondheid wanneer twintig werknemers, in die onderneming kiesgerechtigd zulks voorstellen. Uiteraard blijven de prerogatieven van de erkende organisaties behouden.

Na bekgevechten met Verhenne, die zich als paternalist ontpopte, kwam de stemming.

Alleen de Volksunie stemde voor. Dat syndicaal gebonden partijen als CVP en BSP tegenstemden lag in de lijn, maar dat PVV en de andere oppositiepartijen de monopoliepositie van de huidige syndicaten steunden is een veeg teken.

De Volksunie heeft hiermee bewezen dat ze ook om de democratie in de onderneming waarachtig bekommerd is.

w. augustijnen

rijk en koppig

Door de goede zorgen van grondspeculanten werd de wijk Het Voor (Vilvoorde) gezegend met een vrij groot aantal Franstalige inwijkelingen uit Brussel. Deze lieden vallen liever dood dan zich aan te passen bij hun Vlaamse omgeving, dat is geweten. Toen enkele jaren geleden, als gevolg van Vlaamsgezinde aktie, de Franse missen in de parochiekerk van Het Voor werden afgeschaft, richtten de Frankofonen een tent op om er apart « entre gens civilisés » godsdienstig te kunnen doen. Inmiddels hebben zij geld genoeg bijeen gekregen (heel Frankofonië steunt de strijders uit de frontlinie van de verfransing) om een mooi stuk grond aan te kopen in het centrum van Het Voor. Over enkele maanden willen ze daar nu een gebouw van zo'n 4 miljoen op neerzetten (kapel, jeugdclubhuis, « foyer », studio voor hùn aalmoezenier, bibliotheek enz.) ten gerieve van de Franstalige gemeenschap van Het Voor, pardon Beauval.

uit vrees voor de volksunie

Uit een hoofdartikel van Leo Siaens in « Het Laatste Nieuws » pikken we terloops dit graantje : « Uit vrees voor de Volksunie vroeg de CVP in ruil voor de vrije taalkeuze (de beruchte « liberté du père de famille » nvdr) de oprichting van een Brusselse agglomeratieraad en van cultuurcolleges, die de rechten van de Vlamingen zouden waarborgen. Zij eiste ook de aanleg van een net van Vlaamse peuter- en kindertuinen in het Brusselse ». Ter attentie van sommige sceptici onder de Vlaamsgezinden : veronderstel eens even dat de VU er niet was...

« vergeetachtige » ministers

Op het ogenblik dat zich te Remersdaal (op schoolgebied het meest onwettige dorp van de Voerstreek) een kentering ten gunste van de Vlamingen voordoet blijkt uit het antwoord van minister Vermeylen op 'n vraag van kamerlid Raskin dat de hele rij ministers van Nationale Opvoeding sinds 1963 (jaar van de «CVP-overwinning» te Hertoginnedal) niet in het minst rekening heeft gehouden met de eerste verslagen van de taalinspectie over de plaatselijke school te Remersdaal. Door deze verslagen te negeren liet het ministerie de verfransing der leerlingen toe en worden deze nu als van huize uit als Franssprekend beschouwd.

Tot deze « vergeetachtige » ministers behoren « Vlamingen » als PVV-er Grootjans en de BSP-er Vermeylen. Eens te meer blijkt hoezeer de kleurpartijen systematische leveranciers zijn van actieve en/of passieve verfransers.

harmegnies en cappuyns

Harmegnies : de ware schuldige...

Door het wegvallen van een deel van een zin in het hoofdartikel van senator Jorissen (« Wij » van vorige week) leek het erop alsof het de ministers Bertrand en De Saeger waren die stelselmatig de schorsingen door vice-gouverneur Cappuyns uitgesproken ongedaan maakten. Het betreft hier de schorsingen van hogere ambtenaren in de gemeentediensten van « hoofdstad »-Brussel. Het was echter de Waalse minister Harmegnies die de schorsingsbesluiten naast zich neerlegde, al gebeurde dit dan ook met de medeplichtigheid van alle ministers uit de regering-Eyskens. In 1968 vernietigde Harmegnies 13 beslissingen van de Brabantse vice-gouverneur, in 1969 waren het er 21. Thans zijn er te Brussel 27 % van de hogere ambtenaren Nederlandstaligen. Volgens de wet en volgens de regeringsverklaring moeten het er 50 % worden... Vanzelfsprekend laat Eyskens zijn Waalse minister betijen.

literair koudvuur

De schrijver van « Gangreen », Jef Geeraerts, heeft in een brief aan de dichter Pol Leroy scherp de repressie en de na-oorlogse toestanden in Vlaanderen gehekeld. Ook sommige socialistische mandatarissen kregen een veeg uit de pan. Deze brief verscheen ook in het linkse « Nieuw Vlaams Tijdschrift », wat het ontslag van de als socialist bekend staande schrijver Achilles Musches tot gevolg had.

Wederzijdse beschuldigingen en ruzies zijn in de literaire wereld geen zeldzaamheid. Zeker niet in de Vlaamse, waar men echter doorgaans «hete hangijzers» zoals na-oorlog en repressie vlucht als de pest. Er zijn nochtans na de oorlog afrekeningen genoeg geweest onder de Vlaamse literatoren. Zonder nu op de inhoud van Geeraerts brief in te gaan stellen we vast, dat stilaan maar zeker op allerlei terreinen het taboe van de repressie wordt omverhaald. Maar of een opener gesprek ook al kan worden gevoerd zonder passies op te roepen lijkt nog twijfelachtig, cfr. de jongste NTV-rel.

de waalse heren

Het weekblad « La Relève» (Waalse CVP) trekt van leer tegen het feit dat « astronomische sommen moeten uitgetrokken worden op de nationale begroting om een Vlaams net van kinderkribben en peutertuinen op te richten in de hoofdstad ». De Waaltjes vinden overigens dat de Vlaamse gemeenschap te Brussel reeds al te zeer wordt vertroeteld, terwijl in de randgemeenten « duizenden Franstaligen tegen hun zin verplicht worden lid te worden van de Vlaamse volksgemeenschap». De titel van het hatelijke stukje luidt : de heren van Brussel. En die « heren » dat zijn wij, Vlamingen !

Je moet toch maar durven, hé. Nu leven die Walen al sinds mensengeheugenis voor een groot deel op de kosten van het werkzame Vlaanderen (jaarlijks krijgen zij onder allerlei vormen van « pariteit » zo'n 10 miljard van ons kado) en dan durven ze nog de stem verheffen tegen een minieme maatregel van Vlaams rechtsherstel te Brussel !

halve oplossingen

In januari publiceerde het Davidsfonds een uitgebreid memorandum over de grondwetsherziening. De kranten hadden er nauwelijks belangstelling voor : het was ook niet zo vleiend voor de politiek van mijnheer Eyskens ! Nu de regering zo aan het knoeien is met de allereerste teksten van de allereerste toepassingswet van Eyskens' fameuze grondwet, past het nog even volgende alinea uit het Davidsfondsproza onder ogen te nemen.

« Sommige politici schijnen te geloven dat door de jongste grondwetsherziening het vraagstuk van de staatsstruktuur zeker voor 20 of 30 jaar van de baan is. Die mening delen wij niet.

Het land wordt niet gediend door halve oplossingen. Alom groeit het besef dat de uiteindelijke oplossing ligt in sterke, autonome strukturen voor Vlaanderen en Wallonië. Hoe sneller men daartoe komt, des te vroeger kan de volle aandacht gaan naar de vele sociale, ekonomische, universitaire, scolaire en andere vraagstukken, die inderdaad onze volledige belangstelling verdienen ».

het begint reeds

Beersel, de enige Vlaamse gemeente waar het FDF mede bestuurt (in een BSP-PVV-kartel) dreigt meteen al op taalgebied dé probleemgemeente te worden. Tijdens de jongste gemeenteraadszittingen antwoordde de PVV-burgemeester zonder meer in het Frans op een in een Frans gestelde vraag van een FDF-raadslid.

Waar de kleurpartijen het in 't Brusselse voor het zeggen krijgen kruipt de Franse worm in de Vlaamse vrucht. Maar dat noemen de Van Elslande's « bewegingsstrategie ». Of in realistische taal : de strategie van « de zegevierende aftocht ».

voordelig

« Wij verkeren duidelijk in een overgangsperiode voor wat betreft onze staatsstruktuur en de organizatie van ons ekonomisch leven. Hoofdkenmerk van de ontwikkeling lijkt mij een uitgesproken regionalizering, die geenszins het tot stand komen van grotere ekonomische gemeenschappen in de weg staat. De Europese Gemeenschap stuwt integendeel zelf de regionalizeringstendens omdat de welvaart van het geheel erdoor wordt gediend ».

Dit vertelde, volgens de « Financieel - Ekonomische Tijd», onlangs te Brussel de h. Leysen, voorzitter van het « Vlaams Ekonomisch Verbond ».

Wij citeren het ter attentie van sommige « intellektuelen » die nog altijd hoogHartig doen over federalisme en zo omdat het « tegen de gang der geschiedenis » in zou gaan... En om nog maar eens aan te duiden wat een immens konservatieve politiek de achtbare heer Eyskens heeft gevoerd met « zijn » grondwetsherziening : hij wil ons gewoon halverwege op een ontwikkelingsweg voor vele jaren muurvast blokkeren.

philippart voorstel ontvriezen

Bij het wetsontwerp tot wijziging van de wetgeving op de handelsvennootschappen heeft onze volksvertegenwoordiger Jo Belmans (Turnhout) een amendement ingediend. Het bepaalt o.m. : « Hun maatschappelijke zetel bevindt zich rechtens, hetzij in de gemeente, hetzij in de agglomeratie waar het bedrijf wordt uitgeoefend ». Als er verschillende exploitatiezetels zijn, in de bijzonderste van die zetels.

Dit amendement herneemt, op één geringe wijziging na, letterlijk het wetsvoorstel-Philippart dat reeds op... 29 juni 1950 werd neergelegd. Het was toen mee ondertekend door Theo Lefèvre. Toen... Om onverklaarbare redenen (ha, ha) kwam het voorstel, na goedkeuring in de Senaat, nooit ter bespreking in de Kamer. Het zou tal van vennootschappen, die nu allemaal hun maatschappelijke zetel te Brussel hebben, ertoe verplichten die te gaan vestigen in het Vlaamse en het Waalse land. En dus...

naar de oorsprong

Een van de voortreffelijkste nummertjes in het politieke standwerk is De Terugkeer Naar Mijn Oorsprong. Sommige politici weten dit nummertje meesterlijk te spelen. Zo slaagde — als onze herinnering juist is — de overigens nogal dorre heer Eyskens er in, tijdens een vrij recent interview met « De Standaard » lirisch en lang uit te wijden over zijn jeugdjaren op het platteland. De Naar Zijn Oorsprong teruggekeerde heer Eyskens bleek ooit eens een soort Witte te zijn geweest, spelend in meersen die sindsdien hoogstwaarschijnlijk reeds verkaveld zullen zijn, zich badend wellicht zoals de knapen in de meest gewaagde scene van de Zichemse « Heren » in water dat destijds minder troebel was dan het politieke, maar ook dàt zal nu wel net andersom wezen. Ook de keiharde knaap Major hebben we ooit — op het beeldscherm dan nog — weten terugkeren Naar Zijn Oorsprong. Er kwamen heuse tranen aan te pas en beeldrijke verhalen over de Oostendse Schipperskade in de tijd dat de vis (hoe is het mogelijk ?) nog duurder werd betaald dan vandaag. Bij de socialisten trouwens is de Terugkeer Naar De Oorsprong een vrij vast nummertje geworden, bijna een instituut. Tijdens belangrijke stakingen duiken de partijbonzen soms even op in wat zij dan « de voorste gelederen » noemen, gekleed in een kostuumpje dat zij eigenlijk al lang aan een ontwikkelingsland hadden kunnen geven maar dat ze speciaal opgespaard hebben voor deze gelegenheid : hun heroptreden in proletarische gewaden. Aan de sjofeur hebben ze op voorhand gezegd, de peperdure ministeriële slee liefst niet direkt vóór het Volkshuis te parkeren, maar een straatje verder waar het minder opvalt.

Deze week hebben we de heer Van den Boeynants weten terugkeren Naar Zijn Oorsprong : de beenhouwerij. Van den Boeynants, de kleinzoon van een mechelse socialistische arbeider, heeft inderdaad zijn jeugdjaren goeddeels gesleten in en achter het vaderlijk charkuteriebedrijf. Reeds in zijn kollegetijd bleek overigens dat hij meer aanleg had voor de kommerce dan voor de studie en in die zin is hij wel zéér trouw gebleven aan zijn oorsprong. Als jongeling (vandaag zouden ze zeggen « als jongere », maar ik kom uit een streek waar dat woord ekskluzief is voorbehouden aan het nageslacht van een konijn) moet hij inderdaad wel en wee van de gewone maceklier van dichtbij hebben meegemaakt. Hij zal trouwens nog wel een direkte herinnering hebben aan de tijd, dat het budget van een hoofdstedelijk charcutier niet ongunstig beïnvloed werd door het feit dat het oorlog was en dat dientengevolge het vlees schaars en de prijzen van de Radijzestraat hoog waren. Het was de tijd dat sommige aankomende beenhouwers door hun vaders er op uit gestuurd werden om per fiets wat zwarte marchandies te gaan leveren bij het sjiek volk in de betere wijken.

Hoe dan ook, Van den Boeynants' opgang in de beenhouwerij heeft lange tijd paralleel gelopen met zijn politieke opgang. Zijn eerste huismacht vond hij precies in de buurt van het Anderlechtse slachthuis, waar hij tussen spekzijden en achterkwartieren de grondslag legde voor zijn nakende opgang. De beslommeringen van de gewone slager keerde hij echter vrij vlug de rug toe ; hij zag de dingen in het groot en hij rijpte spoedig tot het besef, dat men nu precies niet achter de kapblok moet staan om het schof vol te krijgen. De beenhouwersbond, de beenhouwerijschool, de middenstandsverenigingen : hoe hoger in het beroep, hoe dichter bij de macht en hoe verder van de oorsprong.

Vandaag is Van den Boeynants een heel dure jongen geworden, iemand die de salons frekwenteert waar hij vroeger op z'n fietsje het gehakt kwam leveren, een man die het onzichtbare maar duidelijke middenpunt vormt van een big bussinesswereldje waar men méér oog heeft voor de prijzen van het kiesvee dan voor die van het echte op voet. Het slagerszoontje van weleer is een hele meneer geworden, iemand die het zich bijvoorbeeld kan permitteren om tegen een Toerwinnaar te zeggen : « da's niks, joeng, kruip maar in mijn vliegtuig en seffens zijn we al in Brussel ».

Die dikke zakenmeneer heeft het deze week bestaan om aan de verenigde (en malkontente) beenhouwers van den lande het trieste tafereel voor te houden van het ongenadige slagersbestaan : kleine winst, hard werk en ook moeder de vrouw zeven dagen per week in het getouw. Superman in de rol van de volksvriend Pol Pens. Om echter in de huidige Van den Boeynants nog iets terug te vinden van het Vlaamse slagerszoontje van weleer, moet men straffer zijn dan een archeoloog. De Terugkeer Naar De Oorsprong was voor Van den Boeynants wellicht wél een voorzichtige terugkeer in het preelektorale politieke leven, maar in alle geval de vlucht in de Beenhouwersmite. De groene en andere boekjes die de jongste jaren over hem zijn opengedaan, hebben hem met bekwame spoed tot deze vlucht aangezet : de volksjongen moet herboren worden.

dio genes

wie is 'vlaamse macht'?

In de drukke Brusselse Nieuwstraat liep enkele dagen geleden een rij van zo'n twintig sandwich-jongens en -meisjes op de stoep heen en weer. Op de borden die ze meedroegen stond te lezen : « Brussel, onze stad », « liberté du père de famille = anti-sociale vrijheid », « liberté du père de famille = verplichte verfransing», «Vlaamse eendracht, Vlaamse macht ». Andere jonge mensen van een pacifistische vereniging waren in diezelfde Nieuwstraat (Franstalige) pamfletten aan het uitdelen. Tot de politie kwam : de pacifistische jongelui werden aangemaand door te lopen, de jongelui van « Vlaamse macht » werden zonder meer voor ondervraging opgeleid.

Volgens de geboren en getogen Brusselaar Francis Van den Eynde (25), zelf een « slachtoffer » van de Brusselse « vrijheid » (hij kwam op de Franstalige school terecht) is « Vlaamse macht » een samenbundeling van Vlaamse jonge mensen met het doel radikale Vlaamsgezinde akties te ondernemen. Het waren een aantal Brusselse jongelui die begin 1971 daartoe het initiatief namen. Zij wilden het niet langer voor lief nemen in hun eigen stad voortdurend « op de kop te worden gezeten » door de arrogante Franstaligen. Sloten reeds aan bij de (niet strak georganiseerde) groep : het Brussels Studentengenootschap van de VUB, de jeugdclubs Conscience (Brussel), De Bezem (Laken), De Vaganten (Laken), Hisemta (studenten Hoger Instituut Sekretariaat Moderne Talen) te Brussel, de groep « Nieuw Vlaanderen », jeugdclub Reinaert (Brussel), het Brabantse Verbond van Vlaamse Leerkrachten, de Vlaams-Nationale Studentenunie (VNSU), het KVHV, het KVHTV (Mechelen), het Jong-Vlaams Studentengenootschap (Antwerpen), Vlekho (studentenvereniging van de Vlaamse Economische Hogeschool te Brussel), Were di, de studenten van de faculteit Germaanse St. Aloysius (Brussel), die van St. Lucas (Brussel) en de retorica van St. Jan-Berchmans (Brussel).

Volgens Van den Eynde wordt « Vlaamse macht » momenteel ook georganiseerd te Gent, Leuven, Antwerpen, en er zijn ook vooruitzichten in Hasselt, St. Niklaas en West-Vlaanderen.

Het is nu allemaal nog maar een begin, maar de jongelui van de nieuwe aktiegroep hebben toch al een en ander op hun « kerfstok ». In januari ketenden zich 5 man aan het hekken van de Brusselse beurs, terwijl medestanders pamfletten uitdeelden tegen de beruchte « liberté ». Op het Brouckèreplein gingen ze luidruchtig protesteren tegen de Franse eentaligheid in de bioskopen, aan de Vrije Universiteit van Brussel hielpen zij in februari Hougardy en Demuyter warm onthalen, in Hoeilaart waren zij erbij toen een bezoek gebracht werd aan het hutje van PVV-voorzitter Descamps, zij waren ook op de VVB-betoging te Dilbeek en onlangs ook te Antwerpen in de optocht van de JVSG. En te Leuven onthaalden zij de roemruchte Brusselaar Van Ryn biezonder feestelijk. Geef toe dat ze niet bij de pakken bleven zitten in de voorbije twee maanden. Jongelui die er wat in zien kunnen altijd kontakt opnemen met het VM-sekretariaat : Koninginnelaan 174, Brussel. Financiële steun is ook welkom : prk 412792 op naam van Michiel Plaizier (Brussel).

komt het molse kerncentrum in handen van zijn ergste vijand ?

(acu) — Indien de klassieke beeldspraak nog iets betekende voor moderne lezers, zouden we zeggen dat men het Paard van Troje wil binnenhalen in het Kerncentrum van Mol.

Om het duidelijk te stellen : indien Vlaanderen duldt dat als voorzitter van de raad van beheer van het Centrum voor Kernenergie de onbruikbaar geworden socialistische ambtenaar Baeyens wordt aangesteld, vertrouwen ze de toekomst van Mol toe aan iemand die er een rabiate vijand van is. Bayens behoort namelijk tot de kliek die het Centrum van Mol wil ontmantelen ten gunste van een nieuw kerncentrum, gelegen in Charleroi.

Er zijn allerlei omstandigheden die aanleiding gegeven hebben tot deze aanslag in regel op de toekomst van het Kerncentrum van Mol.

Objektief gezien werd de intrige-Baeyens mogelijk door het feit dat de huidige voorzitter van de raad van beheer, generaal-majoor Letor, de leeftijdsgrens bereikt heeft.

We zullen over het heengaan van die generaal geen hete tranen storten. Zijn funktie bij de Kerncentrale werd verklaard door de banden die er bestaan tussen het technisch-militaire domein en de ontwikkeling en de aanwending van de kernkracht. We willen het geloven — al is het mogelijk dat men aan opperofficieren ook wel eens een vage en flink vergoede post wil geven.

Dat is het verleden. De vraag waarrond alles draait, heeft betrekking op Baeyens : Waarom moet Bayens voorzitter worden van de raad van beheer die tenslotte kan beslissen over de uitbouw of de neergang van het centrum te Mol ?

hinderlijk ambtelijk meubel

Om die vraag te beantwoorden moet men even het ambtelijke doopceel lichten van deze socialistische hoge ambtenaar. Hij was kabinetschef van minister Merlot, toen deze het ministerie van Ekonomische Zaken beheerde. Reeds in die tijd was er een vraagstuk-Baeyens. Men wist namelijk dat hij vanuit het ministeriële kabinet de sprong wilde doen naar een funktie van sekretaris-generaal.

Dat is misschien een normale ambitie in de wereld van de politieke funktionarissen die de weg naar de top zoeken langs de privé-staf van een minister. Soms lukt het ook. Maar Baeyens had pech. Het liep verkeerd, en het bleef verkeerd lopen tot in de jongste weken, als minister Leburton Ekonomische Zaken verliet, en na het overlijden van Terwagne de opvolging van de uittredende minister nog moeilijk anders kon geregeld worden dan door het aantreden van vice-premier Cools. Deze was echter niet bereid zijn nieuwe taak te beginnen met behoud van oude, door zijn voorgangers nagelaten hinderlijke kantoormeubelen, zoals de overjaarse comingman kabinetschef Baeyens.

Er moest dus een zijspoor gezocht worden waarop de hinderlijk geworden en ontluisterde socialistische Streber kon gerangeerd worden. De post van voorzitter van de raad van beheer van de Centrale voor Kernenergie leek een oplossing.

Het happy-end (voor Baeyens) staat echter nog niet vast. Want in de persoon van de opportuninst Baeyens heeft zich in de loop der jaren het afbrokkelingsproces voltrokken dat men dikwijls meemaakt bij opportunisten die te véél willen en te snel oprukken. Telkens Baeyens dacht dat zijn uur geslagen was om sekretaris-generaal van een ministerie te worden, bleek het voor zijn socialistische partijgenoten zeer moeilijk om op regeringsvlak zijn kandidatuur erdoor te halen. Steeds viel de politieke dozering derwijze uit, dat Baeyens er naast viel. Hij kreeg de stempel van de eeuwige mislukkeling !

te veel opportunisme is schadelijk

Tot overmaat van ramp (voor Baeyens) klopte er ook iets niet met zijn taalrol. Hij is een van die typische tweeslachtige wezens die het op basis van hun talenkennis zowel op de Nederlandse als op de Franse taalrol kunnen bolwerken. Maar in plaats dat Baeyens aldus zijn promotiekansen verbeterde, stuurde hij er zelf alles mee in de war. Hij had zich op de Franse taalrol laten zetten op een ogenblik dat hij nog niet kon voorzien dat hij als Nederlandse ambtelijke taal-roller méér bevorderingskansen zou hebben. Het werd een afschuwelijk ambtelijk drama. Zijn pogingen om nog eens van taalaangehorigheid te veranderen werd zelfs in zijn eigen milieu op sarkasmen onthaald. Men sprak over een « trans-sexuel linguistique ».

Er komt nog bij dat het in de ogen van de echte ambtenaren steeds een gruwel is, wanneer iemand over het hoofd van de échte kandidaten heenspringt en sekretaris-generaal wordt via de in een ministerieel kabinet verrichte hand- en spandiensten.

Dat zijn in onze ogen overigens alleen maar nevenbeschouwingen. De voornaamste reden waarom Baeyens geen voorzitter van de raad van beheer van het Centrum voor Kernenergie mag worden hebben we hoger aangeduid : omdat hij een van de nefaste elementen is die in Charleroi een kerncentrum willen uitbouwen waaraan de taken en de werkingsmiddelen van Mol zullen overgedragen worden.

Wij willen geen voorzitter met een programma waarvan het eerste punt luidt : de likwidatie van Mol.

kijk wie we daar (terug) hebben

Vóór de gemeenteraadsverkiezingen van 11 oktober voerde Vanden Boeynants te Brussel zijn propaganda in regelrechte Zorro-stijl : kies tussen mij en « de ekstremisten », een van ons twee is er teveel. Maar ondanks de fabelachtige sommen die hij er tegenaan smeet, werd het een dikke flop. Ten slotte waren het alleen nog de CVP-ers die voor de super-Beulemans stemden, ondanks het feit dat de zakenman-politicus ondertussen een bedenkelijke reputatie had gekregen.

VdB heeft zich trouwens niet vergist in de betekenis van de gemeenteraadsverkiezingen : foetsie, hij was weg, vijf maanden lang ! Vroeger gingen er geen twee dagen voorbij of wij konden via Belga vernemen hoe de Grote Gematigde moederziel alleen de gevaren aan 't keren was die Brussel en België bedreigden. En nu, ineens gedaan. VdB zweeg in alle talen en was maandenlang in geen velden of wegen meer te bekennen. Zelfs op de reusachtige middenstandersbetoging was zijne excellentie de oud-minister van de Middenstand niet te zien, in de stoet niet, zelfs niet op het podium.

Kwatongen beweren dat hij inmiddels met grote volharding, maar zonder sukses, getracht heeft een ministerportefeuille te bemachtigen in Eyskens' regering ter gelegenheid van de recente wisselingen. Dit zou er op wijzen dat mijnheer VdB al aardig wat minder noten op zijn zang heeft dan drie jaar geleden, en hij wil blijkbaar al dingen aanvaarden die hij toen hooghartig had afgewezen. Maar De Saeger en ook de socialisten voelden er blijkbaar niet veel voor om zijn kunstmaan opnieuw in een baan om de aarde te brengen. 't Kan verkeren, zei Breero.

De wetgevende verkiezingen zijn echter niet ver meer af en het wordt dus de hoogste tijd dat onze superbeenhouwer-beheerder van Philips enz. een « houding » aanneemt. Daarom is hij nu maar resoluut in de oppositie gestapt. Deze week, nà de verpleegsters en vóór de rijkswachters, boeren en ambtenaren, kwamen de beenhouwers immers te Brussel manifesteren en jabbedabbedoe, daar was onze VdB terug. Hij onderstreepte dat zijn aktie a-politiek was, zoals steeds.

Daags tevoren had hij al zijn mening laten kennen over de agglomeraties en federaties van gemeenten en had hij tegen de Vlaamse CVP-ers een berispende vinger opgestoken i.v.m. de kwestie van de Vlaamse peutertuinen. VdB is er niet tegen, op voorwaarde dat het tweetalige zijn, en iedereen weet wat dat wil zeggen. Is hij-zelf geen monument van tweetaligheid ?

VdB in de rol van « pétroleur » te Brussel. Het bewijst meteen dat onze goeie vriend zijn verwachtingen op een nieuw eerste-ministerschap (voorlopig ?) heeft laten varen. Hij, en wellicht ook zijn zakenrelaties, zullen zo ongeveer de enigen zijn die erover treuren.

het leger blijft ons ergeren

In zijn jongste nummer publiceert « Het Nieuwe Klimaat », het tijdschrift van het « Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel », een gepeperde motie die uitgaat van een « Vlaams comité der militairen ». Achter deze benaming gaat een groep Vlaamse officieren schuil die in een begeleidende brief vraagt : « Wij verzoeken u begrip te willen opbrengen voor het anonieme karakter van dit schrijven, maar iedereen die vertrouwd is met de zeden en gewoonten in de hogere legersmiddens zal het ons beslist niet euvel nemen dat wij een minimum aan voorzorgen treffen ter bescherming van onze families die de eerste slachtoffers zouden zijn van een zogezegde mutatie om dienstredenen ».

Het VVO is blijkbaar voldoende vertrouwd met « de zeden en gewoonten » in het leger om die mensen inderdaad te begrijpen. « Wij wensen niemand bloot te geven » schrijft de redaktie van « Het Nieuw Klimaat », « maar wij zijn zeker van de degelijkheid van deze officieren en de eerlijkheid van hun overtuiging. Daarom publiceren wij integraal hun brief en hun motie ».

Dit is ook de reden waarom wij vandaag eveneens hun motie integraal publiceren. (zie kadertje).

Over dat leger van ons vallen trouwens nog wel meer zaken te zeggen. Zo valt het op dat er in de Vlaamse pers nauwelijks enige kritiek is gekomen op het grootscheepse « domaniale vernieuwingsplan » van minister Segers.

De wet van 2 juli 1969 biedt hem de mogelijkheid om de talrijke onroerende goederen, waarover het leger beschikt desnoods te verkopen om met de opbrengst over te gaan tot de vernieuwing van kazernes en andere militaire gebouwen.

Zo blijkt uit de talrijke artikels, die ter gelegenheid van de eerstesteenlegging van een massaal militair kompleks in Peutie verschenen, o.a. :

★ Dat grote kompleksen gepland zijn voor Peutie, Evere, Roucourt ergens in de Kempen en ergens in de provincie Luxemburg;

★ Dat kleinere volgen in Lissewege, Sijsele, Spa, Leopoldsburg, Doornik, Berlaar, Belgrade, Saive, Hoogboom, Zellik en Duisburg;

★ Dat in Peutie (gemeente van ongeveer 2000 inwoners in de nabijheid van Brussel) o.a. zullen samengebracht worden : het militair personeel van de Vilvoordse kazernes, de Transmissietroepen van Mechelen, een transmissie-eenheid uit het Brusselse en meerdere andere Brusselse militaire instellingen. Uiteindelijk komen er een 2000-tal Vlaamse en Waalse militairen en burgers bij te pas

★ Dat in Evere (nabij Sint-Stevens-Woluwe) de diensten van het hoofdbestuur van Landsverdediging, de diensten van de Generale Staf en het Militair Hospitaal van Brussel (naar schatting 3 tot 4000 Vlaamse en Waalse militairen en burgers) zullen ondergebracht worden.

Op de redaktie van de Vlaamse kranten schijnt men er luchtig overheen te stappen dat dit miljardenplan wel eens zware gevolgen zou kunnen hebben voor de eentaligheid van Vlaanderen. « De Nieuwe Gids » stelde enkel vast dat « door de inplanting van een enorm militair gebouwenkompleks het gemeenschapsleven in Peutie zich in de komende jaren wel sterk zal wijzigen ».

hoofdingang

Dat er zo tussendoor een militair is die bij het opmaken van al die nieuwe plannen schuchter durft verwijzen naar de eentaligheid van Vlaanderen, blijkt uit het feit dat om te verhinderen dat deze eentaligheid haar weerslag zou hebben op de in de nabijheid van Sint-Stevens-Woluwe op te richten instellingen, besloten werd dat, voor de instellingen die deels op Vlaams grondgebied liggen de hoofdingang op tweetalig grondgebied (d.w.z. Evere) moet komen. Men « beweert » dat de hoofdingang bepalend is voor het taalstatuut (binnen deze instellingen) zodat op die wijze de wet werd geëerbiedigd !

Het is niet de eerste maal dat minister Segers slecht of eenzijdig voorgelicht wordt en zelfs bedrogen wordt door zijn onderhorigen.

Met zijn domaniaal vernieuwingsplan waren de initiatiefnemers zo in de wolken en ze hebben het hem zo vol geestdrift en zeer technisch uiteengezet dat hij instemmend geknikt heeft. « Beeld u in, mijnheer de minister, we verkopen onze oude kazernes in Brussel (Albertkazerne, Dailly en de kazernes op Etterbeek en Elsene) aan grondspekulatieprijzen en met dit geld bouwen we prachtige nieuwe kompleksen in Peutie, in Evere en in Sintstevens-Woluwe, maar hier dan zonder hoofdingang om taalmoeilijkheden te vermijden ».

Men hoeft niet lang na te denken om in te zien dat op deze wijze taalkonflikten moeten ontstaan in Peutie (ongeveer duizend franstaligen die er dagelijks komen werken en waarvan ongetwijfeld een groot deel in de omgeving zal willen wonen). Men kan even duidelijk voorspellen wat in Sint-Stevens-Woluwe zal gebeuren. Al komt er geen hoofdingang toch zullen de bijna tweeduizend Franstalige militairen en burgers ook in Sint-Stevens-Woluwe het FDF-publiek komen steunen en versterken.

Indien alle ministers het slechte voorbeeld van het leger en van landsverdediging volgen door hun diensten overal op de rand van Vlaams Brabant onder te brengen, dan hebben we in het centrum van Brussel nog veel meer dode kantoorgebouwen en World Trade Centers (waaraan de Brusselaars zelf niet veel hebben) en w e m e l t het op de grenzen van Brussel van ongeduldige Franstaligen, die Vlaams Brabant willen verfransen, beginnende met faciliteiten.

PW Segers : minister van Landsverdediging.

het roer omgooien

Stelt CVP-minister Segers prijs op een reputatie van « verfranser » ? Indien niet, dan wordt het de allerhoogste tijd dat hij het roer omgooit. Wil hij over x jaren nieuwe taalmoeilijkheden in een aantal Vlaamse gemeenten ontlopen dan moet er nu voor gezorgd worden dat :

1° van het domaniaal vernieuwingsplan gebruik wordt gemaakt om in Vlaanderen uitsluitend Nederlandstalige legerinstellingen te huisvesten. Geen ekonomische argumenten zijn belangrijk genoeg om b.v. nog met alle geweld de Waalse en de Vlaamse militaire opleidingsinrichtingen in één kompleks te willen onderbrengen. Indien het mogelijk was reeds een paar scholen per taalgebied onder te brengen, dan moet dit ook mogelijk zijn met de andere scholen (Transmissietroepen, Pantsertroepen, Artillerie, Genie, Infanterie, Ordnance, enz.) Daartoe volstaan verbeelding en goede wil o.a. door groepering der specialiteiten per taalgroep.

2° de centrale diensten van de Generale Staf en van Landsverdediging niet worden ondergebracht buiten het centrum van Brussel (dus moeilijk bereikbaar met de bestaande middelen van gemeenschappelijk vervoer), maar dat men volgens een geleidelijk plan deze diensten in het centrum blijft onderbrengen in een paar goed gekozen en vernieuwde gebouwen.

Het mag in alle geval niet zijn dat om zuiver ekonomische en budgettaire redenen geen aandacht meer wordt besteed aan de belangen van de volksgemeenschappen en aan de beloofde nieuwe struktuur van ons land.

Het leger en landsverdediging moeten handelen niet met principes van 1830 maar met het oog op de toekomst, die eentalig-Frans blijft in Wallonië en eentalig-Nederlands **MOET** worden in Vlaanderen.

motie

Te Brussel samengekomen hebben beroepsmilitairen van alle rang, met eenparigheid van stemmen onderstaande motie goedgekeurd :

— Met verbittering stellen de Vlaamse militairen vast dat, alle ministeriële beloften ten spijt, de gezonde taalverhoudingen aan de legertop nog steeds geen werkelijkheid geworden zijn.

Zij vestigen de aandacht van de Vlaamse volksgemeenschap op de wraakroepende cijfers welke minister Segers terzake dit jaar nog in het parlement gaf : voor ongeveer 60 % Vlaamse miliciens telt het leger amper 35,5 % Vlaamse majoors, 26,1 % Vlaamse luitenant-kolonels en slechts 19 % Vlaamse kolonels.

— Na een grondig onderzoek stellen zij vast dat deze wraakroepende toestanden in hoofdzaak te wijten zijn aan het ontbreken van een wetgeving welke de rechten der Vlamingen veilig stelt, het in stand houden van de fiktie dat de officieren geen taalregime hebben en allen tweetalig zijn, alsmede de laksheid der opeenvolgende ministers welke de anti-Vlaamse legerleiding vrije teugel gelaten hebben en nog laten op gebied der personeelspolitiek, zowel de bevorderings- als de benoemingspolitiek voor commandofunkties.

— Zij stellen vast dat de overgrote meerderheid van de Vlaamse militairen, hun behandeling van tweederangsburgers grondig beu, steeds meer en meer voor een gewetensprobleem geplaatst worden inzake « loyauteit ».

— Zij verzoeken daarom met aandrang de wetgevende zowel als de uitvoerende macht, alle nodige maatregelen te treffen welke moeten leiden tot een gelijkberechtiging van Vlamingen en Walen.

Meer in het bijzonder eisen zij onmiddellijk :

1. Vastleggen van het taalregime van alle militairen, alle eenheden en alle funkties in de staven en eenheden.

2. Het voeren van een bevorderingspolitiek waardoor voldoende Vlamingen benoemd worden om in 1971 nog alle Nederlandstalige funkties te kunnen voorzien van een Vlaamse titularis.

3. Het treffen van een reeks bijzondere maatregelen om in 1972 de pariteit bereikt te hebben tussen Vlamingen en Walen aan de legertop zoals minister Segers beloofde in 1962 toen hij de taalkaders afwees welke de pariteit voorzagen binnen de 8 jaar, met de verzekering dat hij dezelfde pariteit zonder taalkaders zou realiseren op 10 jaar, dus in 1972.

4. Het uitgeven van ministeriële richtlijnen waardoor het de generale staf onmogelijk gemaakt wordt nog Franstaligen te benoemen als Korpscommandant in Nederlandstalige eenheden, en toe te laten voor deze funkties desgevallend majoors of luitenant-kolonels van andere Wapens aan te duiden.

Zij vragen de steun van de ganse Vlaamse volksgemeenschap en in het bijzonder van alle Vlaamse parlementariërs, Vlaamse reserve-officieren, Vlaamse organisaties en speciaal de Vlaamse pers in hun strijd voor de gelijkberechtiging van de Vlamingen in het leger.

vlaams comité der militairen.

---

kan dit u helpen ?

kinderbijslagen (2)

Deze keer zullen wij handelen over het recht op wezenbijslagen.

loontrekkende

De wezenbijslag wordt uitbetaald aan wezen van vader en/of moeder indien de vader in hoofdzaak loontrekkende was :

1. a) indien zijn beroepsloopbaan minder dan 20 jaar bestrijkt : gedurende de helft van de loopbaan ;
b) indien zijn beroepsloopbaan 20 jaar of meer bestrijkt : voor een duur die niet korter mag zijn dan de helft van die loopbaan, of gedurende twee derden van de laatste vijftien jaar van de loopbaan onmiddellijk voor het overlijden ;
2. tijdens tenminste honderd vijftig dagen op de driehonderd vijfenzestig welke onmiddellijk het overlijden voorafgaan.

Bovendien mag de overlevende ouder geen huwelijk hebben aangegaan of geen huishouden vormen. Als huishouden wordt beschouwd elke samenwoning van personen van verschillend geslacht, behalve wanneer die personen bloed- of aanverwanten zijn tot en met de derde graad. Wanneer het huishouden ophoudt te bestaan kan de wezenbijslag opnieuw worden uitbetaald. Indien de wees echter door de overlevende ouder verlaten is wordt de wezenbijslag uitbetaald zelfs indien de overlevende ouder een huishouden vormt.

De wezenbijslag is verschuldigd door de compensatiekas, de overheid of de overheidsinstelling die de normale kinderbijslag uitbetaalde.

Het kan zijn dat de overledene op het ogenblik van zijn overlijden niet aan de vereiste voorwaarden voldoet inzake beroepsloopbaan. In dat geval kan de overlevende ouder die wel aan de vereisten voldoet de wezenbijslag aanvragen aan de compensatiekas waarbij zijn werkgever is aangesloten of aan de overheid of de overheidsinstelling waarbij hij tewerkgesteld is.

Indien de overledene tewerkgesteld werd door de staat of de provincie is de wezenbijslag verschuldigd door de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, Trierstraat 70, 1040 Brussel.

zelfstandigen

Voor de zelfstandigen geldt hetzelfde stelsel als voor de loontrekkenden op voorwaarde dat de vader minstens de helft van zijn beroepsloopbaan in België zelfstandig geweest is.

bedragen

De wezenbijslag bedraagt thans 1894 fr. per maand en per kind, zowel voor de loontrekkenden als voor de zelfstandigen. Hierbij komen nog de leeftijdsbijslagen :

— voor een kind tussen 6 en 10 jaar : 140 fr.
— voor een kind tussen 10 en 14 jaar : 246,75 fr.
— voor een kind ouder dan 14 jaar : 399,50 fr.

Stervende vissen in smerig rivier- en kanaalwater, een duidelijk teken dat het water dood gaat, het de vervuiling niet langer meester kan.

In de Schelde is die fase al voorbij : het Scheldewater is biologisch dood, niets kan er nog in leven, zwart en vettig stroomt het naar zee toe. En ondanks de krachtige werking van de getijden schuift de vervuilingsgrens, de grens van de dood, steeds verder op naar de monding. Alle steden en gemeenten, alle industrieën langs de « machtige, prachtige vloed » van weleer lozen maar raak al hun smerigheid rechtstreeks in de stroom. Met instemming van onze onverantwoordelijke overheid. En naarmate de industrialisering in het Antwerpse toeneemt, neemt de toevloed van giftige, stinkende, smerige ongerechtigheden een onvoorstelbare omvang aan. Een tiental bedrijven in het Antwerpse industriegebied loost, met

de schelde veroordeeld

zo'n 10.000 m3 smeerlapperij per uur rechtstreeks in de Schelde. En men is ijverig bezig een reuzenriool aan te leggen die in Hasselt zou vertrekken, langs de Kempische industrieën zou lopen en ten N. van Antwerpen in de Schelde uitmonden. Een riool die alle mogelijke vloeibare afvalstoffen zou opvangen, en die een kapaciteit van zo'n 100.000 m3 per dag zou hebben ! Een zuiveringsstation bij de rioolmond was overbodig, zo redeneerde «men», want «aan de Schelde is toch niets meer te doen». Jongens, jongens, wat een rotzooi moet dat straks worden van Antwerpen tot in de buurt van Saaftinge : ebbe en vloed zullen de chemische brij tweemaal per dag over en weer stuwen. En verderop in de Scheldemonding registreert men nu al een stijgende radio-aktiviteit.

Verdomme, verdomme, wat zijn wij voor een dierensoort ? Moet er dan echt eerst een guerilla losbarsten tegen de vervuilers vóór « men » er iets zal gaan aan doen ?

wij in nederland

hold-ups aan de orde van de dag

(jeeveedee) Tot voor kort waren in Nederland overvallen op postkantoren of banken groot landelijk nieuws. Zelden gebeurde het dat gemaskerde en gewapende mannen voor een loket verschenen om geld te eisen, en de enkele maal dat zo'n overval plaatsgreep, konden de kranten er dagenlang in geuren en kleuren over berichten.

Dat is nu wel helemaal veranderd. Tot en met de eerste week van deze maand maart werden in 1971 reeds zeventien overvallen gepleegd en diezelfde (winterse) eerste maartweek klopte zelfs alle rekords : zeven berovingen, een gemiddelde dus van één per dag ! De totale buit van dit jaar bedroeg bijna 10 en een half miljoen fr. en slechts een klein gedeelte daarvan kon worden achterhaald.

Waar komt die golf van misdaad vandaan ? Aanvankelijk schoof men de schuld op buitenlanders, Marokkanen bijvoorbeeld, die in Nederland werken en die bij een deel van het publiek toch al niet best staan aangeschreven. Inderdaad, waren enkele malen zuiderlingen bij de overvallen betrokken, maar de laatste tijd zijn het kennelijk ook Nederlanders die zich niet ontzien om zich per auto en zelfs per scooter(!) naar een geldinstelling te spoeden, hun zakken vol te laden en vervolgens — vaak in een drukke straat van een stad — te verdwijnen. Het gebruikte voertuig blijkt meestal gestolen en wordt ergens langs de weg of in een veld teruggevonden. Verdere sporen van de daders vindt men nauwelijks of niet.

van inbraak naar hold-up

Zijn het jeugdige avonturiers die hun slag slaan of heeft men te maken met echte kriminelen die gebruik maken van de omstandigheid dat in deze tijd de bankkantoren als paddestoelen uit de grond verrijzen ? (In Amsterdam bij voorbeeld is zo langzamerhand geen enkele hoek van een straat meer waar niet een bijkantoor van een der grote bankmaatschappijen is gevestigd.) Waarschijnlijk is het in hoofdzaak de tweede hier genoemde kategorie, die van de echte kriminelen dus, waarin de daders van de overvallen gezocht dienen te worden. Vroeger trokken ze er meestal 's nachts op uit, het waren nog echt inbrekers, bekend van de moppenblaadjes waarin ze geknield voor een brandkast stonden afgebeeld. Tegenwoordig zijn het hold-up-figuren geworden, en dit vooral... als gevolg van de taktiek der banken zelf. Het is immers algemeen bekend dat het personeel van de bankkantoren van hun direkties de raad heeft gekregen zich bij een overval niet te verzetten en het geld mee te geven. Daarvandaan dat er ook zelden slachtoffers vallen : de bank-employees zijn « meegaand » en schoten worden er nauwelijks gelost. Deze houding van de banken is haast een uitnodiging voor de overvallers om hun slag te slaan. De cijfers wijzen uit dat op die « invitatie » gretig wordt ingegaan.

De rijkste buit bij de zeventien overvallen dit jaar werd op 22 februari binnengesleept in Utrecht. Hier werd de Nederlandse Middenstands-Bank tweehonderduizend gulden (tegen de 3 miljoen fr.) lichter gemaakt. Tweede in de rij is het bijkantoor van de Van Lanschotbank in Eindhoven waar de afgelopen week 132.000 gulden werd geroofd. De overvallen speelden zich af over het hele land, behalve — tot nu toe — in de noordellijke provincies.

geen wettelijke voorschriften

Het is duidelijk dat niet alleen de posterijen en de banken, maar ook de verzekeringsmaatschappijen met het verschijnsel zwaar in hun maag zitten. In assurantiekringen vraagt men zich zelfs al af of men nog wel banken als klanten zal moeten blijven aksepteren. Een hoog eigen risico voor de bankinstellingen zou een tegemoetkoming kunnen zijn aan de verzekeringen, maar daar staat dan weer tegenover dat de banken niet wettelijk verplicht kunnen worden om verregaande veiligheidsmaatregelen in hun kantoren te treffen. Een groot verschil dus met bepaalde andere landen, zoals bijvoorbeeld Duitsland waar speciale voorzieningen met 't oog op de beveiliging van het personeel en het geld door de wet zijn voorgeschreven. Deze voorzieningen hebben al geresulteerd in een sterke afname van het aantal gewelddadige overvallen.

Werken de talloze geweldfilms op de televisie ook stimulerend op het aantal roofovervallen ? Psychologen en sociologen zijn het daarover niet eens. Maar de officier van justitie (prokureur des konings) in Maastricht is ervan overtuigd dat de vertoningen van geweld op het beeldscherm labiele jongeren zeker kunnen aanzetten tot het navolgen van de meestal Amerikaanse voorbeelden. Die opvatting komt dan wel in strijd met de mening van de politieautoriteiten die er zeker van zijn dat het in de meeste gevallen inderdaad om beroepsmisdadigers gaat, voor wie het nu allemaal een beetje gemakkelijker is geworden.

riskante tas koffie

Dat de publiciteit in de pers eveneens bevorderend zou werken betwijfelen we. Zoals gezegd was voor het plegen van overvallen, in het verleden een bankoverval in Nederland een « grote zaak » voor de pers. Tegenwoordig doet men dit soort dingen in de kranten al gauw af met een klein berichtje, behalve wanneer het om een uitzonderlijk hoge buit gaat, of zoals onlangs met de zaak van een chauffeur van een postauto die tijdens zijn avondroute bij zijn zuster een tas koffie ging drinken. Terwijl hij zijn dorst leste, roofden overvallers de wagen met postzakken leeg, waarbij de som van honderdduizend gulden werd meegenomen.

Men mag zich wel afvragen of het geen tijd wordt dat de bankinstellingen gezamelijk tot een beter beveiligingssysteem raken De « open benadering » van het publiek in hallen waar geen tralies meer te bekennen zijn, heeft wel de drempelvrees van menigeen weggenomen, maar tegelijk moest de veiligheid er wel onder lijden. Er zijn nu (vage) plannen om de bankkantoren hun vriendelijk aanzicht te laten behouden en tegelijk toch iets aan de bescherming te doen. De kosten zouden 200 miljoen gulden bedragen. Een flinke som, maar als het doorgaat zoals het de laatste tijd het geval is, zal de schadepost binnen wei 9a-i é na2u 2-dhe eroh bm bm bm nig jaren heel wat hoger zijn.

de WIJ de wereld
vlaams nationaal

india ter stembus

(Argos) Tussen 1 en 10 maart moest India over het politiek lot van premier Indira Gandhi beslist worden. De berichten uit New Delhi liegen er niet om : een paar dagen na het openen van de stembureaus waren al meer dan 125 slachtoffers te betreuren. Op dit ogenblik zijn de definitieve resultaten nog niet binnen gelopen. In dit, op een na, meest bevolkte land ter wereld (ca 550 miljoen inwoners) komen nl. een kwart miljard stemgerechtigde burgers aan de beurt en men verwachtte een opkomst van 65 pct. Voor de analfabeten (meer dan 70 pct) zijn simbolen belangrijker dan namen. Wie lezen noch schrijven kan maar dweept met Indira Gandhi en haar Congrespartij stemt onder de « Koe met kalf », en de analfabeet die de conservatieve oppositie wil steunen (in 1969 van de Congrespartij afgescheurd nadat Indira Gandhi een paar banken had genationaliseerd) stemt onder de « Vrouw bij het Weefgetouw ». Inzet van de verkiezingen is het veroveren van het Lagerhuis, de LOK Sabha, die in tegenstelling tot het Hogerhuis rechtstreeks door het volk wordt verkozen. Er waren 523 zetels te begeven. Naast de Congrespartij en de afgescheurde conservatieve drukkingsgroep wierven ook de Swatranta (voor vrije economie), de Jan Sangh (anti-modern, orthodox hindoeïstisch), een gematigde socialistische partij (Praja) en twee communistische partijen (Moskou en Peking) om de gunst van het Indiase volk. Verder traden ook een liberale partij, een socialistische partij met marxistische allures, en een aantal regionalistische groepen met kiesbeloften aan. De verkiezingen werden voortijdig op gang gebracht : blijkbaar wilde de premier een pogen van de dissidente groep om een duurzame coalitie tegen de Congrespartij op te zetten voorkomen.

indira gandhi schuwt extreme opties

Volgens de persagentschappen heeft Indira Gandhi de verkiezingscampagne meesterlijk beheerst. Onvermoeibaar bezocht ze de 19 staten van federaal India, 's werelds grootste democratie. Ze hield tot veertig toespraken per dag.

Indira Gandhi doelt op een democratisch, humaan socialisme. Maar dit socialisme blijft uiterst vaag en bewandelt bij voorkeur de « gouden middenweg » tussen extremisme en gematigd conservatisme. Op die middenweg heeft ze toch een paar banken genationaliseerd en laten weten dat ca 275 maharadja's voortaan geen jaarrente zullen ontvangen. Door die « stoute » maatregelen is haar populariteit bij de Indiase massa nog gaan stijgen. Toch was haar voorbije legislatuur niet vrij van dubbelzinnigheid. Ze reageerde immers biezonder scherp tegen sindicalistische eisen uit het eigen kamp. Met president Giri kon ze het best vinden. De man bekrachtigt al haar beslissingen, heet haar zijn « geestelijke » dochter en verdedigde krachtdadig haar sociaal beleid. Eigenlijk had de administratie van Indira Gandhi af te rekenen met de inherente narigheid van elk ontwikkelingsland. Ze kon de traditionele moeilijkheden niet oplossen en tegelijk de imminente problemen verhelpen, zoals de prijsstijging in de sector van de levensmiddelen (7,7 pct sinds 1968), zoals het omhoogschieten van de prijs voor afgewerkte producten (17,7 pct sinds 1969). Wel heeft haar regering bewezen dat bepaalde problemen via het parlement hun beslag kunnen krijgen. Haar reformisme was weliswaar niet revolutionair maar het heeft toch aangetoond dat het nationaliseren van de verzekeringsmaatschappijen lang niet zo utopisch is. Verder neemt men vandaag in New Delhi aan dat ook het stagneren van de eigendomsuitbreiding binnen de steden niet langer onmogelijk is. Ook op de expansie van de landeigendom heeft de premier een rem willen zetten, maar ze vond onvoldoende steun bij de eigen partij.

Het minst gecompliceerd was haar buitenlands beleid : hoofs met Washington, vriendelijk met de Sovjetunie en hartelijk met Peking. Van de grens met Rood-China werden al achttien maanden lang geen incidenten gemeld. Wat Washington tot hernieuwde waakzaamheid noopt.

congrespartij overkoepelt tegenstellingen

De bevolking van de republiek India is uiteraard geen homogene gemeenschap. Er zijn Hindiden (lang, licht bruin, smal gezicht,

rechte neus) die tot het blanke ras behoren. Er zijn Weddiden (klein, donker, brede neus) uit het binnenland van Dekan, uit de Ghats en uit de bijna ontoegankelijke Vindhiagebergten. Er zijn tenslotte ook Inro-Melaniden die op de Hindiden lijken maar donker zijn. In de Oost-Himalaya en in het uiterste NO wonen volken van Mongoolse afkomst. De overheersende godsdienst is het Hindoeïsme met zijn veelkleurige waaier van sekten, maar verbonden door de verering van het rund, de erkenning van heilige boeken, vooral van de Vedha's, en het kastenstelsel. Er lopen daar ook boedhisten rond, moslims en een kleine minderheid kristenen.

Het Hindi is de officiële federale taal maar men spreekt er ook Bengali, Tamil, Pensjabi, mundatalen en noem maar op. De gemeenschapsproblematiek ontlaadt zich om de haverklap in bloedige twisten waarbij vergeleken de Belgische situatie een iddyllisch rustoord is. Dat de Congrespartij erin slaagde op partijvlak de culturele, socio-economische, religieuse en etnische tegenstellingen te overkoepelen is te danken aan de image van leiders als Mahatma Gandhi, Pandit Nehroe, Sjastri en Indira Gandhi zelf.

« wat ga ik morgen eten ? ...».

De landbouw is verreweg de belangrijkste bestaansbron van dit miljoenen volk maar door de primitieve exploitatiemiddelen is de opbrengst per oppervlakte eenheid in verscheidene streken de kleinste ter wereld. Een schokkende tegenstelling is wel dat India te veel runderen heeft (het hindoeïsme verbiedt het doden van de heilige koe) maar miljoenen mensen sterven er jaarlijks van de honger.

India is een ontwikkelingsland. Die Indiër is nog armer dan de Latijns-Amerikaan. Hier hebben historische en demografische factoren schuld aan, ook een koloniaal verleden dat veelal uitbuiting inhield. Het land vecht ook met zijn bevolkingsexplosie. Malthus rukt aan met zijn geboorteregelingsteorie maar de meest drastische gezinsplanning kan een scheefgetrokken situatie niet in een handomdraai rechtzetten. India laboreert immers aan een overlevingseconomie : in 500.000 dorpen is de economie hoofdzakelijk gericht op essentiële noden. In die dorpen glijdt het leven tijdloos voort. Er is geen tijd voor het bestrijden van ingewortelde denken leefgewoonten (fatalisme bv) die de opening op vooruitgang afgrendelen. Inmiddels wacht het Westen op de Indiase verkiezingsuitslagen. Het Westen organiseert goed bedoelde hulpacties, ontwerpt stoutmoedige projecten en zijn ontwikkelingshelpers staan te trappelen van ongeduld. Maar waar blijft de politieke bewustwording van de Indiase massa, waar zijn de ingrijpende structuurhervormingen van 's werelds grootste democratie, van het grootste, permanent behoeftige land onder Gods zon ? De resultaten zullen hierover geen uitsluitsel geven. Het nieuwe bewind (met of zonder Indira Gandhi) evenmin.

Indira Gandhi

■ **President Sadat van Egypte weigert het op 6 maart verstreken wapenbestand met Israël te verlengen doch verklaart dat Egypte in geen enkel geval de vijandelijkheden zal herbeginnen.**

■ **Israël verwerpt officieel het plan Rogers (ontruiming der veroverde gebieden in ruil voor erkenning) en zal Jeruzalem noch Sjarm El Sjeik ontruimen. Het wenst ook geen internationale troepenmacht op strategisch belangrijke punten.**

■ **Palestijnse commando's hervatten «speldepriktaktiek » tegen Israël door kleine grensaanvallen te ondernemen. De vertegenwoordigers van de Palestijnse verzetsorganisaties, als « voorlopig Palestijns parlement » bijeen te Karïo, kunnen het intussen niet eens worden over een gemeenschappelijke houding na de jongste evolutie in het Midden Oosten.**

■ **Zuidvietnamese troepen, aangevoerd en gesteund door de Amerikaanse luchtmacht, bezetten de zwaar gebombardeerde stad Tsepone, belangrijk overladingscentrum op de bevoorradingsweg Ho Shi Minh. De Amerikaanse luchtmacht wordt op maximumsterkte tegen Vietkong- en Noordvietnamese doelen ingezet.**

■ **Koning Olav V van Noorwegen belast minister Boudevik met de vorming van een nieuw Centrum-regering na het ontslag van het kabinet Per Borten, dat struikelde wegens indiscreties over een EEG-verslag.**

■ **Nadat president Jahja Khan de verdaging van het nieuw verkozen Pakistaans parlement had ongedaan gemaakt door 24 maart als nieuwe datum van bijeenroeping aan te kondigen wordt de vijf dagen durende en bloedige algemene staking in Oost-Pakistan stopgezet, op last van de overwinnaar der verkiezingen sieik Moeji-boer Rachman. Deze laatste eist grotere autonomie voor Oost-Pakistan, dat zich door West-Pakistan benadeeld en achtergesteld acht.**

■ **Zakelijke eerste ronde te Berlijn tussen Oost- en Westberlijnse afgevaardigden in de besprekingen over het afleveren van passen aan West-Berlijners, die in Oost-Berlijn met Pasen verwanten willen bezoeken.**

■ **Jezuieten-generaal pater Arupe stelt zich achter paus Paulus VI inzake de voornaamste vraagstukken die de huidige Kerk beroeren.**

■ **Ontvoerde bankier Dao in de omgeving van Caracas (Venezuela) vrijgelaten na betaling van losgeld van 400.000 dollar. In Turkije worden de vier ontvoerde Amerikaanse luchtvaart-militairen vrijgelaten. Legerleiding beraadt zich over de toestand in Turkije na de talrijke uitingen van sociale ontevredenheid.**

deze week in de wereld

■ **China's eerste minister Tsjoe En Lai brengt vierdaags bezoek aan Noordvietnamese hoofdstad Hanoi : het is de eerste belangrijke buitenlandse reis van de Chinese bewindsman sinds lange tijd. De aanwezigheid van Chinese partijprominenten en van een afvaardiging van de Chinese legerleiding doet in westerse kringen het vermoeden ontstaan dat Peking met militaire hulp aan Noord-Vietnam rekening houdt zo zulks nodig mocht blijken. Intussen doen tegenstrijdige geruchten over het verloop van de krijgsverrichtingen in Laos en Cambodja de ronde. Zo logenstraft de Pathet Lao de inname van het Vietkongbolwerk Tsepone.**

■ **De Noordvietnamese delegatieleider op de Vietnambesprekingen te Parijs Xuan Thuy deelde mede, met de vroegere Amerikaanse delegatieleider Cabot geheime gesprekken te hebben gevoerd, waarbij Cabot echter net zomin als tijdens de officiele besprekingen een preciese tijdslimiet voor de terugtrekking der Amerikaanse troepen kon geven.**

■ **Ontslag van de Australische minister van Defensie Fraser : hij is niet langer akkoord met de deelneming van Australische troepen aan de oorlog in Vietnam.**

■ **Bomaanslag op de luchtmachtbasis Tancos (Portugal) vernielt 11 vliegtuigen. De aanslag is vermoedelijk een uiting van protest tegen de koloniale politiek van Lissabon.**

■ **Duizenden zwarten bekogelen de politie met stenen te Port Elisabeth (Zuid-Afrika) na de aanhouding van een mesties omdat deze bier dronk in het openbaar, wat volgens de Afrikaanse wet op zondag verboden is.**

■ **Poststaking in Engeland eindigt met een nederlaag voor de stakers : aan hun eisen werd slechts miniem tegemoetgekomen. De staking eindigde omdat de syndikale stakingskas leeg was. Achterstand : 74 miljoen poststukken.**

■ **Spanning in Noord-Ierland wijkt niet, mede door de rivaliteit van elkaar bekampende clandestiene Iers-Republikeinse verzetsgroepen.**

matyas rakosi:

een relaas van politieke willekeur

(Argos) Wie herinnert zich Matyas Rakosi nog ? Van 1945 tot 1956 heerste hij dictatoriaal over Hongarije. Enkele weken geleden is hij nu te Gorki in de SU overleden. Hij was 79 en verbleef al veertien jaar in Rusland. Na de haast legendarische revolte van Boedapest (1956) waartoe zijn hard beleid aanleiding was geweest verdween hij voorgoed uit de Oosteuropese en internationale berichtgeving. In de « Pravda » van 5 februari kon men een vierregelig overlijdensbericht lezen. Plaats en datum van teraardebestelling bleven onvermeld. Kommunistische bloemen en kransen kwamen er niet aan te pas. Toch was Rakosi in zijn « beste » jaren een prominent figuur, niet alleen in zijn vaderland maar ook in het bizarre wereldje van Komintern en Kominform.

uitgewisseld tegen een oud vaandel

Rakosi werd 8 maart 1892 te Ada in zuidelijk Hongarije uit joodse ouders geboren. Fysiek was hij niet gunstig bedeeld maar hij was buitengewoon intelligent. Daarom gaat hij in 1912 met een studiebeurs naar Hamburg en Londen om ekonomie te studeren. In 1914 moet hij zijn studie onderbreken en keert uit Engeland naar zijn geboorteland terug. In 1915 staat hij aan het Russisch front maar hetzelfde jaar nog is hij terecht in een (Russisch) krijgsgevangenenkamp. Dit avontuur ligt eigenlijk ten grondslag aan zijn militant bestaan. In die kampen immers organiseert hij de revolutionaire beweging en drie jaar later, na de wapenstilstand, helpt hij in Hongarije de KP oprichten. In 1919 onder het schrikbewind van Bela Kuhn (republiek van arbeidersraden) is hij al vice-volks-commissaris voor de productie. Pas na de val van de Hongaarse commune begint hij zijn internationale carrière. Als functionaris van de Derde Internationale duikt hij nu onder diverse schuilnamen in het Westen op, waar in revolutionaire kringen waardering bestaat voor zijn talenkennis en intelligentie. Als hij in 1924 klandestien naar Hongarije terugkeert wordt hij gearresteerd. Dank zij het internationale ageren van zijn partij komt Rakosi er met acht jaar vanaf. Maar in 1935, drie jaar na het uitzitten van zijn eerste straf, wordt hij opnieuw ingerekend wegens pogingen om de illegale Partij weer overeind te helpen. In 1940 dankt hij zijn vrijlating aan het Duits-Russisch niet-aanvalspact (1939) waarmee Molotov en von Ribbentrop de Westerse wereld grondig verrassen. Op de achtergrond van zijn vrijlating staat verder een legervaandel dat Tsaristische legers tijdens de revolutie van 1848-49 op de Hongaren veroverd hebben... De « rechtse » Hongaren van regent Horty krijgen dit vaandel terug en in ruil mogen Rakosi en andere kommunistische leiders de gevangenis verlaten en naar Moskou gaan. Neen, u hebt er gewoon geen idee van hoeveel symboliek van zo'n oude vlag kan uitgaan.

partijsekretaris en premier tegelijk

Zo komt Matyas Rakosi in Moskou terecht waar hij op bevel van Stalin de Hongaarse kommunistische partij gaat reorganiseren. Tegelijk schieten ook zijn partijgenoten in het verre Hongarije onmiddellijk aan het grote werk. Rakosi zal ze later in groten getale arresteren en/of likwideren. Sommigen zoals Laszlo Rajk worden na een geprefabriceerd proces gewoon om hals gebracht. Anderen (denk aan de huidige partijsekretaris Janos Kadar) worden opgesloten en volgens beproefde middeleeuwse metodes gefolterd. Dit gebeurt uiteraard nadat Rakosi in 1945 onder bescherming van het Sovjetleger naar Boedapest teruggekeerd is. Hierbij gaat de dictator onmiddellijk een soort salami-taktiek toepassen. Die bestaat nl. hierin dat alle niet-communistische groeperingen a.h.w. in schijven gesneden worden, dat ze later met politiehulp tot gehakte balletjes worden verwerkt en door het partij-apparaat worden opgeslikt. Nadat Rakosi op die manier zijn politieke tegenstanders van de oude traditionele partijen heeft uitgeschakeld en ook de katolieke kerk buiten gevecht heeft gesteld (Mindszenty 1948) is het de beurt aan die Hongaarse communisten die er tijdens de oorlog te Moskou niet bij waren. Eerst moesten de veteranen uit de Spaanse burgeroorlog eraan geloven. Toen ging Rakosi zich ook bezig houden met anti-fascisten die in het Westers verzet sporen hadden verdiend. Heel in het biezonder ging zijn aandacht naar de leiders van het Hongaars verzet die onder Horty en de Duitse bezetting met bloed hadden betaald. De repressie die nu losbarstte zou alle lagen van de bevolking aantasten. In 1951 werden te Boedapest duizenden verdachten (titoïsten, revisionisten) naar arbeidskampen versleept. Tegelijk werd een industrialisatieproces opgezet dat niet wakker lag van de werkelijke mogelijkheden. Gevolg : de koopkracht daalde, de mistevredenheid nam overhand toe en groeide naar haar hoogtepunt toen eerste partijsecretaris Rakosi in augustus 1952 (een paar maanden voor de dood van Stalin) ook nog premier werd. In 1953 moest hij echter het premierschap afstaan aan Imre Nagy.

Neergehaald hoofd van Stalin-beeld te Boedapest, oktober 1956 : einde van de Rakosi-dictatuur.

imre nagy : een mens

De nieuwe premier predikt een meer « menselijk » kommunisme, tracht grondige landhervormingen door te voeren en stuurt doelbewust — maar tevergeefs — op amnestie aan. Die Imre Nagy heeft de steun van Nikita Kroetsjev, na de dood van Stalin secretaris-generaal van de Russische KP. Maar Matyas Rakosi heeft al voor heter vuren gestaan en in 1955 slaagt hij erin de situatie opnieuw naar zijn hand te zetten : Imre Nagy wordt van anti-marxistische drijverijen beschuldigd en aan de dijk gezet (1953). Tijdens het beleid van de liberale Nagy stond de orthodoxe partijsecretaris voor een complexe politieke toestand. Moskou wilde blijkbaar niet terug naar het stalinisme, Boedapest moest maar voortgaan met het rehabiliteren van politieke slachtoffers terwijl de economische planning naar meer « menselijke » normen moest omgebogen worden. In 1955 wordt een groeiende tendens naar economische en politieke liberalisering merkbaar. In de SU zelf heeft Kroestsjev met zijn geruchtmakende toespraak op het twintigste partijcongres de stoot tot de « dooi » gegeven. Maar in maart 1956 na een harde strijd tussen Rakosi en Nagy (die inmiddels weer was komen opzetten) vraagt Rakosi aandacht voor het « delikate democratiseringsproces binnen de partij zelve » en twee weken later decreteert hij de rehabilitatie van Laszlo Rajk en van « andere slachtoffers van Beria, de agent van het imperialisme ». M.a.w. in een paar weken heeft Rakosi de uit de SU overgewaaide liberalisering naar zich toe gehaald en afgezwakt. Toch zullen kommunistische schrijvers hem in april 1956 afschrijven als een judas « aan wiens hand het bloed kleeft van Laszlo Rajk ». Alles wijst erop dat de dictator aan zijn laatste beleidsmaanden toe is. Op 18 juni komt Mikojan uit Moskou aanvliegen. Na een dramatische zitting van het partijbureau moet Rakosi ontslag nemen. Als het betreffende communiqué gepubliceerd wordt is de dictator al weg naar de Sovjetunie.

janos kadar

Voorzeker heeft Rakosi na het neerslaan van de Hongaarse opstand (door de « liberaal » N. Kroestsjev !) op een telefoontje uit Boedapest gewacht. Tevergeefs. De man dacht dat hij onmisbaar was. Maar zijn opvolger heeft niet alleen het verschrikkelijke harmageddon overleefd, hij heeft ook de interne situatie en zijn image binnen het internationale communisme aardig verbeterd. Rakosi « de verlichte geest van het Hongaars communisme » zoals hij heette in een nu achterhaalde communistische hagiografie is kompleet in de vergeethoek geraakt. Er blijft alleen de herinnering aan zijn onmenselijkheid.

Zijn tragiek is geweest dat hij overal vijanden zag. Bovendien werd zijn sterke binding met persoonlijke macht niet afgeremd door democratische structuren. Zo bekeken is Rakosi's leven als een doordruk van het kommunistisch patroon zonder menselijk gelaat, dat in de naoorlog zoveel lijden over Oost-Europa heeft uitgestort. Een naam om te onthouden. Tegelijk een waarschuwing.

grondwetsherziening in zuid-afrika

De Volksraad (Kamer van Volksvertegenwoordigers) en de Senaat van Zuid-Afrika kwamen bijeen om een regeringsvoorstel te bespreken dat betrekking heeft op de officiële talen van de Republiek.

De Zuidafrikaanse regering wenst de grondwet zo te wijzigen dat naast het Afrikaans en het Engels ook nog een Bantoe-taal tot officiële taal in de zogenaamde « thuislanden » geproclameerd worden, dat zijn die gewesten, waar de Bantoes wonen en er een autonoom statuut hebben. In feie komt deze amendering daarop neer dat naast het Afrikaans en het Engels er verscheidene Bantoetalen als officiele taal erkend worden. Er wordt daarvan nu werk gemaakt evenals van het regeringsontwerp, waarin is voorzien dat alle thuislanden een statuut zouden bekomen gelijk aan dit wat sinds 1963 in Transkei in voege, het eerste experiment van die aard.

Transkei bezit een eigen wetgevende vergadering, samengesteld uit 60 stamhoofden en 45 bij algemeen stemrecht gekozen leden, evenals een regering, een eigen adminisratie en een eigen begroting. De nieuwe wetgeving vertoont veel gelijkenis met de onlangs goedgekeurde wet voor toekenning van zelfbestuur aan de inlandse naties van Zuidwest-Afrika. Ze is meteen nog een stap verder op de weg naar ruime decentralisatie.

heibel om oostenrijks leger

Volgens het staatsverdrag, dat met de Grote Vier werd afgesloten, moet het slechts 50.000 man tellende Oostenrijkse leger de neutraliteit van het land waarborgen. De diensplicht was voor de verkiezingen van begin 1970 gesteld op 9 maanden. De socialistische leider Bruno Kreitsky, die intusen de eerste socialistische bondskanselier werd, beloofde echter de dienstplicht tot zes maanden te herleiden indien zijn partij er zou in slagen, de macht te veroveren. Kreitsky kwam echter dra in moeilijkheden niet alleen als gevolg van de kritiek door de legerleiding doch ook door de kritiek van sommige « bevriende landen » en niet het minst door de campagne die voor de totale afschaffing van de Oostenrijkse Bundeswehr werd gelanceerd. Vooral de voor dienstplicht in aanmerking komende jeugd werd door de initiatiefnemers van deze campagne stevig aangepakt. Als voornaamste argumenten werd gewezen op morele bezwaren en op het eventueel aanwenden van een technisch hoogontwikkelde en zeer krachtig (dus vernietigend) wapenarsenaal in een zeer dicht bevolkt gebied. Daartegen kwam dan protest van konservatieve kringen, die o.m. verwezen naar de bewapening van de kommunistische buren. Intussen is de Oostenrijkse regering er nog niet in geslaagd een uitweg te vinden uit wat verscheidene bladen te Wenen noemden « de krisis van het Oostenrijkse leger », ook omdat de vorming van een beroepsleger door links resoluut wordt afgewezen.

naar olie boren

Op 14 augustus 1959 ontdekte een onderzoekingsploeg van een Nederlandse oliemaatschappij onder een suikerbietveld te Slochteren nabij Groningen op 3000 m. diepte een aardgasbel, die de tweede grootste ter wereld geschat wordt, als energiebron gelijk aan 11 miljard ton kolen. In 1963 begon de hele Westeuropese olie-industrie met boringen in de Noordzee. Het duurde tot vorige zomer vooraleer deze verschillende pogingen met succes werden bekroond : 300 km. ten zuidwesten van Stavanger ontdekte Phillips Petroleum een onderzeese olielaag, die naar schatting de Europese olievoorraad (275 miljoen ton) zou kunnen verdubbelen. Sindsdien wordt steeds koortsachtiger naar olie geboord in en langs West-Europa. Men mag zelfs binnen betrekkelijk korte tijd een verdubbelde inspanning verwachten nadat de oliekonferentie van Teheran de prijs, die het Westen aan de olieproducenten van het Midden Oosten moet betalen drastisch heeft verhoogd. Op deze achtergrond lijken de « waanzinnige bedragen » die aan deze olieboringen besteed worden verantwoord : 15 miljard frank de jongste zes jaar...

parlementaire krabbels

in de kamer

Er wordt nog steeds nagekaart over de uitval van de halve BSP-voorzitter *Van Eynde* tegen het ontwerp over de agglomeraties en federaties. Allerlei gissingen over de bedoeling van deze aanval deden de ronde. De meest logische was dat hij het ontwerp wou kelderen en de regering doen struikelen. Het bureau van de BSP, waarin de twee halve voorzitters zitting hebben, verklaarde echter dat de afhandeling van het ontwerp diende bespoedigd en dat de partij er op stond dat deze regering tot aan de normale vervaldag in 1972 zou aanblijven. De andere halve voorzitter *Leburton*, die een schrandere rustige man is heeft met geen woordt gepiept. Wenst hij wél het behoud van het ontwerp in zijn huidige vorm omdat het voordelig is voor de BSP als sterkste partij in Wallonië ? Dat is niet uitgesloten.

Nadelig is het dan voor de BSP in Vlaanderen omdat daar de CVP de sterkste partij is.

Zeker is het een smoesje waar *Van Eynde* vertelt dat de hele schuld voor het « perslawaai » dient gezocht bij minister *Tindemans*, die uit de biecht zou gepraat hebben. In heilige verontwaardiging schrijft *Van Eynde* aan Kamervoorzitter *Van Acker* om zich te beklagen over de indiscretie van *Tindemans*. De besprekingen in de commissie, moraliseert hij, zijn geheim en de minister is tekort gekomen aan zijn plicht van geheimhouding. Deze houding illustreert treffend de dubbelhartigheid van *Van Eynde*. Formeel is het juist dat de besprekingen geheim zijn en in het verslag nooit de naam van het lid wordt genoemd dat tussenbeide is gekomen tijdens de besprekingen. Maar in de praktijk is het anders. Na de vergadering worden de leden opgewacht door de joernalisten, die wensen te vernemen wat er gezegd is. Ook door socialistische joernalisten.

En als deze heren wat opvangen, dan wordt dat deugdzaam in de socialistische bladen opgenomen, ook in in 't blad van *Van Eynde*. Deze speelt hier blijkbaar dubbel spel. Hij is beurtelings boswachter en stroper. Hij probeert door interviews zijn imago wat te vertekenen Hij vertelt van zichzelf dat hij 'n goede dikkerd is, die kan lachen dat de tranen hem van de bolle wangen rollen. Inderdaad dat kàn hij, gemeend of niet. Hij kan daarbij met zijn dikke buik schudden om de waarachtigheid nog iets vollediger te maken. Hij kan echter onmiddellijk nadien, zonder voldoende reden, rood aanlopen en een scheldpartij aanrichten. Hij zegt ook van zichzelf dat hij schuchter is, hij is wél de enige om dat te beweren. Verbaasd heeft hij ons met zijn opmerking dat hij steeds bang is zich belachelijk te maken wanneer hij ergens voor het eerst binnenkomt. Een vrees die wij met hem tenvolle delen. Verrast heeft hij ons door deze late zelfwaarneming en de openhartigheid in een onbewaakt moment waarop hij deze prijsgeeft. Want hij heeft een huid van gietijzer. Dat heeft *Tindemans* niet. Hij was knock-down na de aanval van *Van Eynde*. *Tindemans* is een kwetsbaar man. Deze Waaslander met een heldere kop, wat stroef in de omgang, spijts zijn pogingen om vlotter te doen, lijdt er onder als zijn faam wat wordt verkreukt. Hij is geen straatvechter als *Van Eynde*, maar een schermer met de floret, die verbauwereerd is als met een brutale slag onverwacht zijn wapen uit handen wordt geslagen.

Jo Belmans hield een vinnige interpellatie over de staking in Vieille Montagne te Balen-Wezel. Hij kloeg de paternalistische geest aan bij de directie van de fabriek, en het feodale uitzicht van het woonmilieu der arbeiders, die als lijfeigenen wonen in de nabijheid van de burcht. Hij handelde vervolgens over beroepsziekten waarvan de arbeiders het slachtoffer zijn. De uitwasemingen van de fabriek scheppen dorre woestijngebieden, waar geen plant kan leven. De interpellant gispte de houding van de vakbonden, die gemene zaak maken met de patroons en daardoor het vertrouwen van de arbeiders hebben verloren. Vandaar dat zij de staking voortzetten, al roepen de syndikaten tot werkhervatting op

Reimond Mattheyssens stelde een dringende vraag aan defensieminister *Segers*, waarop deze welwillend antwoordde. *Frans Van der Elst* was verslaggever bij de begroting van pensioenen, een technische begroting zo zei hij, en de enige die wordt goedgekeurd door de oppositie.

Jef Olaerts maakte het proces van het wetsvoorwerp waarbij de detaxatie van de BTW wordt verlengd. Hij betoogde dat het ontwerp uit vrees werd geboren en een kapitulatie van de regering is tegenover het rechtmatig verzet van de zelfstandigen. De inhoud is ontgoochelend en is volgens sommige middenstandsgroeperingen geen eerlijke uitvoering van het akkoord. De regering neemt met de ene hand terug wat zij met de andere heeft gegeven.

Maurits Coppieters bepleitte met gloed de verdaging van het ontwerp op de rijksuniversiteiten. Uit een brief van de zes rectoren bleek dat een veel omvangrijker ontwerp op stapel staat, zodat de bespreking van het huidige fragmentarisch ontwerp voorbarig is. De stemming over de verdagingsmotie werd door *Van Acker* verwezen naar 's anderdaags, en de bespreking ingezet, wat protest op de Volksuniebanken uitlokte, waar men de stelling verdedigde dat op die manier 't recht op indienen van verdagingsmoties gewoon illusoir wordt vermits men de verdaging in feite verwerpt zonder onmiddellijke stemming hierover.

Minister *Vranckx* die in het Zwartbergdebat van vóór een paar weken vals had gespeeld sprak zinnige woorden over het gebruik van drugs en de verspreiding van pornografie Hij maakt nooit een sterke indruk, wél de indruk van een slome bescheiden man, die het voetlicht schuwt.

nic claes.

Jos Van Eynde : boswachter en stroper...

in de senaat

De Senaat begon dinsdag met een rouwhulde aan *Viktor Leemans*. Door een speling van het lot werd die uitgesproken door *Pol Struye*, een der grote mannen van de repressie, daar waar *Viktor Leemans* zelf heel wat last gekend heeft na de jongste oorlog. *Leemans* was in de Senaat de voorzitter van de gezamenlijke frakties CVP en PSC. Zijn rol was de jonste jaren op dat vlak zeer bescheiden, vermits tot vóór enkele maanden deze groepen ver uit elkaar gegroeid waren.

Nadien begon de bespreking van de begroting van Sociale Voorzorg, waar drie sprekers van de Volksunie (*Jorissen*, *Van Haegendoren* en *Roosens*) het woord voerden, wat méér dan een vierde van het totaal aantal sprekers was. In de wandelgangen van de Senaat maakte men zich dan ook wat vrolijk over het artikel van *Jos Van Eynde* dat wees op de stelselmatige afwezigheid van de « taalpartij », de Volksunie wanneer het sociale aangelegenheden betreft.

Er werd des te meer gelachen daar op de agenda van de kommissie van Sociale Voorzorg donderdag zeven wetsvoorstellen voor bespreking stonden, waarvan niet minder dan vijf uitgaande van de Volksunie en geen enkel van de BSP. Men vond dus dat *Van Eynde* beter over de stelselmatige afwezigheid van de BSP inzake westvoorstellen met sociale inhoud zou schrijven.

Jorissen sprak over de gehandicapten en over de pensioenen van degenen die gepensioneerd werden vóór 1968 en die men het vaak bijzonder moeilijk maakt om de vooroorlogse jaren te bewijzen. Hij brak ook een lans om de RMZ te herzien en niet langer de kapitaalintensieve bedrijven te sparen ten koste van de loonintensieve bedrijven. Niet te verwonderen dat, betrekkelijk gesproken, de inkomsten van de RMZ dalen vermits men de kip met gouden eieren doodt en de kapitaalintensieve bedrijven spaart.

Senator *Van Haegendoren* pleitte voor de oprichting van informatiecentra omdat de gewone man niet weet tot wie zich te wenden in geval van moeilijkheden.

Senator *Roosens* had het vooral over de ziekteverzekering waarbij hij het nut van de door de minister getroffen maatregelen betwijfelde.

Senator *Verboven* van de CVP pleitte andermaal voor de sociaal-pedagogische toelage, een uitstekend programmapunt overigens. Hij deed het echter weer op zo een komische wijze dat de Senaat er heel wat genoegen aan beleefde.

Na de begroting van Sociale Voorzorg zou men de begroting van Kultuur bespreken.

Hierbij stelde senator *Van Haegendoren* echter de voorafgaande kwestie. Inderdaad geraakten de ministers slechts akkoord in oktober 1970 over de verdeling terwijl de begroting ondertekend werd door de vorst en door de ministers op 30 september 1969 !

De Volksunie vroeg de naamstemming over de verdaging, tenzij de minister een klare uitleg gaf over de gewraakte feiten. Minister *Van Mechelen* bleef het antwoord schuldig. Daarop drong *Jorissen* aan op de naamstemming.

Dit gebeurde echter niet omdat de de senaatsvoorzitter zag dat de Senaat niet in getal was en zonder meer de Volksunie in het gelijk stelde. Daarop werd het debat verdaagd tot donderdag.

Het bureau van de Senaat besliste woensdagvoormiddag dat de senaatsdokumenten voortaan per zittingsjaar beurtelings met Nederlands en Frans vooraan zouden beginnen, ondanks het feit dat de Kamer niet erg geestdriftig was voor deze wijziging.

Donderdag begon dan eindelijk de bespreking van de begroting van Kultuur van 1970 ! Daarover volgende week.

---

wetsvoorstel coppieters :

tegen onrecht inzake bezoldiging onderwijzend personeel

Volksvertegenwoordiger M. Coppieters heeft een wetsvoorstel (nr. 109) ingediend tot wijziging van de koninklijke besluiten, van 1 april 1958 en 10 maart 1966 inzake bezoldiging van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs.

Het gaat meer bepaald om de toepassing door de minister van voornoemde koninklijke besluiten, waarbij aan leraars van het officieel en gesubsidieerd onderwijs werd medegedeeld, dat hun hoofdambt werd herleid tot een bijbetrekking, op grond van het feit dat ze naast hun leraarsambt nog zekere activiteiten uitoefenen. Volgens voornoemd koninklijk besluit (1958) is er onverenigbaarheid. Het gaat om leraars plastische kunsten, muziekonderricht, lichamelijke opvoeding en technisch onderwijs, die in de lijn van hun diploma een zelfstandig beroep naast hun leraarsambt uitoefenen. De minister eist bovendien de terugvordering van zogezegd ten onrechte ontvangen wedden, met een zeer verregaande terugwerkende kracht, zodat er nu van verscheidene honderden leerkrachten grote geldsommen worden teruggevorderd.

Opvallend is dat voornoemd koninklijk besluit tot in 1970 niet werd toegepast en dat de bevoegde administratie al die tijd de betrokkenen nooit een waarschuwing liet geworden of hen doeltreffend attent maakte op het bestaan van het koninklijk besluit. « Dat men nu plots overgaat tot een terugvordering van enorme bedragen is op zijn minst onredelijk en ongetwijfeld anti-sociaal » aldus M. Coppieters in de toelichting van zijn wetsvoorstel. Om dergelijke toestanden spoedig op billijke en sociale wijze te regelen wijzigt het wetsvoorstel 901 voornoemde koninklijke besluit, namelijk door de cumulatie toe te laten van één hoofdambt als leraar met een bedrijvigheid die in de lijn van hun diploma ligt. Deze nieuwe bepalingen zouden terugwerkende kracht hebben tot 1 mei 1958, datum waarop het terecht aangevochten koninklijk besluit voornoemd in werking trad.

We hopen dat dit voorstel, dat een terugkeer naar een rechtvaardige en redelijke toestand voor de betrokkenen inhoudt, in het parlement de nodige steun zal vinden.

M. Coppieters : « maatregel is anti-sociaal »

een **VU** *- voorstel*

om de schade te beperken...

Het politiek leven in ons land bevindt zich thans in een overgangsfaze: de grondwetsherziening ligt weliswaar achter de rug, maar zij moet nog ten uitvoer worden gelegd. Inmiddels dringt in steeds bredere lagen het besef door dat de grondwetsherziening voor Vlaanderen een slechte zaak is geweest, waarbij op menig gebied onherstelbare schade werd aangericht. Nochtans blijft tijdens de huidige overgangsfaze de mogelijkheid bestaan, om althans een deel van de schade te beperken en om een aantal verkeken kansen tot op zekere hoogte terug waar te nemen.

I. INLEIDING - OPZET

Van bij haar ontstaan heeft de Volksunie geijverd voor de federale hervorming van de staat, waarin zij het enig doeltreffend middel ziet om de vlaams-waalse problemen op te lossen. Tegen deze opvatting, die noodzakelijkerwijze moest leiden tot een grondwetsherziening, werd tot voor enkele jaren een unitaire vizie gesteld volgens dewelke de waals-vlaamse verhoudingen zouden kunnen geregeld worden door gewone taalwetten, door een bescheiden decentralizatie en dus zonder grondwetsherziening.

De mogelijkheid van een grondwetsherziening werd slechts in de unitaire vizie opgenomen op het ogenblik dat de zetelaanpassing moest worden doorgevoerd onder de groeiende druk van de vlaamse beweging. Deze billijke vlaamse eis werd slechts ingewilligd nadat aan de Walen de toezegging was gedaan, dat zij grondwettelijke waarborgen zouden krijgen tegen de zogenaamde « minorizatie ». Het is duidelijk dat een grondwetsherziening, die op dergelijke wijze deel ging uitmaken van de unitaire strategie, van in den beginne scheefgetrokken werd door het waals-brusselse eisenpakket.

Toen vorig jaar de herziening van de grondwet uiteindelijk werd aangevat, bleek vrij vlug dat de nieuwe staatsstruktuur die er in werd voorgesteld nadelig was voor de Vlamingen en in hoofdzaak geïnspireerd door waals-brusselse belangen. Deze grondwetsherziening werd dan ook door de Volksunie tot het uiterste bestreden onder het motto « liever geen grondwetsherziening dan een slechte ». Dit standpunt werd overigens ook buiten de Volksunie verdedigd door de erkende woordvoerders van de vlaamse beweging, de grote kultuur- en strijdverenigingen. Mede in het licht van de groeiende vlaamse macht ware uitstel verkieselijker geweest dan het aanvaarden van de voorgestelde grondwetswijziging, waartegen van vlaamse zijde fundamentele bezwaren bestonden.

Het eerste fundamenteel bezwaar was dat de vlaamse meerderheid werd prijsgegeven door het aanvaarden van pariteiten en grendelprocedures, in ruil voor louter mogelijkheden op termijn, die slechts kunnen verwezenlijkt worden op voorwaarde dat de meerderheid der franstalige parlementsleden mede akkoord gaat om de uitvoeringswetten goed te keuren (de zogenaamde kulturele autonomie, de gewestelijke autonomie enz.) Aldus beschikt de franstalige minderheid over een middel om telkens weer nieuwe toegevingen van de Vlamingen af te dwingen.

Het tweede fundamenteel bezwaar was het feit, dat Vlaanderen geen werkelijke politieke autonomie en zelfs geen volwaardige kulturele autonomie bekwam.

Het derde fundamenteel bezwaar was de regeling voor Brussel die ondoeltreffend en dubbelzinnig bleef, terwijl de taalwetgeving op het onderwijs in feite met onvergeeflijke roekeloosheid zonder meer werd prijsgegeven.

De regering en de meerderheidspartijen bleven ontoegankelijk voor de vlaamse eis om rekening te houden met deze fundamentele bezwaren. Wel integendeel : ondanks het hardnekkig verzet van de Volksunie — die niet geaarzeld heeft, haar verantwoordelijkheid tot het uiterste op te nemen — slaagde de eerste-minister er in, de vlaamse CVP en de vlaamse BSP zo ver te brengen dat zij alle eisen van de PVV inwilligden. Deze toegeeflijkheid heeft geleid tot het bekende rezultaat : de nieuwe grondwet werd voor Vlaanderen alles behalve een overwinning maar, naar de mening van de Volksunie zoals trouwens van talrijke niet-partijpolitieke vlaamse verenigingen, kortweg een slechte zaak.

Het helpt evenwel niet, stil te blijven staan bij de verkeken kansen. Alleen nuchtere bezinning over de toestand zoals hij zich thans voordoet en de vastberaden wil tot vlaams overleg en samenwerking kunnen beletten, dat deze slechte grondwetsherziening in haar toepassing nog meer nadeel aan de vlaamse belangen berokkent. Een eensgezinde houding van de Vlamingen zou tevens ongetwijfeld op de franstaligen een sterke indruk maken en hen verplichten, zich ernstig te beraden over hun houding ten overstaan van de vlaamse gemeenschap.

Daarom heeft de Volksunie het initiatief genomen om een wetgevend minimum-programma voor te stellen, dat in de huidige overgangsfaze aanvaardbaar moet zijn voor iedereen die bekommerd is om het vlaamse belang en dat verwezenlijkbaar is in het kader van de huidige grondwetsherziening, op voorwaarde dat ook de politieke wil hiertoe aanwezig is.

HET VOORSTELLEN VAN DIT MINIMUM-PROGRAMMA VOOR DE HUIDIGE OVERGANGSFAZE BETEKENT NIET, DAT DE VOLKSUNIE HAAR RADIKAAL FEDERALISTISCH PROGRAMMA PRIJSGEEFT. Wel integendeel heeft het verloop van de grondwetsherziening haar gesterkt in de overtuiging, dat alleen een federale hervorming van de staat de uiteindelijke oplossing voor de gestelde problemen biedt.

Het initiatief van de Volksunie wil echter een poging zijn om een breed vlaams overleg op gang te brengen, teneinde een duidelijke strategie voor de huidige overgangsfaze uit te stippelen. Deze strategie, die het probleem in zijn geheel en niet stuksgewijze wil aanpakken, moet leiden tot twee rezultaten :

1. *orde brengen in de ondoorzichtige, ingewikkelde en dubbelzinnige strukturen, die in de grondwetsherziening werden vooropgesteld ;*
2. *de nieuwe grondwet door haar wijze van uitvoering zoveel mogelijk ombuigen in de richting van werkelijke autonomie.*

Brussel, 6 maart 1971.

II. FUNDAMENTELE OPTIE

Het voorgestelde minimum-programma gaat uit van de vaststelling, dat België bestaat uit twee gemeenschappen (de vlaamse en de waalse) en twee grote gewesten (het vlaamse en het waalse), en dat er een hoofdstedelijk gebied bestaat waarin de gemeenschappen elkaar ontmoeten doch dat als hoofdstedelijk gebied zijn eigen problematiek heeft.

De twee gemeenschappen en de twee grote gewesten moeten uitgebouwd worden tot politieke lichamen, met wetgevende en uitvoerende bevoegdheden. De bewoners van het hoofdstedelijk gebied moeten volwaardige landsburgers zijn, die op nationaal vlak deelnemen aan de werking van de gemeenschappen en gewesten en die op lokaal vlak hun stedelijke belangen zelf kunnen behartigen.

III. EEN WETGEVEND PLAN

De Volksunie stelt volgend konkreet wetgevend en uitvoerend plan voor, dat een geheel van maatregelen vormt die een onderlinge samenhang vertonen en die als dusdanig moeten beoordeeld worden.

A - De verwezenlijking van de taalgroepen in Kamer en Senaat

Hiervoor zijn volgende maatregelen te treffen :

a. Splitsing van de provincie Brabant in drie delen,
de provincie Vlaams-Brabant,
de provincie Waals-Brabant,
de provincie Brussel-Hoofdstad.
De grenzen van de provincies en de taalgebieden moeten samenvallen (provincie Brussel-Hoofdstad : negentien gemeenten).
Er kan in het midden gelaten worden of Vlaams-Brabant met Antwerpen enerzijds en Waals-Brabant met Henegouwen en/of Namen anderzijds moeten samengesmolten worden. De Volksunie is overigens de mening toegedaan dat, mits de tot standkoming van de gewesten, het behoud van de provinciale strukturen niet veel zin meer heeft.

b. Wijziging van de kiesomschrijvingen door de vorming van vier kiesarrondissementen, namelijk
de kiesarrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven, die de provincie Vlaams-Brabant bestrijken,
het kiesarrondissement Nijvel dat de provincie Waals-Brabant bestrijkt,
het kiesarrondissement Brussel-Hoofdstad dat de negentien gemeenten bestrijkt.

c. Invoeren in het kiesarrondissement Brussel-Hoofdstad van gesplitste bevolkingsregisters voor nederlandstaligen en franstaligen.
De huidige bewoners kiezen vrij, op welk register zij ingeschreven willen worden. De toekomstige inwijkelingen worden ingeschreven in het taalregister van hun streek van herkomst. Wijziging van register is mogelijk na tien jaar verblijf in de hoofdstad, mits een procedure te vergelijken aan de naturalizatieprocedure.
De inschrijving in het taalregister is bepalend voor het administratief taalregime van de betrokkene, de onderwijstaal van zijn kinderen, de benoemingsmogelijkheden in de administratie, het militiestatuut enz.
Op bazis van de gesplitste bevolkingsregisters worden gesplitste kieskolleges ingericht.

d. Inrichting van de taalgroepen in Kamer en Senaat.
De nederlandse taalgroepen van Kamer en Senaat bestaan uit de vertegenwoordigers van de kiesarrondissementen, behorend tot het nederlandse taalgebied, en van het nederlandstalig kieskollege in Brussel-Hoofdstad. De franse taalgroepen in Kamer en Senaat bestaan uit de vertegenwoordigers van de kiesarrondissementen, behorend tot het franse taalgebied, en van het franstalige kieskollege in Brussel-Hoofdstad.
Een bijzonder doch ondergeschikt probleem wordt natuurlijk gesteld door de vertegenwoordiging van de kleine duitse taalgroep. Hiervoor zijn verschillende oplossingen denkbaar doch het lijkt niet nodig, hierover in het kader van dit plan uit te wijden.

B - De wettelijke bepaling van de procedure en bevoegdheden van de taalgroepen inzake kulturele aangelegenheden

In de gewijzigde grondwet wordt een schuchter begin gemaakt met de kulturele autonomie (zonder eigen financiële noch uitvoerende bevoegdheden). De taalgroepen van Kamer en Senaat vormen een nederlandse en een franse kultuurraad. Een bijzondere wet moet hun organizatie en hun procedure van optreden regelen. Deze wet moet dus ten spoedigste gestemd worden.

De taalgroepen van Kamer en Senaat zouden (volgens art. 59bis, par. 2) bevoegdheid krijgen over :

1. de kulturele aangelegenheden ;
2. het onderwijs, met uitsluiting van de materie die betrekking heeft op de schoolvrede, de leerplicht, de onderwijsstrukturen, de diploma's, de toelagen, de wedden, de schoolbevolkingsnormen ;
3. de samenwerking tussen de kultuurgemeenschappen, evenals de internationale samenwerking.

De grondwet voorziet, dat het Parlement eveneens zal uitmaken bij wet, wat precies onder de term « kulturele aangelegenheden » begrepen wordt. Zolang de wijze van werken niet bepaald is en de term « kulturele aangelegenheden » niet omschreven, blijft zelfs dit begin van kulturele autonomie dode letter.

Wat betreft de omschrijving van de « kulturele aangelegenheden » zou bij wijze van voorbeeld volgende opsomming kunnen voorgesteld worden :

1. de bescherming en de luister van de taal ; de regeling van het juiste taalgebruik in alle overheidsdiensten ;
2. alle buitenschoolse opleiding, vorming en herscholing, verstrekt of gesubsidieerd door Rijksdiensten, parastatale instellingen of ondergeschikte besturen ;
3. de opleiding en bijscholing van het personeel van gerechtelijke diensten, politie, ambtenaren en beambten in openbare dienst in het algemeen ;
4. alle aangelegenheden met betrekking tot de prenatale en postnatale zorgen en tot de kinderzorg van kinderen beneden de leerplichtige leeftijd ;
5. het wetenschapsbeleid, dit in het kader van een europees opgevatte samenwerking ;
6. kunsten en letteren, inbegrepen het filmwezen ;
7. muzea en bibliotheken ;
8. bescherming van het kultureel patrimonium ;
9. radio-omroep en televizie ;
10. het jeugdbeleid ;
11. alle kultureel werk, vrijetijdsbesteding en maatschappelijk werk ;
12. de lichamelijke opvoeding, de sport en het toerisme ;
13. de bescherming van het landschap en natuurschoon:

Deze opsomming is vatbaar voor uitbreiding en schakering.

C - De wettelijke bepaling van de grenzen, de organen en bevoegdheden van de gewesten, in uitvoering van art. 107 quater van de grondwet

Het nieuwe artikel 107 quater van de grondwet is een zeer vaag en beknopt artikel. Het zegt dat België drie gewesten omvat : het vlaamse, het waalse en het brusselse.

Voor het overige laat de grondwet het aan de gewone wetgever over, de grenzen van deze gewesten te bepalen en hun instellingen en bevoegdheden vast te leggen, terwijl nergens vermeld wordt dat deze laatsten voor alle gewesten dezelfde moeten zijn.

De Volksunie stelt voor, dat dit artikel zou worden aangewend om tot een gedurfde en drastische opbouw van gewestelijke instanties over te gaan.

1. Wat de grenzen betreft is het evident, dat deze moeten samenvallen met de grenzen van de taalgebieden. Niet alleen omwille van politieke motieven maar ook om redenen van administratieve eenvoud en doelmatigheid is het duidelijk, dat het vermenigvuldigen van elkaar overlappende bevoegdheidsafbakeningen absoluut moet vermeden worden.

2. Als gewestelijke organen stelt de Volksunie volgende strukturen voor :
   - de taalgroepen van Kamer en Senaat treden op als gewestelijke vergaderingen voor Vlaanderen en Wallonië. De in het kiesarrondissement Brussel verkozen parlementsleden zetelen in de gewestelijke vergadering van Vlaanderen of van Wallonië al naar gelang het kieskollege dat hen heeft verkozen.
   - de agglomeratieraad, verkozen door gesplitste kieskolleges, treedt op als gewestelijke vergaderlng voor Brussel-Hoofdstad.
   - er worden gewestelijke bestuurskolleges opgericht voor Vlaanderen en Wallonië, terwijl voor Brussel-Hoofdstad het agglomeratiekollege optreedt.
     De Volksunie wijst de niet-paritaire samenstelling van dit kollege af. Alleszins kan echter de in de grondwet voorziene ongelijkheid in zekere mate gekorrigeerd worden door het voorzien van een beurtrol voor het voorzitterschap.

3. Wat de bevoegdheden van de gewestelijke vergaderingen betreft, stelt de Volksunie voor om aan de taalgroepen bij wet een uitgebreide bevoegdheid te verlenen, om bij wijze van dekreten de aangelegenheden te regelen die voor decentralizatie vatbaar zijn en dit voor hun respektieve gewesten.
   Zo bijvoorbeeld :
   - de onderwijsaangelegenheden. Zoals hoger vermeld hebben de kultuurraden slechts een zeer beperkte bevoegdheid in onderwijsaangelegenheden. Alles wat het onderwijs aangaat en niet aan de kultuurraden wordt toevertrouwd, kan dus nog toevertrouwd worden aan de gewestelijke vergaderingen, die trouwens precies uit dezelfde personen bestaan als de kultuurraden.
     Desnoods kan men aan het nationale parlement de aangelegenheden overlaten, die de schoolvrede aangaan. De Volksunie is, wat dat betreft, de mening toegedaan dat in het vlaamse gewest de geest van pluralisme en verdraagzaamheid voldoende is ontwikkeld om deze beperking overbodig te maken. Zij wil echter rekening houden met het feit, dat dit inzicht misschien nog niet in alle partijen is doorgedrongen.
     Bijgevolg zou men de gewestelijke bevoegdheid in onderwijsaangelegenheden kunnen formuleren als volgt : « de onderwijsaangelegenheden, inzoverre ze niet begrepen zijn in art. 59bis par. 2/2° van de grondwet, met uitsluiting van wat betrekking heeft op de schoolvrede ».

— het gewestelijk ekonomisch beleid en de tewerkstelling ;

— het sociaal beleid ;

— de openbare werken van gewestelijke aard, de ruimtelijke ordening en het grondbeleid ;

— de justitie (benoeming van magistraten, bestuur van het gevangeniswezen enz.) ;

— de volksgezondheid en de huisvesting ;

— binnenlandse zaken ;

— de landbouw en de middenstand.

Ook deze opsomming is voor uitbreiding en schakering vatbaar.
Aan de agglomeratieraad van Brussel-Hoofdstad worden deze bevoegdheden toegekend, in zoverre zij betrekking hebben op de lokale aangelegenheden van de brusselse agglomeratie en zij essentieel territoriaal moeten geacht worden.

In zoverre het aangelegenheden betreft die essentieel als van persoonlijke aard moeten beschouwd worden (bv. onderwijs), zijn de gewestelijke vergaderingen bevoegd ook te Brussel.
Bij wet moet worden bepaald, welke aangelegenheden moeten beschouwd worden als van persoonlijke aard en welke als territoriaal.
De brusselse bevolking, zowel de nederlandstalige als de franstalige, neemt aldus op de meest volledige wijze deel aan de politieke besluitvorming, vermits zij vertegenwoordigd is in

— het nationale parlement ;

— de (vlaamse of waalse) gewestelijke vergadering ;

— de agglomeratieraad, met ruimere bevoegdheden dan deze die eventueel andere agglomeratieraden zouden hebben.

De aangelegenheden die de hoofdstedelijke en nationale funktie van Brussel aangaan, blijven aan de bevoegdheid van het nationale parlement onderworpen.

4. Wat de taken van de gewestelijke bestuurskolleges betreft stelt de Volksunie voor, hen volgende opdrachten toe te vertrouwen :

a. uitvoering van de dekreten van de gewestelijke vergaderingen ;

b. het gezag over de onderdelen van de huidige rijksadministratie, die tot taak hebben de aangelegenheden te behandelen die voortaan zouden behoren tot de bevoegdheden van de gewestelijke organen (zowel in kulturele als in andere zaken), en over de onderdelen die tot taak hebben de gewestelijke toepassing te verzekeren van de materies, die aan de centrale regering voorbehouden zijn. Op deze wijze zouden zonder veel kosten of personeelsuitbreiding, een werkelijke vlaamse en waalse administratie tot stand komen en de zo vaak aangekondigde decentralizatie een werkelijkheid worden.

5. Wat de financies betreft moet volgens de Volksunie de spijtige uitschakeling tijdens de grondwetsherziening van de financiële bevoegdheden van de gewesten opgevangen worden. Dit kan door de oprichting bij wet van een « gewestelijk » fonds dat, naar het voorbeeld van het gemeentefonds, een forfaitair en automatisch percentage van de rijksinkomsten ontvangt.
Dit fonds moet ter beschikking gesteld worden van de gewestelijke organen, die in gewestelijke budgetten beslissen over de wijze van besteding.
De verdeling van het fonds tussen de gewesten onderling moet geschieden volgens een bij wet vastgestelde verdeelsleutel op bazis van de bevolkingsverhouding. Op nationaal vlak moet een hulpfonds voorzien worden voor korrigerende maatregelen in probleemgebieden of in bijzondere omstandigheden.
Nadat de administratieve strukturen binnen de gewesten hervormd zijn zoals aangeduid hierboven onder punt 4, zou men tevens kunnen overwegen om gebruik te maken van de gemeentelijke bevoegdheden op fiskaal gebied om bijdragen voor de gewesten te innen, indien dit wenselijk zou blijken. Aldus kan de financiële beknotting van de kulturele en gewestelijke autonomie, die met de gewijzigde grondwet steeds mogelijk blijft, omzeild worden.

D - Een eenvoudige administratieve struktuur

De Volksunie meent, dat men het aantal administratieve vlakken zoveel mogelijk moet beperken.
In de plaats van het overladen en ondoorzichtige sisteem (gemeenten, federaties, agglomeraties, provincies, gewesten enz.) dat thans wordt uitgewerkt, stelt de Volksunie bijgevolg voor dat rezoluut zou overgegaan worden tot de samenvoeging van gemeenten, tot het plaatsen van deze gemeenten onder het toezicht van de gewesten en tot de afbouw van de provincies. De organen en grenzen van de gemeenschappen en gewesten moeten zoveel mogelijk samenvallen.

E - Automatische zetelaanpassing

Het ontwerp van artikel 49 van de grondwet, dat door de Kamerkommissie werd goedgekeurd en dat de automatische zetelaanpassing bevat, moet verder in Kamer en Senaat behandeld worden.
Het wekt bevreemding dat dit onderdeel van het « kommunautair pakt » van de regering in alle stilte is verdwenen tijdens de laatste faze van de grondwetsherziening. Daar waar wél de pariteit in de ministerraad en de grendelprocedures aan de franstalige minderheid werden toegekend, moet met des te meer klem gestaan worden op de automatische doorvoering van de zetelaanpassing.

f - besluit

Deze voorstellen maken geen aanspraak op volledigheid ; aanvullingen en wijzigingen zijn mogelijk. Technische uitvoeringswijzen moeten verder bestudeerd worden.

De voorstellen schetsen evenwel een bazisprogramma, waarvan de uitvoering mogelijk is in het kader van de voorzieningen van de huidige grondwet of van de nog hangende voorstellen.

De Volksunie zal krachtdadig blijven ijveren voor grondiger en logische federale hervormingen. In deze moderne tijd met zijn vlugge evolutie is het trouwens noodzakelijk, dat het parlement op ieder ogenblik als grondwetgever zou kunnen optreden. Daarom zou artikel 131 van de grondwet, dat de procedure voorschrijft die moet gevolgd worden om de grondwet te wijzigen, voor herziening vatbaar moeten gesteld worden en vervolgens vervangen door een ander artikel. Dit nieuwe artikel 131 zou het mogelijk moeten maken, dat het Parlement op ieder ogenblik het initiatief zou kunnen nemen om de grondwet te wijzigen, met behoud natuurlijk van de bijzondere voorwaarden inzake aanwezigheid en meerderheid van de parlementsleden.

De Volksunie heeft met de bovenstaande voorstellen een struktuur willen schetsen, die zij aan de Vlamingen van de andere partijen wil voorleggen en waarover wellicht eensgezindheid kan worden bereikt. Het is thans aan deze partijen, hun verantwoordelijkheid terzake op te nemen.

Gelet op de grendelprocedure die in de nieuwe grondwet werden opgenomen, is het immers meer dan ooit noodzakelijk dat de Vlamingen tegenover de franstaligen een duidelijke, ondubbelzinnige en eensgezinde houding aannemen. Dit zou trouwens tegemoet komen aan het verlangen van vele Walen en franstaligen die een gesprek wensen met de vlaamse gemeenschap als geheel.

Uit de konfrontatie der wederzijdse standpunten over een geheel van voorstellen zoals deze die hierboven geschetst werden, zal dan vlug blijken of er inderdaad een werkelijke harmonizering der verhoudingen in het land mogelijk is. Want in dit opzicht heeft de grondwetsherziening tot dusver niets opgelost.

Mocht de uitslag van deze konfrontatie negatief zijn, dan moeten de Vlamingen zich ernstig de vraag stellen of de wil tot samenleven nog wel in voldoende mate aanwezig is en of het nog verder verantwoord is om belangrijke gedeelten van de vlaamse volkskracht op te offeren aan het in stand houden van een dan blijkbaar wel zeer kunstmatige en gedwongen eenheid.

bergaf

Ons aanvankelijk entoesiasme voor het feuilleton «Wij, Heren van Zichem» is langzaam maar zeker aan het afkoelen. Wat wij in de laatste aflevering zagen stond lager dan het vooroorlogse patronagetoneel. Vooral de kursuscène aan de Leuvense universiteit was een geslaagde poging om « De Trein Der Traagheid » te kloppen in ritme.

Daarbij geeft de voorstelling van het studentenleven in die periode blijk van een simpelheid en vereenvoudiging die aan de armoede grenst. Zichem gaat bergaf. Het wordt hoogtijd dat men ermee ophoudt.

brugge

Als opvolger van de Zichemse Heren heeft de BRT besloten in het najaar een feuilleton te draaien naar de werken van Maurits Sabbe. Het verhaal speelt in Brugge anno 1900. Op zichzelf misschien niet zo slecht maar toch twee bedenkingen. Primo hebben wij heel veel

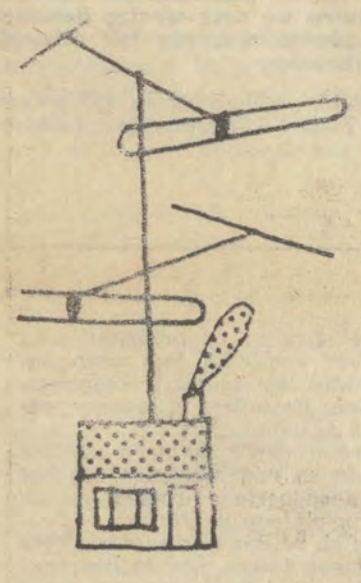

medelijden met de opnameleider die in volle toeristenseizoen in een drukke stad als Brugge voor de goede orde moet instaan.

Maar ernstiger lijkt ons de bedenking of de BRT nu echt niets anders kan dan ons « gezapige Vlaamse verleden » uit de doeken te doen.

Jeroom en Benzamien, De Filosoof van Haeghem, De Heren van Zichem en nu Maurits Sabbe. Het ruikt allemaal naar dezelfde zeemzoete folklore. De Nederlanders grijpen ook soms naar Vlaamse auteurs. Maar die nemen dan tenminste Elsschot.

in wording

Wie vorige jaar met belangstelling naar het volkskundig programma «Heer Halewijn» heeft gekeken kan alvast zijn hart ophalen aan dit : bij de BRT wordt hard gewerkt aan een gelijkaardig programma over verhuisliederen. De opnamen zullen eind deze maand in de Kempen plaats hebben.

In de kleurenstudio werd deze week een programma opgenomen met als titel « Van Amsterdam naar Brussel ». Hierin zingt Liesbeth List teksten van Jacques Brel. Ook Brel zelf komt aan het woord in deze uitzending.

kristal breekbaar

Maandagavond 15 maart zendt de Vlaamse tv een toneelstuk uit « Dansen op Kristal » van de hand van de auteur Luc Vilsen. Een appreciatie geven van een literair werk of van een produkt dat de pretentie heeft literair te willen zijn, is altijd subjektief. Over smaak valt weinig te diskuteren, dat wisten de Romeinen reeds. Het is dan ook het volste recht van elke lezer het niet met mij eens te zijn als ik beweer dat deze Dansen op Kristal totaal beneden het nulpunt staat.

De idee was anders niet slecht : tegen de achtergronden van wat gebeurd is in Praag ten tijde van de recente Russische inval wordt een drama gekonstrueerd.

Een Tsjechisch ingenieur is het systeem in zijn land zo hartsgrondig beu dat hij besluit naar het vrije Westen te vluchten. Dat Westen wordt dan toevallig Brussel. Wanneer de brave man in ons land aankomt wordt hij dra gekonfronteerd met allerlei vormen van politieke en administratieve korruptie en ambtenarij, zodat hij er vlug van overtuigd raakt dat de situatie bij ons ook geen toonbeeld van gezonde demokratie is.

Allerlei hedendaags problemen worden aan de orde gesteld. De verwoording van de problematiek lijkt me echter zo stuntelig dat hier nog nauwelijks van enige literaire of dramatische spanning kan worden gesproken. Patronaatstoneel met een pseudo-intellektueel tintje dus.

Daarbij kan nog de bedenking worden vastgeknoopt dat de BRT wel wat laat komt met deze uitzending. Vlak na de Praagse gebeurtenis in '68 kon dit werk misschien nog geboeid hebben, nu lijkt het erg naar sterk uitgedroogde vijgen na een Paasfeest om te vergeten.

Waarom de Vlaamse tv dan mordikus dit werk geprogrammeerd heeft ? Alles is mogelijk in dit edel land der Belgen : de auteur, Luc Vilsen, is pseudoniem voor een zeer hooggeplaatst ambtenaar van wie de BRT wel een en ander kan verwachten. Hand-en spandiensten dus.

Ilova Annelies Vaes : Vlucht naar Brussel.

Wij zullen liet zijn — ook wij krijgen lentekriebelingen — en de ware naam van de auteur niet uitbazuinen. Wij vergeven Luc Vilsen dat hij deze draak geschreven heeft. Maar hij mag het nooit meer doen.

woensdag

Wie volgende week één avond tv wil kijken, zouden wij gaarne van ganser harte woensdag aanbevelen.

De Vlaamse tv biedt niet minder dan drie interessante programma's op éénzelfde avond. Joepie, wij gaan vooruit.

Om te beginnesn is daar na het nieuws onder de titel « Jesus Christ Superstar » een reeks fragmenten uit de gelijknamige popopera. Dit werk van Tim Rice en Adrew Lloyd Webber wil een originele versie brengen van de Kristusfiguur. Deze keer wordt Jezus gezien door de ogen van Judas himself. Dat Judas in deze produktie niet de klassieke verradersrol gekregen heeft maar wel die van de getormenteerde die alles door heeft, is een visie die misschien bepaalde kijkers kan schokken. Na Jesus Christ volgt een dokumentaire over Ierland. Diverse vooraanstaande Ieren geven hun visie over de problemen van het groene eiland dat de laatste tijd voortdurend in het nieuws staat.

Daarna komt nog een enquête van Guido Hendrickx onder de veelzeggende titel : « Het leger... waarom ». De bedoeling van de samenstellers was aan te tonen hoe de doorsnee Belg denkt over ons leger. De interferentie tussen natie en leger wordt dus onder het ontleedmes genomen. Dit programma heeft reeds voor de uitzending een lange lijdensweg achter de rug. Normaal had deze enquête al veel vroeger moeten uitgezonden worden. Maar omdat bleek dat de gemiddelde Belg niet zo positief tegenover Das Militär stond heeft men wel eventjes geaarzeld bij de BRT. Nu heeft men dat opgevangen door na de enquête enkele kleurparlementariërs nog hun zegje te geven over de behandelde problemen.

mamma roma

dramatische film van
pier paolo pasolini (1962)

Samen met Fellini en Antonioni vormt Pasolini het filmdriemanschap bij uitstek van de Italiaanse filmindustrie. Pasolini neemt in dit trio toch wel een biezondere plaats in. Hij neemt het altijd op voor de verschoppelingen en de sukkelaars en engageert zich.

Pasolini heeft de eigenschap de zaken steeds anders voor te stellen, hij maakt steeds een nieuwe werkelijkheid zodat het resultaat niet steeds overeenstemt met zijn manier van voorstellen. Pasolini bekomt daardoor steeds een ongeloofwaardige toestand. Dit was ook de reden waarom zijn Evangelie volgens Matteus zo aanvaardbaar werd. omdat het een half-werkelijkheid, half-veronderstelling was die hij rond de figuur van het hoofdpersonage « dacht » en die de kijker aangenaam was daar Amerikaanse monsterbijbelprodukties de werkelijkheid zo sterk benaderden dat ze in hun grootsheids onwaarschijnlijk en bovennatuurlijk leken.

Mamma Roma was de tweede langspeelfilm van Pasolini die ook bekendheid als auteur verwierf. Alhoewel fel omstreden is hij in de filmindustrie een toonaangevende figuur.

De centrale figuur in de film is Anna Magnani, de tegenhanger van Sofia Loren met wie zij zowat het prototype is van de Italiaanse vrouw. Ze is helemaal niet zo mooi als Sofia, maar ze is spontaan en eerlijk. Ze brak door met de film « Rome, open stad» van haar toenmalige echtgenoot Roberto Rosselini. Ze dook jaren later weer op en haalde in de VS een oskar.

Het verhaal is dat van Mamma Roma, 'n prostitué voor wie de vette jaren voorbij zijn en die uit liefde voor haar zoon een net beroep wil uitoefenen. Ze wordt groentenverkoopster maar de zaken lukken niet. Om de schijn te redden tegenover haar zoon leurt ze tijdens de dag met groenten.

Tot één van haar oude « bazen » haar verplicht het beroep verder uit te oefenen. Omdat Mamma Roma dit weigert dreigt hij alles aan haar zoon te vertellen en zo geraakt ze weer in het wereldje van de prostitutie.

Wij kijken met belangstelling uit naar de « knappe » Anna Magnani.

Dinsdag 16 maart, BRT om 20 u. 35.

« de staten-generaal van het teater » :

show business without funds means no business

Vrijdag 5 maart verzamelden een 400-tal teatermensen van zowat alle Vlaamse professionele en semi-professionele gezelschappen in de Brusselse KVS om het inderdaad nijpende probleem van de staatssubsidiëring onder de loep te nemen. Op de Bühne : de direkteurs, vakbondsafgevaardigden en perslui. In de zaal : de protagonisten.

Rezultaat van de twee uren durende bijeenkomst, een ultimatum-rezolutie aan het adres van Frans Van Mechelen en de leden van de parlementaire kultuurkommissies, waarin o.m. geponeerd wordt :

- Sociale programmatievoordelen voor de schouwburgwerknemers.
- Ekspansietoelage van 5 % gedurende 5 jaar teneinde de technische achterstand bij te halen.
- Afschaffing van de koncessieformule (dit geldt o.m. voor KVS-Brussel en de Koninklijke Opera te Gent).
- Snelle en gespreide betaling van de subsidies.

Alhoewel we het echt wel eens kunnen zijn met deze eisenrezolutie — het artistiek personeel is inderdaad in vele gevallen sociaal niet voldoende beveiligd en onderbetaald en de posten op de onderscheiden teaterbegrotingen voor het eigenlijke « teaterspelen » laten evenmin enige ruimte voor een gedurfde heraanpak — zagen we toch ook graag enkele andere aspekten belicht.

Zo o.m. de herwaardering van het artistiek beleid. Het is trouwens zeer tiperend dat deze Staten-Generaal voorgezeten werd door de teaterdirekteurs ; wat taktisch gezien voordelig kan zijn maar wat anderzijds ook verklaart, waarom over dit essentiële punt geen stelling werd ingenomen.

Zou het bovendien niet aangewezen geweest zijn, zich akkoord te stellen op het vlak van de programmatie, althans voor wat betreft de drie stedelijke teaters, KNS, NTG en KVS ? Het is toch al te gek, dat zowel Brussel als Antwerpen, gedurende eenzelfde speelseizoen ieder apart « De Spaanse Hoer » en « Vrijdag » monteren. Verheugend is wel, dat op deze wijze, onze eigen Hugo Claus aan bod komt, maar of een dergelijke programmatie getuigt van een verstandig gekoördineerd en financieel beleid, durven we, eerlijk gezegd, betwijfelen.

Eveneens ware het niet overbodig geweest op ditzelfde vlak een nauwere samenwerking aan te kondigen tussen KVO-Antwerpen en KO-Gent.

Voor het overige zien we met gretige belangstelling de reaktie van Nederlandse Kultuur en respektieve parlementaire kommissies tegemoet.

ray de bouvre.

kunstpatrimonium west-vlaanderen

inventaris van zwinstreek

De provincie West-Vlaanderen heeft al heel wat jaren een kulturele dienst, die zich o.m. bezig houdt met de inventarisatie van het eigen kultureel bezit. Deze inventarisarbeid is bepaald geen werkje om op zeven haasten af te haspelen. Met dit benediktijner werk is belast dr. Luc De Vliegher, de voornaamste wetenschappelijke medewerker van de provinciale dienst. Het begon in 1958, toen op last van het provinciaal bestuur een iconografisch archief werd aangelegd. Sinds 1960 zijn vier delen verschenen : « Beeld van het kunstbezit in West- Vlaanderen » (de volledige oplage is verkocht) ; « De huizen te Brugge » (voorraad bijna uitgeput, zowel het eerste als het tweede deel ervan). Thans ligt deel IV voor dat handelt over de Zwinvlakte ten noord-westen van Brugge.

De onderzoekers naar het kultureel patrimonium van de Zwinstreek hebben zich niet beperkt tot de — geïllustreerde — inventarisatie van kerkgebouwen, openbare gebouwen, pleinen e.d.m. doch zijn ook doorgedrongen in tal van oude polderhoeven waar ze werkelijke schatten van volkskunst ontdekten. Dit wordt niet alleen met fotografisch materiaal geïllustreerd doch ook met tekeningen. We vinden het wel spijtig dat de illustraties op een tamelijk ouderwetse manier werden opgevat, men had het omwille van het estetisch uitzicht van het boek toch wel wat royaler kunnen doen.

Alle gemeenten werden behandeld, behalve Damme waarover een apart deel zal verschijnen. Niet alleen oud kultuurbezit krijgt zijn deel, ook aan hedendaagse verwezenlijkingen in de kulturele sector wordt passende aandacht besteed. Het is trouwens zo dat er veel waardevols verdwijnt. Bepaalde hoeven, meubels en kunstvoorwerpen die in deze « Zwinstreek » behandeld worden zijn nu reeds verdwenen. Dit is vooral met waardevolle oude meubelen en gebruiksvooraarden het geval waarop letterlijk jacht wordt gemaakt door antiquairs allerhande (cfr. ook de verkwanseling van « afgedankt » kerkmobilair sinds de liturgische vernieuwing, waarvoor trouwens het westvlaams bestuur herhaaldelijk waarschuwde).

Voorzien van een historische inleiding die o.a. de eeuwenlange strijd van de plattelandsbevolking tegen de zee beschrijft kunnen we deze stevige documentatie over een historisch gewest, waarvan het uitzicht snel verandert, slechts aanbevelen.

De Zwinstreek, 224 blz., 480 foto's en 150 tekeningen. Uitgeverij Lannoo, Tielt — Provinciaal bestuur van West-Vlaanderen.

KORT EN BONDIG

● *Georges Loncke stelt van 10 tot 23 maart akwarellen ten toon in Caryatide, Vrijheidsplein 4 te 1000 Brussel, dagelijks van 11 tot 19 u. Georges Loncke is afkomstig van Beerst in West-Vlaanderen en behoort tot een kunstenaarsfamilie. Hij studeerde muziek o.l.v. Jean Absil en Herman Meulemans doch ging akwarellen schilderen leren bij J.B. Score te Temse. Hij exposeerde reeds vaak, doch waagt thans voor het eerst een expositie te Brussel.* ●

● *De kaartenverkoop 34e Vlaams Nationaal Zangfeest op 23 mei 1971, wordt officieel opengesteld op 1 maart 1971. Gereserveerde plaatsen : 150 en 100 fr. niet gereserveerde plaatsen : 40 fr, uitsluitend te verkrijgen :*

Nationaal ANZ-sekretariaat, Oudaan, 22-24, 2000-Antwerpen (4e verdieping) alle werkdagen gans de dag toegankelijk van 9 u tot 17 u. (tot 23 mei : eveneens op zaterdag - op zondag 23 mei van 10 tot 12 uur).

Of door storting of overschrijving op prk. 963.36 t.n.v. ANZ-Antwerpen uiterlijk tot en met 1 mei.

Of door storting of overschrijving op prk. 549.18 van Kredietbank-Antwerpen voor rekening nr. 1100/11661 van ANZ-Antwerpen.

In geval van storting of overschrijving steeds naam, adres (volledig met postnummer) soort en aantal der gewenste toegangskaarten vermelden. Bestellingen worden enkel uitgevoerd nà betaling.

Telefonisch gereserveerde plaatsen worden slechts veertien dagen voorbehouden. Na het verstrijken van deze periode worden ze automatisch terug in omloop gebracht.

Voor een vlotte en veilige verzending storte men 5 of 10 fr meer (meer dan 10 kaarten) meer. De kaarten worden U dan per brief toegestuurd.

Vanaf 1 mei is een luxe-programma met tekst en melodie van de liederen te bekomen op het ANZ-sekretariaat tegen 25 fr per ex. ●

● *Naar aanleiding van haar veertigjarige toneeljubileum zal Orpha De Landsheer (toneelnaam van mevrouw Bogaerts-De Landsheer uit Zellik) de titelrol vertolken in « Elisabeth de vrouw zonder man » tijdens een gala-vertoning op 22 maart te 20 u. in de Koninklijke Vlaamse Schouwburg te Brussel. Deze rasechte Vlaamse aktrice speelde voor koningen en prinsen. Zelden ook oogstte een Vlaamse aktrice zoveel lof in de franstalige pers, die anders met haar lof voor al wat Vlaams is karig omspringt.*

Kaarten voor deze galavoorstelling kosten 50 fr en 25 fr (jeugd in groep) te storten op rekening nr. 3790/16/10.478 van de Kredietbank te Zellik met vermelding : jubileum ●

● *In het museum van de stichting Mevrouw J. Dhondt-Dhaenens Museumlaan te Deurle aan de Leie stelt van 21 maart tot 12 april Renaat Ivens ten toon. Toegangsprijs : 20 fr. inclusief bezoek aan het museum* ●

● *Vrijdag 12 maart startte in Galerij Herten Aas, Haverwerf 13 te Mechelen een Indiatentoonstelling : oude autentieke kunstwerken, gebruiksvoorwerpen, sieraden enz. De Indische ambassade en verscheidene indische organisaties en verenigingen verlenen aan deze expositie hun medewerking. Tot 4 april* ●

● *Van 13 tot 21 maart wordt in het Internationaal Rogiercentrum te Brussel de Internationale Boekenbeurs gehouden, dagelijks van 12 tot 19 uur, zaterdags en zondags van 10 tot 19 u.* ●

● *Op 20 maart gaat « Pro Patria » van de NGT-akteur Eddy Asselbergs in première, in de regie van Hugo Van den Berghe, Met Eddy Asselbergs, Roger Bolders, Jo de Meyere, Cyriel Van Gent enz. Decor : Marc Cammaert. Onder deze sarkastische titel beschrijft de auteur het konflikt dat ontstaat tussen een barman van een officierenmess van het leger in West-Duitsland en dat leger, waarvan de officieren het simbool zijn. NTG speelt niet alleen te Gent doch geeft ook gastvoorstellingen te Oostende, Brugge, Axel, Kortrijk enz.* ●

● *Het Christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond (uitgeefster van het bekende kunsttijdschrift « Vlaanderen ») heeft voor dit jaar een reeks informatieve bijeenkomsten gepland, waarop alle kunstenaars en belangstellenden worden uitgenodigd. Een eerste bijeenkomst had plaats vorige zaterdag te Neerpelt, bedoeld voor hen die bedrijvig zijn op plastisch gebied en waarop informatie werd verstrekt over tarieven, kontrakten met uitgevers, auteursrechten, fiskale problemen enz. Gelijkaardige bijeenkomsten worden nog voorzien te St. Niklaas, Mechelen, Brugge, Kortrijk en Affligem, w.o. speciaal voor letterkundigen. Inlichtingen CVK, Pontonstraat 12, 8400 Oostende* ●

● *Naar aanleiding van haar 25-jarig bestaan richt DAP Reinaert Uitgaven een novellenprijskamp in, met in totaal 55.000 bfr. aan geldprijzen. De jury is samengesteld uit Hubert Lampo, Antoon Carette, Hugo Brems en vier vertegenwoordigers van de inrichters. De manuskripten moeten voor 1 mei worden voor 1 mei worden ingezonden naar DAP Reinaert Uitgaven, Wetstraat 133, 1040 Brussel, waar men het prijskampreglement kan aanvragen* ●

● *De Oskar De Gruyterprijs van de VTB ter aanmoediging van de vlaamse beroepstoneelkunst zal naar aanleiding van het gouden jubelfeest van de VTB (1921-1971) bij uitzondering aan één heer en aan één dame worden toegekend. De prijs bestaat uit een gouden penning met De Gruyter-afbeelding en opdracht en een bedrag van 15.000 fr. De leden van alle beroepsgezelschappen evenals Vlaamsse gastspelers in deze gezelschappen komen voor de prijs in aanmerking, waarover in juni a.s. door de jury (alle vaste toneelrecensenten van de Vlaamse dagbladen) wordt beslist. Sinds 1965 werden met de Gruyterprijs bekroond : Gella Allaert, Nand Buyl, Hilde Uitterlinden, Alex Willequet, Chris Lomme, ex equo Paula Sleyp en Julien Schoenaerts* ●

● *Te Muizen wordt in de raadszaal van het gemeentehuis heden zaterdag en morgen zondag 13 en 14 maart de retrospektieve tentoonstelling gehouden van tekeningen, akwarellen, schilderijen en beeldhouwwerken van de in 1965 overleden Jan Van den Berghe, eredirekteur van het Teater Van den Berghe* ●

● *De vierde en laatste reeks toneelvoorstellingen van de VACV en het Kunst- en Kultuurverbond is getiteld «Appels voor Eva» van Anton Tsechov in de Nederlandse vertaling van Lou de Velen, in de regie van Yvonne Lex. Inlichtingen en plaatsbespreking paleis voor Schone kunsten, tel. 02/12.50.45.*

Op 16 maart a.s. te 20 u. treedt het Ballet van Vlaanderen op in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel met op het programma een werk van Béjart, verder van Rudi van Dantzig, Hans van Manen, Jeanne Brabants en André Leclair. Plaatsbespreking aldaar, tel. 02/12.50.45 ●

● *Jefi-kinderfilmclub stelt voor heden zaterdag te St. Niklaas in Studio Select, Parklaan te 14.30 u. « De blinde Pelikaan » : op 17 maart te Maldegem, zaal Cecilia « De Giraf aan het venster » : op 20 en 21 maart te Antwerpen om 15 u in zaal « Elckerlijc » «Opgelet, tijgers aan boord » ; te Brussel op 27 maart om 15 u. in het paleis voor Schone Kunsten « De Giraf » ; en te Brasschaat op 13 maart om 15 u. in de gemeentelijke jongensschool, Misksebaan « Hugo en Josefien ». Nadere inlichtingen : Troonstraat 125, Brussel, tel. 02/13.91.70* ●

haar eigen WIJsje

vlaams nationaal

niets

dan de waarheid

In verband met de tweede actie van de Mechelse pluralistische actiegroep « De Zwijgende Meerderheid » schreven wij verleden week, dat geen enkele krant de moties in hun geheel heeft gepubliceerd. Daags voor het verschijnen van « Wij » waren er drie belangrijke kranten en een tijdschrift die op sympathieke wijze over die moties uitgeweid hebben. Dit kwam op een ogenblik dat wij het helemaal niet meer verwacht hadden. Met het grootste genoegen maken wij hiervan melding.

Wij houden van juiste berichtgeving.

echtscheiding op italiaanse wijze

In Italië kan een vrouw een jaar gevangenis krijgen voor het weigeren van haar gunsten aan de echtgenoot. Het omgekeerde is vanzelfsprekend niet waar.

Onlangs werd zulk geval behandeld voor het Romeinse Hof van Beroep. Anna T. 32 jaar, werd veroordeeld tot 45 dagen opsluiting wegens weigering haar « plicht » te vervullen tegenover de 36-jarige echtgenoot, waarvan zij reeds een hele tijd gescheiden geleefd had.

Het Hof weigerde haar vrij te spreken. Zij werd ervan beschuldigd de « familiemoraal » schade toegebracht te hebben. Dank zij het schitterende pleidooi van haar advokaat Giovanni Cipollone kreeg zij strafvermindering.

« Wanneer de liefdedaad verwordt tot een droge plicht onder dreiging van gevangenisstraf, kan dit in geen geval de familiemoraal ten goede komen » pleitte Cipollone.

« Is het mogelijk, dat wij vrouwen, nog altijd leven in een staat van slavernij » ? schreef een verontwaardigde lezeres naar het Turijnse dagblad « La Stampa ». Zij vervolgde : « Ik leef sinds vijf maanden gescheiden. Indien mijn echtgenoot aan de deur zou kloppen om iets te vragen waarvoor ik liever zou sterven dan het hem te schenken, heb ik geen andere keuze dan dit te ondergaan ofwel de gevangenis. Hoe zijn zulke mensonwaardige toestanden nog mogelijk in de 20ste eeuw » ?

In het hierboven aangehaalde Romeinse geval was de vrouw akkoord met de terugkeer van de echtgenoot. Toen deze onmiddellijk een tastbaar bewijs wilde van de liefde, gooide zij hem prompt aan de deur.

Het ziet er naar uit dat er in Italië nog heel wat te verwezenlijken valt op gebied van de emancipatie.

mannen- en vrouwenarbeid in de e.e.g.

In de landen van de gemeenschappelijke markt is het percentage geschoolde vrouwelijke arbeidskrachten veel lager dan dat van mannen bij gelijke leeftijd en diensttijd in de onderneming. Vooral in Nederland is het percentage jeugdige werknemers bij vrouwen hoger dan bij mannen.

Dit blijkt uit een onderzoek, dat het bureau voor de statistiek van de Europese gemeenschappen in de zes landen heeft ingesteld. In alle landen nemen de gemiddelde uurlonen, van zowel mannen als vrouwen, toe met de diensttijd in de onderneming, maar deze stijging is het kleinst in Nederland.

Het percentage vrouwen in het totaal van de arbeidskrachten in de bewerkende en verwerkende industrie is in Nederland lager dan in enig ander EEG-land — 17 procent, tegen Duitsland 30I, Frankrijk 29, Italië 31, en België 26. (Luxemburg is met 6 procent een uitzondering, maar in dit land neemt de ijzer- en staalindustrie — waarin geen vrouwen werken — een bijzonder belangrijke plaats in.

Uit de studie blijkt verder dat de gemiddelde leeftijd der industrie-arbeiders voor mannen in Duitsland, Italië, Nederland en België 38 jaar is, in Frankrijk 36, Luxemburg 37. Voor vrouwen in Nederland 25, Luxemburg 28, België 30, Italië 31, Frankrijk 33 en in Duitsland 36 jaar.

Het percentage mannelijke arbeiders van jonger dan 18 jaar was in Nederland ook groter dan in enig ander EEG-land — 5 procent — België en Frankrijk 4 procent. In de leeftijdsgroep 18 tot 20 jaar staat Nederland met Frankrijk aan de kop — 7 procent. gevolgd door België en Luxemburg met beide 6 procent.

Bijgevolg is in Nederland het percentage jeugdige arbeiders en arbeidsters hoger dan in enig ander EEG-land.

lichtenstein

Nu de Zwitserse vrouwen eindelijk stemrecht gekregen hebben, blijft er alleen nog Lichtenstein over. De meerderheid die zich tegen het stemrecht uitsprak was zeer nipt, welgeteld 80 stemmen. Ironisch genoeg telt ook dit kleine Alpenstaatje meer vrouwen dan mannen, zoals overal.

Evenmin als de andere staten in Europa zal Lichtenstein de emancipatiebeweging kunnen tegenhouden.

Wij zijn benieuwd wanneer dit laatste bolwerk vallen zal !

hilda u.

Moeders met hun kinderen uit Laos in het woud op de vlucht. Eerst kwamen de Noordvietnamezen daarna de Zuidvietnamezen. Of was het andersom? Heeft dat voor mensen in ellende nog belang ?

sportiva

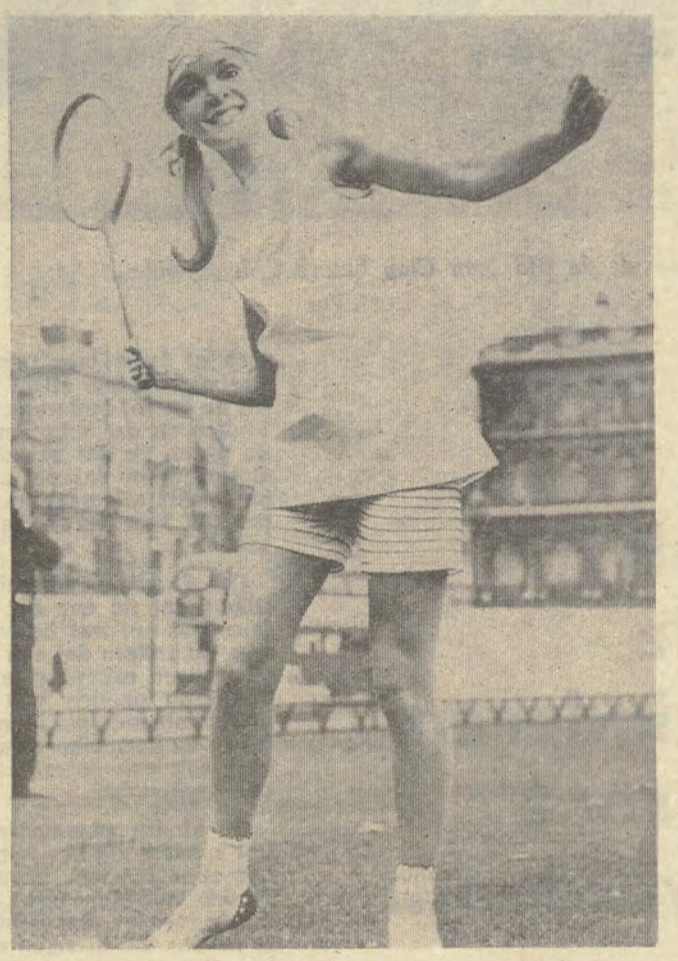

sierlijk wonder

Dit jaar wil ons sportminnend land de vrouwen laten lopen, zwemmen, wandelen, sjotten... kortom, 1971 is hét sportjaar voor haar.

Dames, laten we de vetkwabbetjes, de luie kussentjes en speklaagjes die ons silhouet ontsieren, wegspurten, tot sierlijke spieren vertrainen. Zo zullen wij onze natuurlijke omgeving verfraaien tot vreugde van onze echtvrienden, verloofden of bewonderaars.

Het is niet genoeg voor teevee de sierlijke schaatsbewegingen van zuster en broer Buck te volgen of mee naar het voetbalveld te trekken en daar voor zwart-blauw of blauw-wit te supporteren door te triptrappelen om koude voeten of ergenis weg te werken. Het volstaat niet per briefwisseling een cursus yoga te volgen of te gieren als je Mary Porcelein op de fiets ziet evolueren met Peter Post als gangmaker.

Fietsers houden van paarden, zo heeft een gewezen keizer een sjieke stal opgezet en misschien leer je er wel rijden, maar het blijft een gezelschapsspelletje zolang je niet over de haag van boer Coene bent gewipt, en wanneer je edel rijdier je wegschudt omdat het niet over die gracht wil, dan ben je stilaan een sportieve vrouw.

Dat zijn ook de huisvrouwen van Belfast die met stenengooien alle rekords kloppen of deskundig alarm-tamtam kloppen op vuilnisbakdeksels als Britse soldaten opdagen, maar deze prestaties zijn in het land van Erik en Eddie uit de mode.

Je bent wel « in » als kaarterskampioene, schutterskoningin of vogelpikliefhebster, maar deze sporttakken zullen je kilootjes doen bijwinnen, bier is een zeer kompleet voedsel.

Natuurlijk zijn we allen sportief : als huisvrouw even de gordijnen af- en ophangen, als secretaresse tien maal deur in deur uit lopen om dit dossier tijdig te bezorgen, als bezorgde moeder je kleuter van onder tafel scharrelen, als dierenliefhebster je kat uit de boom plukken... gewichthefster zijn we ook als we met volgeladen boodschappentas rondzeulen en evenwichtkunstenares als we de borden inééns wegbrengen.

Ik heb echter de indruk dat minister Van Mechelen het anders bedoelt : hij ziet ons openbloeien als sierlijke zwemwonders, als loopfenomeen op zijn Wilma Rudolphs, als een Sjoukje Dijkstra wil hij ons de winter zien doorglijden, als een Marielle Goitschel wenst hij ons besneeuwde hellingen te zien afvliegen. Misschien richt hij wel een (op staatskosten) sneeuwvakantie in voor afgetobde huisvrouwen, of er komen schaatsbanen, of overdekte basketbalzalen, of misschien bezorgt BLOSO elk gezin gratis een sportcassette of... mischien zorgt hij voor het zwembad dat tien huizen voorbij al tien jaar dicht is. Dan kan de volksvrouw misschien uit zwemmen.

huguette d.b.

wij sport

vlaams nationaal

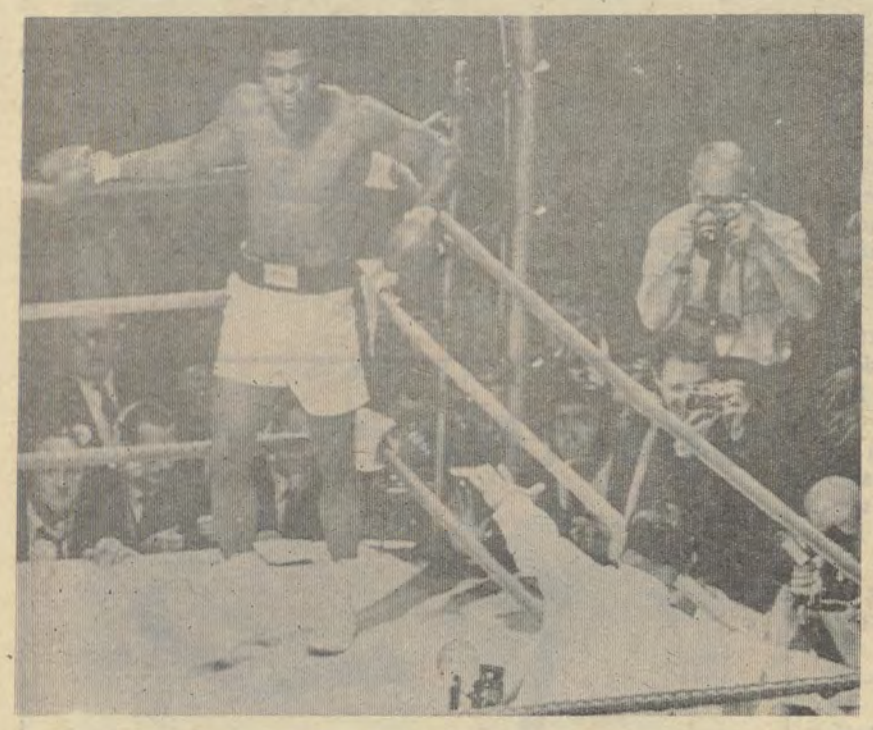

Foto uit de tijd toen Clay betere tijden kende...

De « boksmatch van de eeuw », tussen Clay en Frazier, was een fantastische geldklopperij. Men weet dat beide boksers een beurs kregen van 125 miljoen Belgische franken. De inrichters houden er wel een centje aan over, vermits zij konden rekenen op een ontvangst van ongeveer 1.500 miljoen frank. Dan komen er nog sommen uit weddingsschappen, publiciteit, en allerlei bronnen waarvan geen enkele buitenstaander het fijne weet. Komiek is nu echter wel dat iedereen de mond vol heeft over die 125 miljoen en zwijgt over de 1500 miljoen van de organisators. Des te komieker omdat men goed weet dat de boksers hoogstens 5 th. van hun 125 miljoen op zak kunnen steken (de rest gaat naar bond, staat, managers, verzorgers, helpers, meedrinkers, publiciteitsagenten e.a.m.). Zodat men ondanks die enorme som kan spreken van ***uitbuiting.***

als de kinderen groot worden...

Gelijk de Pol daar bij de Sjarel zat met een gezicht als een donkerwolk, met sombere blik in zijn pint kijkend, zo kenden wij de Pol niet. Gewoonlijk staat hij met iedereen « santee » te doen, en heeft hij iedereen wel wat te zeggen of te vragen. Het was van ver te zien : er haperde iets.

En om hem wat op te monteren, vroeg iemand « Hawel Pol, hoe is 't met de Willy ? » Willy is de zoon van Pol, beroepsrenner van stiel, de trots van zijn vader, het onderwerp van eindeloze gesprekken aan de toog van de Sjarel en de andere stamineetogen in het dorp. Gewoonlijk volstaat één woord over Willy om de Pol voor twee uren in aktie te doen schieten. Maar deze keer pakte het geen verf.

« Slecht », zei Pol, en hij ging verder met niks te zeggen.

Dat was nu geen antwoord, en Pol moet het ook zo aangevoeld hebben, want een beetje later begon hij zich te eksplikeren.

« Hij zit zonder werk, zei hij, e.. de kwestie is wat hij gaat doen, en daar zit ik al enige dagen over te prakkizeren ».

Wij wisten allemaal dat Willy behoorde tot de grote kategorie van de renners die voor het volgend seizoen niet waren aangeworven door een merkenploeg, en de vraag waarover de bezorgde vader nu zat te prakkizeren, die hadden wij elkaar ook al gesteld.

« Dat is triestig, zulle, zei Pol, als ge daar al die jaren dat geld ingestoken hebt, dat ge zelf met overuren te doen op de fabriek hebt moeten verdienen. Ik zal u dat juist zeggen gelijk het is : in al de jaren dat hij al rijdt heeft hij nog niet genoeg verdiend om zijn auto te betalen en te onderhouden. Dat dat bij de beginnelingen en de liefhebbers niet ging, dat kon ik verstaan. Maar hij is toch al twee jaar beroepsrenner. Pertang, ik heb altijd geloofd dat hij de ene of andere dag zou doorbreken en dat schreven ze ook in de gazet, en dat zei zijn sportbestuurder, en dat zei alleman. En nu is dat allemaal ineens afgelopen. Ik kan het bijna niet geloven ».

Om de goeie Pol wat op te vrolijken, zei de ene dat Willy nog jong was om wat beters te beginnen, de andere dat een jaar rijden voor eigen rekening misschien de deur zou openen van een beter merk volgend jaar, een derde dat hij in de kermiskoersen misschien toch ook een boterham zou kunnen verdienen.

Op al die argumenten schudde Pol mistroostig de kop. Hij wist het allemaal wel. Maar een jaar zonder inkomen bijna voor werkende mensen, dat is niet om mee te lachen. En brengen die kermiskoersen genoeg op om vergunning, verzorger, verplaatsing en materiaal te betalen, peinsde gijlie ? En als het dan volgend jaar weer verkeerd afloopt, wat dan ? Nog maar een jaar uitstellen, en hij, Pol, nog maar wat meer overuren doen ? Ze beginnen in zijn ribben te hangen, zulle.

« En voor mij, en de vrouw en de andere kinderen zou het nog zo erg niet zijn. Die ene eter min of meer, och kom. Maar voor Willy zelf is het veel erger. Hij is in de twintig, moet aan trouwen gaan denken, en heeft geen broodwinning in 't zicht. En ik die altijd gepeinsd had dat hij nu al een goeie kommerce zou gehad hebben. 't Valt lelijk tegen, mannen ».

Wij hebben allemaal ons best gedaan om te zeggen dat er groter malheuren zijn, dat zo ne grote, sterke jongen gemakkelijk zijn kost kan verdienen, dat er zoveel jonge mensen zijn die nog niet weten hoe ze aan de kost zullen komen. 't Kon Pol allemaal niet troosten en wij voelden goed aan dat de mislukking van zijn zoon voor de Pol simpelweg zijn eigen mislukking als vader was.

« D'r zal niks anders opzitten dan dat hij dan maar gaat werken, zei nonkel Georges, en dat hij goed weet dat 't niet zal meevallen ».

« Dat is de kwestie — Pol —, dat hij eigenlijk nooit gewerkt heeft, dat hij niks kan, dat hij niks geleerd heeft, want hij heeft de school laten staan om te gaan koersen. Hij heeft nooit moeten luisteren, naar niemand, en nu zal hij dansen lijk zijn baas fluit. Er is veel kans dat hij niet veel anders zal vinden dan zwaar of vuil werk, of werk dat slecht betaald wordt. En ik weet genoeg wat werk in de fabriek is. 't Is niet plezant als ge uw kinderen zo moet zien beginnen ».

« Ja Pol jong, zei nonkel Georges, als de kinderen groot worden... ». En daarmee verstonden zij elkander, Pol en nonkel Georges.

sneeuw

Verleden zaterdag zijn wij met heel de familie traditiegetrouw door de sneeuw gaan ploeteren. In het Zoniënbos deze keer. Fantastisch. In het terugrijden kwamen wij langs de « kattekensberg », nabij het koninklijk paleis te Laken, en het was daar een drukte van jewelste. Honderden en honderden Brusselse vaders en moeders waren daar met de gasten op hun slee of zo maar op hun « boem » van de hellingen aan het glijden. Er stonden er zelfs, met indrukwekkende handschoenen en mutsen versierd, aan ski's te prutsen. Een halve gare had de slee van de kinderen achter aan zijn wagen gebonden, en crosste aldus tussen de andere kinderen. Het was één gejoel van pret, en het was lang geleden dat wij nog eens de « sneeuwpret » hebben gezien, waarover wij destijds in de lagere school zoveel opstellen hebben moeten schrijven. Sterker dan ooit kregen wij de indruk dat het hard nodig is dat men gaat zorgen voor méér plaatsen waar de kinderen — en hun ouders — naar hartelust kunnen stoeien en spelen, ook als er geen sneeuw ligt.

flauw

Verleden week hebben wij daar ergens een tv-reportage gezien over Rik Van Looy, « verzorgd » door onze nationale Fred Debruyne. De fans van de Rik zullen misschien wel genoegen hebben beleefd aan dit werkstuk, maar wij behoren niet tot die gelukkigen, en aldus hebben wij in die uitzending bitter weinig gezien. Het beperkte zich o.i. tot wat oude « beeldekens » — aankomsten van klassiekers, wereldkampioenschappen en zo — en voor de rest tot wat wij zouden willen noemen : opgewarmde stamineepraat. Rik Van Looy hing de hele gemoedelijke uit, die het nu achteraf bekeken allemaal wel verstaat, en een en ander nu anders zou « arrangeren » misschien, en de Fred gaf te verstaan dat Van Looy toch beter koereur was geweest dan hij (alhoewel...). Wat wij persoonlijk in de intervieuws van Fred Debruyne altijd missen, en dus ook in dit intervieuw, is interesse voor het verband tussen het fenomeen wielersport, en maatschappelijk leven, in zijn vele aspekten. Met Van Looy had hij o.i. de kans dergelijke boterham aan te snijden. Hij deed het niet. Spijtig.

autorennen

Het autorenseizoen is ook alweer ingezet. De eerste « grote prijs », die van Zuid-Afrika, is al achter de rug. Wij hebben belangstellend uitgekeken naar de prestatie van onze Jaak Ickx, omdat die nu al twee drie keer na elkaar een ietsje tekort kwam om wereldkampioen te worden, en omdat van hem verwacht wordt dat hij het dit jaar dan maar eens zal klaarspelen. Het is in Zuid-Afrika eerder flauwkens begonnen, want Ickx was achtste, en voor een kandidaat-wereldkampioen is dat niet zo schitterend. Nu is het natuurlijk wel zo dat in de gemotoriseerde sporten het mechanisch element een zeer grote rol speelt, en dat de grootste kampioen machteloos staat als er ergens iets hapert aan de tuigen waarmee hij de baan wordt opgestuurd. Ons interesseren die uitslagen trouwens niet. Hoofdzaak voor ons is nog altijd dat bij die gevaarlijke races niemand om het leven komt. Zolang is alles in orde. Maar...

●

Men herinnert zich dat de Franse autopiloot Beltoise tijdens een autowedstrijd in Argentina een ongeluk veroorzaakte, waarbij een Italiaanse kollega de dood vond. Beltoise duwde namelijk zijn wagen, die in panne was gevallen, over de baan, op het ogenblik dat de Italiaan er tegenaan botste. De Argentijnse autoriteiten waren de mening toegedaan dat Beltoise een zware overtreding had begaan, en dat een straf dus passend en rechtvaardig was. Er zal nu van die straf wel niets in huis komen, want men mag Beltoise eerstdaags opnieuw in de wedstrijden verwachten. Voor ons natuurlijk niet gelaten, maar men zou toch een beetje konsekwent moeten zijn. Ofwel was er geen fout, en moet men maar ineens alles toelaten. Ofwel was er wel een fout, en dan moet men ingrijpen, met kampioenen zowel als met gewone weggebruikers. De autosport maakt al te veel doden, om nog langer te doen alsof zijn neus bloedt.

voetbal

Eén van de jongens van « Les Sports » nam een intervieuw af van mevrouw Semmeling, de echtgenote van de Standard-voetballer. Volgens « Les Sports » moet dit niet geprecizeerd worden, maar wij achten het best mogelijk dat er onder onze lezers nog gelukkigen zijn die zich niet om de Standard-sterren bekommeren, en zodoende... In dat intervieuw lezen wij dat Leon iedere dag om negen uur, klaar of donker, opstaat, en dan wat met zijn zoontje gaat wandelen of met zijn vrouw boodschappen doen. Na het middagmaal leest hij — grondig — de krant, en van 15 tot 18 u. 30 gaat hij naar de training. De rest van de dag besteedt hij dan aan tv-kijken. Verder geen hobby, en geen lektuur, tenzij tijdens de vakantie. Als u het ons zou vragen : hoe is het mogelijk dat een jonge man al zijn tijd kan vullen met niks te doen dan een paar uurtjes rond een weitje te huppelen ? Voor ons part mag hij het hebben. Dan nog tien keer liever ons gedraaf van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.

●

Onze Belgische nationale voetbalploeg is de eer te beurt gevallen uitgenodigd te worden voor het spelen van een vriendschappelijke wedstrijd door niemand minder dan de Brazilianen, de huidige wereldkampioenen. Niemand verstaat eigenlijk waar « wij » dat verdiend hebben, want het laatste dat de Brazilianen van ons gezien hebben, waren onze eksploten in Mexiko, en dat was nu niet bepaald om over naar huis te schrijven. Maar hoe dan ook, de invitatie is er. Dat de witte duivelkens zullen gaan, daaraan twijfelen wij evenmin als Luc Varenne (al gaat hijzelf wel, en wijzelf niet, tenzij onze hoofdredakteur eens... o.m. omdat het altijd een schoon reiske is om mee te pakken, omdat de Brazilianen alle onkosten vergoeden, en omdat er bovendien nog een rond miljoen aan vast zit. Er blijft maar één kwestie meer te regelen, en dat is de kwestie van de datum. Dàt is onze bondsdirigenten echter wel toevertrouwd. Zij laten Brazilië niet los.

●

Er zijn al verschillende voorstellen geweest vanwege diverse klubs om het voetbalseizoen wat te verlengen, kwestie van meer ontvangsten te boeken. Er was zo het voorstel Petit, om de eindfaze van de bekerkompetitie te spelen met heen- en terugwedstrijden, het voorstel Smeets om 18 ploegen tot de eerste afdeling toe te laten in plaats van 16, en het voorstel van de klubs uit 3de afdeling om een sektie betaald voetbal in leven te roepen, met één eerste afdeling van 18 klubs en twee reeksen van 16 klubs in tweede afdeling. Verleden zaterdag heeft de liga haar algemene vergadering gehouden, en deze heeft geopteerd voor een soort tussenoplossing, namelijk één eerste afdeling van 18 klubs, en één tweede afdeling van eveneens 18 klubs, en dit uiterlijk vanaf het seizoen '72-'73. Het ziet er dus wel naar uit dat de bond aan veranderen zal moeten denken, en dat wij binnenkort nog wat vaker naar « de voetbal » zullen mogen, als moeder het goedvindt.

ANTWERP PUBLIC RELATIONS

2600 BERCHEM - ANTWERPEN
Hof ter Schriecklaan 33
Tel. (03) 30.48.99

Alle reklame en ontwerpen, teksten,

Publiciteitsagent voor
« WIJ » VLAAMS-NATIONAAL

Groepen en maatschappijen allerhande !!!
Speciaal voor U bedacht

IEDER DORTMUNDER THIER BRAU HOF

kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.

INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond in een gezellige sfeer.

Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur een der beste Oberbayern orkesten

Middag- en avondmaal in groep gezellig, fijn, goed en goedkoop
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel beter dan in Duitsland
LEUVEN, Tervuursevest 60
Tel. 016/286.72 - 1.500 plaatsen
ANTWERPEN, Groenplein 33
Tel. 03/31.20.37 mooiste zaal van de stad

WY WILLEN THIER
DORTMUNDER THIER-BRAU

LEUVEN (Bierkelder) Oude Markt 11
Tel. 016/268.69
Mooiste kelder van Europa
BRUSSEL, Nieuwbrugstraat 28
Tel. 02/18.74.89 - mooiste van Brussel
AALST (Klaroen) Autoweg
Tel. 053/228.53 (1.000 plaatsen)
HULSTE (Kortrijk) Brugsesteenweg 1
Tel. 056/715.36 (1.200 plaatsen)
KONTICH, Mechelsesteenweg (open) (2.400 plaatsen)
TORHOUT, steenweg Torhout-Lichtervelde (open) 2.000 plaatsen
DRONGEN, Autoweg Brussel-Oostende (open)

Aanbevolen Huizen

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder : Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon : (02) 28.87.09
(II-XII-71)

Bezoek
GASTHOF LINDENHOVE
Koud en warm buffet
Lauwereys - De Bruyn
Gezellige vlaamse sfeer.
wekelijkse rustdag : woensdag
Bellestraat 49 - Hekelgem
Tel. 053/687.40
(II-VI-71)

LAMME GOEDZAKKEN ?
Woordhelden ? Neen ?
Steun dan eindelijk enkel radikaal-vl. firma's
BOYCOT BRUSSELSE FRANSKILJONS
1 kg. nettopr. 164 F thuis best.
of 2 kg. —10% 295 F spoorw.
of 5 kg. —20% 656 F terugb.
Topkoffie - Topvoordelig
Schr. of tel. :
KOFFIE HAWAI
Gr.-Bijgaarden - T. 02/52.60.55
jan. '71

H. PELEMAN-MARCKX
Van den Nestlei 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
TV - RADIO - ALLE ELEKTRISCHE TOESTELLEN - HERSTELLINGEN AAN HUIS
TV PELMAR 61 scherm
13.500 fr. i.p.v. 18.950 fr.
Andere merken grootste korting
jan. '71

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand - Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84
(I-XII-71)

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten
(I-XII-71)

Bezoek « Gasthof DE VEERMAN »
Kaai 26 St Amands a.d. Schelde
Tel. 052/332.75
Mosselen - Paling
Uitbater Jan Brugmans
jan. '71

Espresso koffiemachines
LA SAN MARCO
verkoop en technische dienst
Quellinstraat 40, Antwerpen
Tel. 03/32.92.72
Bezoek onze exkluzieve COFFEESHOP
en proef uw koffie « op z'n best » !

Te Steenokkerzeel
bezoekt elke Vlaming
het HEELNEDERLANDSE PRAATKAFEE
DE APPEL
Fuérisonpl. 6 - rechtover kerk
op een paar 100 m. van « Vlaams Konferentie-oord de Ham »
Uitbater Walter DOCKX
Tel. 59.75.86

VLAAMSE TOERISTENBOND
VLAAMSE AUTOMOBILISTENBOND

In één regel kan je niet alles zeggen over de duizenden vakantiereizen van de V.T.B.
Vraag daarom onze kosteloze brosjure nr 2 van « DE WERELDREIZIGER ». Deze handige brosjure van meer dan 100 blz. vertelt U ALLES wat de V.T.B. U in 1971 aan vakantiereizen kan aanbieden.

Ons adres :
VLAAMSE TOERISTENBOND
ST-JAKOBSMARKT nr 45
2000 ANTWERPEN

Kantoren te Aalst - Brugge - Brussel - Genk - Gent - Hasselt - Kortrijk - Leuven - Mechelen - Oostende - Roeselare - St-Niklaas - Vilvoorde - Deurne - Kantoorwagen
Vergunning Kat. A 1185

NATIONALE LOTERIJ

6de TRANCHE

Lentetranche

EEN SUPERHOOG LOT VAN

TIEN MILJOEN

Trekking op 22 maart

HET BILJET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.

77.125 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN **72 MILJOEN**

VLAAMSE ZIEKENKAS
1951 - 1971 20 JAAR DIENSTBETOON
Ziekteverzekering voor
ARBEIDERS
BEDIENDEN
ZELFSTANDIGEN
Dagvergoeding
ZELFSTANDIGEN
LOONTREKKENDEN

Vraag nog heden inlichtingen bij uw plaatselijke afgevaardigde.
Geen moeilijkheden bij overschakeling van een ander ziekenfonds.
Bestendige sekretariaten :
Kipdorp, 40 - 2000 Antwerpen - Tel. 03/32.73.05 (2 l.)
Brabant : E. Jacqmainlaan 124 - 1000 Brussel
Tel. 02/19.08.64
Limburg : Zuivelstraat 9 - Hasselt - Tel. 011/220.57
V.Z. = SYMBOOL van VERTROUWEN + ZEKERHEID + DIENSTBETOON

WILLEBROEKSE METAALBOUW
P.V.B.A.
Egmont en Hoornestraat 15
Willebroek
MAZOUTTANKS
METAALWERKEN
PIJPVERWERKING
Tel. 03/78.82.34

HOUTWORM ?
Behandeling van dakwerken tegen alle houtinsekten,
TWINTIG JAAR WAARBORG
Dokumentatie op aanvraag.
Gratis en vrijblijvend bestek in gans Benelux.
P.V.B.A. INDUSTRADE
Vanderzijpestraat 12
Wemmel 1810 - T. 02/79.20.00

BECO **BECO**
levering van gas- en stookolie !
BECO **BECO**

Vraag FORT ZEGELS aan onze bezinestations
BECO verwacht ook uw bestelling

p.v.b.a. BECO, Krijgsbaan 236, ZWIJNDRECHT
Tel. : (03) 52.81.73 - 32.02.10

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien, erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 56, ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 35 86 62

ALLE GLAZEN
ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10 % korting

PERS spiegel

Jos Van Eynde zorgde deze week voor het gedonder in de glazen. In de beslotenheid van de kommissie speelde hij de donderende Jupiter. De godjes van de Belgische politiek houden een ogenblik de adem in. In hoever meent partijman Van Eynde het, of is hij de posities voor naderende verkiezingen aan het voorbereiden voor zijn partij — het enige wat telt bij hem volgens zijn uitspraak in De Standaard enkele weken geleden. De weddingschappen liggen open.

volksgazet

De regeringsbroeders zullen niet erg geestdriftig zijn over Van Eynde's optreden. Er zal een stevig woordje gesproken zijn. Van Eynde is dan ook verplicht wat bakzeil te halen over wat hij noemt « woorden die geen enkel joernalist hoorde ».

« Ik heb uiting gegeven aan de dubbele vrees die elkeen overvalt, bij het lezen van het ontwerp, nl. : 1) dat nieuwe structuren worden voorzien zonder dat de oude worden afgeschaft, zodat men tot dure superposities dreigt te komen, en 2) dat een nieuwe fiscaliteit wordt ingevoerd waarmee men gevaar loopt hogere lasten op te leggen, dan wanneer men eigenlijk tot rationalisatie en bezuinigingen beweert te willen geraken.

» Ik heb, tenslotte, aan de regering gevraagd of het ontwerp amendeerbaar is en in welke mate.

» Ik heb gezegd, en daar blijf ik bij, dat alleen de kwestie Brussel aanleiding kan geven tot het oprichten, in zeven haasten, van agglomeraties en federaties waarvoor men zich daarna vijf jaar tijd gunt om te bepalen welke hun definitieve bevoegdheden zullen zijn !

» Ik bezit de volledige nota's voor mijn tussenkomst en kan die zowel aan de eerste-minister, zo hij erom vraagt, als aan de verschillende instanties van de BSP overmaken.

» Ik heb mij dan ook, zomin tegenover de regering als tegenover de meerderheid iets te verwijten. Ik heb mijn werk als volksvertegenwoordiger gedaan en als partijvoorzitter de BSP willen vrijwaren tegen verrassingen ».

de standaard

De « grote » hervormingen waarvoor in de grondwetsherziening de Vlamingen hebben moeten opdraaien worden in de uitwerking weer gesneden naar de maat van de kleinste partijpolitiek.

« Waarom echter komt Van Eynde eerst vandaag tot zijn besluit ? Het zou ons verbazen indien iets anders dan het socialistisch partijbelang hem zou hebben geïnspireerd.

» Van Eynde beseft allicht dat het socialistisch voorstel om 500 federaties op te richten geen kans maakt. Hij wil echter niet weten van de ongeveer 130 federaties die de CVP voorstelt omdat in die grote federaties de socialistische invloed te zwak zou zijn. Daarom valt hij terug op de formule van de fusie : de grotere gemeenten zullen in ieder geval kleiner zijn dan de federaties en de BSP elektoraal beter liggen. Van Eynde beoogt niet de val van de regering. Hij wil enkel een hervorming kelderen waarvan hij onheil vreest voor zijn partij. Het is mogelijk dat hij bondgenoten vindt bij diegenen in de CVP die eveneens de waanzinnige piramide veroor delen die uit het regeringsontwerp dreigt te groeien.

» De kritiek van de BSP-voorzitter is geen schot voor de boeg. Zij is veeleer een fataal schot onder de waterlijn ».

het laatste nieuws

« Plaatskensgeven » als hoogste ideologie van de BSP in de Belgische politiek is zo'n vast gegeven geworden dat het gewoon in de diskussie wordt ingeschakeld. Zonder commentaar.

« Als de scherpe uitval van de h. Van Eynde tegen het regeringsontwerp op de agglomeraties en federaties van gemeenten zoveel ophef heeft gemaakt, is dat vanzelfsprekend vooral omwille van 's mans positie als Vlaams voorzitter van de nationale BSP.

» De besturen die hij formuleerde werden immers al eerder te berde gebracht, ook door socialisten en met name door volksvertegenwoordiger Bert Van Hoorick, van Aalst : uitgerekend de stad waar de CVP, na de jongste gemeenteraadsverkiezingen, de BSP — voorheen coalitiepartner — in de kou liet staan.

» Vanzelfsprekend is electorale berekening ook niet vreemd aan de heftige reactie van de h. Van Eynde, die verbijsterde politici als een doodsteek betitelden. Verder ziende dan zijn Antwerpse neus vreest hij evenzeer dat zijn partij op heel wat plaatsen door de katolieke « vrienden » gerold zou worden; en de nieuwe gewestelijke structuren derhalve niet enkel in het nadeel zouden spelen van de liberalen en de kleinere oppositie-partijen : dat zou hem een zorg zijn. »

la dernière heure

Volgens dit liberale blad is er koele berekening bij de BSP om vervroegde verkiezingen uit te lokken uit vrees dat anders de problemen zo groot worden binnen het jaar dat normaal nog voor de boeg ligt. Wie bij nieuwe regeringsvorming naar de oppergaai mikt is de grote grijze met het onbewogen gelaat : Jos De Saeger.

« M. De Saeger maakt zich klaar voor een opgang die hem reeds lang voor ogen staat. Maar om dit plan te realiseren moet men ten alle prijze vermijden naar de verkiezingen te gaan op het normale ogenblik (dit is over een jaar) want van nu tot dan zou het verlies aan populariteit van de regering dreigende afmetingen kunnen aangenomen hebben.

» Van daar de idee om de zaken op losse schroeven te zetten. Zal de openbare mening zich aan dergelijke kronkels laten vangen ? Of zal ze doorzien dat na nieuwe verkiezingen dezelfde meerderheidsvorming reeds beslist is ? »

het volk

Nog niet geleerd na Zwartberg, de Limburgse mijnstaking en zonder schaamte dat het niet de vakbonden waren maar arbeiders van de Vieille Montagne zelf met simpatisanten van buiten de fabriek die de grote aktie te Balen-Wezel hebben ingezet, geeft het ACW-blad dan nog maar eens af op leraar Jef Sleeckx, bezieler van de gevoerde staking. Het blijft weer de schande van de vakbonden dat zij moeten nahollen zijn toen rechtvaardige eisen door de basis werden gesteld. Dat zij nu mensen als Sleeckx aanvallen die in de streek reeds jaren bewijzen geeft van een grote sociale bewogenheid pleit nog minder voor deze vastgeroeste bureaucraten. Zo wilden zij ook Slegers afmaken, maar het viel op hun hoofd.

« Het wordt nu de hoogste tijd, dat de arbeiders van Vieille Montagne zelf beginnen nadenken. Ten slotte zijn zijzelf de vakbonden: Hun getal maakt de sterkte van een vakbond. Indien zij in de vakbonden geen vertrouwen meer hebben, dan betekent dit dat zij in feite geen vertrouwen meer hebben in zichzelf. Het is wellicht door gebrek aan ervaring, dat deze stoere Kempische mannen zich hebben laten beïnvloeden door een kleine groep mooipraters, die veel beloven maar in feite niets bezitten en die de arbeiders in een avontuur hebben gestort, waarvan zijzelf niet weten waar het zal eindigen.

» Gisteren werd dit duidelijk bewezen door leraar Sleeckx, die de vakbonden ter hulp riep en kwaadaardig dreigde als ze hem en zijn stakerscomité niet uit de puree zouden komen halen. »

la libre belgique

De beruchte Louette van de Witte Brigade, die zichzelf tot geschiedenisvorser heeft opgedrongen in de fameuse kommissie voor de geschiedschrijving van de wereldoorlog heeft een dokument aan de wereld geschonken waarin dat professorke van Antwerpen Van Isacker dan maar als pseudogeleerde wordt afgemaakt door die verlichte resistensialisten. Dit alles nog rond de zaak Irma Laplasse.

« Zekere Vlaamse middens zijn op het ogenblik in beroering rond een « zaak Laplasse », naam van een huismoeder die naar hun oordeel onrechtvaardig werd veroordeeld voor kollaboratiefeiten op het einde van de bezetting. De middens van de weerstand reageren krachtdadig in een kommunikee uitgaande van de Witte brigade (Fidelio). Vastgesteld wordt dat eens te meer de vrijheden die in ons demokratisch land zijn gewaarborgd gebruikt worden door zogezegde geleerden en openlijke of verkapte tegenstanders van de demokratie om deze te ondermijnen, vooral bij de jongeren die de oorlog niet persoonlijk hebben beleefd. »

de spectator

Naast de vele andere aktiviteiten van ons Waaslands kamerlid Coppieters, heeft hij zich met zijn gekend dinamisme de laatste tijd onderscheiden in de strijd voor de bescherming van het leefmidden. Zijn aktie drong door tot in de kolommen van dit (Nieuwe Gids)-weekblad. Op zijn tijd, zouden we zeggen, nu het deze week bleek dat vier Belgische kustgemeenten open riolen zijn wat hun kustwater betreft.

« De schuldigen voor de Noordzee-verontreiniging zijn, te oordelen naar de vragen aan de regering van kamerlid Maurits Coppieters, met naam en toenaam gekend. Schepen uit Antwerpen, die hij in zijn brief aan de minister ook noemt, storten dagelijks ongeveer 1500 ton afvalstoffen, afkomstig van een firma in de Kempen. De samenstelling van deze afval is niet precies gekend, en daar blijft het dan maar bij. Door een ander schip wordt de Noordzee dagelijks vergiftigd met 475 ton produkten, hoofdzakelijk zwavelzuur en andere sulfaten. Deze produkten moeten verdund tot 1/5000e, maar de controle gebeurt door de firma zelf.

» Nogmaals van uit Antwerpen zijn in 1970 schepen met negenhonderd ton afval van enzymenprodukten van wasmiddelen en organisch materiaal, bestaande uit koolhydraten, eiwitten en geactiveerde koolstoffen uitgevaren. Waar deze schepen zijn geweest, is de zee onheilspellend donker gekleurd en drijft de afval in klodden op het zeeoppervlak.

Het traditionele onderonsje aan zee kan je afschrijven en het mosselsoupeetje binnenkort ook. Vissers van het eiland Griend in de Waddenzee rapporteerden onlangs nog massale mossel- en vissterfte.

» Het kwikgehalte van de Noordzee reikt reeds ver boven de Amerikaanse veiligheidsnormen. »

walter luyten

Vormingsorganisatie Intermedium

Kursussen voor sekretaressen, telefonisten en receptionisten

Om tot een goede sekretaresse, telefoniste of receptioniste uit te groeien, zijn veel menselijke vaardigheden vereist : vlotheid in taal, in menselijk kontakt, in goede verhoudingen, om er slechts enkele te vermelden.

De Vormingsorganisatie Intermedium wil hierbij helpen : van 22 tot 24 maart e.k. organiseert zij een kursus voor direktiesekretaressen en sekretaressen en een kursus « keurig telefoneren, stijlvol onthalen ».

Beide aktiviteiten vinden plaats in residentieel verband te Lovenjoel bij Leuven. De deelnemers krijgen hoofdzakelijk praktijk te verwerken, zodat zij nut uit deze trainingsdagen halen.

Voor inlichtingen kan men zich wenden tot mevr. Van Haegendoren-Cloots, Intermedium, Guido Gezellelaan 63, 3030 Heverlee. Telefoon : 016/245.45.

met het dosfelinstituut naar nederland

1. vormgeving van urbanisatie

menselijke en sociologische aspecten

● Tentoonstelling (foto's, maquettes, plannen e.d.) over drie urbanisatietypes : Eindhoven - Helmont (grote stad - randgemeente) ; Bijlmer (nieuwe randstad Amsterdam) ; Hoevelaken (zich uitbreidende plattelandsgemeente).

informatie en vragen

● Plenumvergadering en discussie hierover met medewerking van Nederlandse specialisten. Welke principes komen aan bod ? Met welke menselijke en sociologische factoren houdt u rekening ?
● Protest en contestatie i.v.m. urbanisatie en planning.
● Discussiegroepen en plenum over diverse tema's : Hoe speelt overheid in op actiegroepen ? Hoe betrekt overheid bevolking ? Vergelijking tussen Nederland en België. Samenspel economische, menselijke en gemeenschapsbehoeften.

2. reis naar nederland

van vrijdagavond 2 april tot zondagmiddag 4 april.

vrijdag 2 april 1971

Plaats en datum : Antwerpen, op zaterdag 20 maart, van 14 tot 19 uur.

Inschrijving : 75 fr., koffie, syllabus en documentatie inbegrepen.

Vertrek in Antwerpen om 18 u. ; Aankomst rond 20 u. in Krabbelhof. Dordrecht ; Referaat door ir. H. Priemus : Urbanisatie in Nederland - vragen - discussie ; Gezellig samenzijn.

zaterdag 3 april 1971

Voormiddag :

Ontbijt : Vertrek naar Bijlmermeer - Amsterdam ; Aankomst, informatie en rondgeleiding in de Bijlmer ; Discussie met medewerking Stichting Wonen (Amsterdam) ; Lunch.

Namiddag :

Bezoek aan Leliestad en Dronten (Meerpaal) ; Referaat in de maquettezaal door Nederlandse specialist.

Avond :

Aankomst in het « Mester de Jonghuis » te Lochem (Overijsel) ; Referaat en film over « Emmen ».

zondag 4 april 1971

Voormiddag :

Ontbijt ; Bezoek aan Emmen, rondgeleiding (Drente) ; Lunch.

Namiddag :

Terugreis naar Antwerpen ; Aankomst rond 18 u.

Het inschrijvingsgeld bedraagt 1400 fr. voor de reis en 75 fr. voor de voorbereidende activiteit (1475 fr.) te storten op postrekening nr. 224.43 van Kredietbank, 1000 Brussel, voor rekening nr. 3300/13/83.555 van het Dosfelinstituut te 1000 Brussel.

mens, arbeid, kapitaal II

naar een nieuwe ondernemingsstructuur
Controle of medebeheer ?

Vormingscentrum De Ham, Steenokkerzeel, zondag 28 maart.

programma :

— 9u.45 : Inschrijving en kennismaking
— 10u. : Inleiding : Wie is betrokken partij in controle en medebeheer ?
Motiviteit, omlijsting en vergelijking met het buitenland. Dr. C. Van Hoestenberghe, assistent KUL.
— 11u. : Koffiepauze.
— 11u.15 - 12u. : Informatieve vragen.
— 12u. - 13u. : (aan de hand van vooraf opgestuurde nota's). Wat is controle ? Wat is medebeheer ? Hoe is dit te bereiken ? Beschouwingen en kommentaren I. Lindemans (studiedienst ACV), M. Stroobant (docent VUB).
Middagmaal — pauze.
— 14u30 : De huidige wetgeving en haar aanpassing i.v.m. medebeheer en controle : beschouwingen; eventuele kritiek. Mr. H. Coveliers, stafmedewerker VU-studiedienst.
— 15u.30 — 16u.30 : 2 discussiegroepen.
Tema 1 : Verantwoordelijkheid en risico als gevolg van medebeheer en controle.
Tema 2: Wat met de revendicatieve functie van het syndikalisme ?
— 16u.30 : Pauze.
16u.45 - 18u. : Verslagen van groepen en vragen naar paneel. Paneel : moderator - voorzitter - politicus (H. Schiltz - M. Coppieters), vakbondsafgevaardigde - manager en ondernemer.

Bij hun inschrijving ontvangen de deelnemers een documentatiemap met de omschrijving van de discussiethema's, en het standpunt van het ACV en het ABVV inzake medebeheer en controle.

practica :

Plaats en datum : Vormingscentrum De Ham, Steenokkerzeel, zondag 28 maart 1971 van 9u.45 tot omstreeks 18 uur.
Deelname : 250 fr. (koude maaltijd - koffie - syllabus en documentatie inbegrepen).
Inschrijving : kan gebeuren door storting van de bijdrage op postrekening nr. 224.43 van Kredietbank 1000 Brussel voor rekening nr. 3300/13/83.555 van het Dosfelinstituut te 1000 Brussel.

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

belangrijk bericht

Mogen we er alle afdelings- en arrondissementverantwoordelijken (vooral de nieuw gekozenen) attent op maken dat alle berichten bestemd voor « Bewegingswijzer » via een arrondissementele verantwoordelijke moeten ingestuurd worden (beslissing partijraad) en dat deze berichten tegen uiterlijk dinsdag op de redaktie moeten zijn.

Rechtstreeks vanuit de afdelingen ingestuurde berichten worden niet meer opgenomen terwijl kopij die ons na de dinsdagnamiddag bereikt slechts voor de week daarop volgend in aanmerking komt, voor zover nog bruikbaar.

De redaktie verzoekt vriendelijk alle verantwoordelijken daarmee rekening te willen houden en dankt bij voorbaat voor de stipte naleving.

antwerpen

antwerpen (arr.)

arr. sekretariaat

Wim Claessen, Liersesteenweg, 197 (2510) Mortsel. Tel. : 03/55.39.09.

arr. raad

Vrijdag 19 maart te 20u30 in bovenzaal « Nieuwe Carnot », Carnotstraat 60, Antwerpen.

antwerpen (stad)

spreekbeurt

Woensdag 17 maart. Lokaal Draak, Draakplaats om 20 u. 30. Spreker : Maurits Van Haegendoren, senator.

dia-avond

Toeristische dia-avond op zaterdag 13 maart om 20 u. 30. Lokaal De Draak. Draakplaats.

kolportage

Heden zaterdag 13 maart : 14u30. Lokaal Tyrol, Nationalestraat.

bal

Zaterdag 3 april. Hansahotel. 20u30, kaarten 40 fr.

centrum voor aangepaste pedagogie

Onze afgevaardigde - ondervoorzitter Willockx was aanwezig op de bijeenkomst van dit centrum. Ten voordele van de motorisch gestoorde leerlingen wordt een grootse Barbecueavond ingericht met de medewerking van verschillende verenigingen, op 9 mei te Boechout. Onze afdeling zal niet nalaten haar leden en sympatisanten hierover in te lichten.

dienstbetoon

Alle dagen op het sekretariaat Wetstr. 12. Voor speciale gevallen van pensioenen, liefst, donderdags van 18 tot 19 u. Voor C.O.O. dienstbetoon, bellen voor afspraak met dr. De Boel 33.97.90.

balen - olmen

halfvastenbal

Zaterdag 20 maart om 20 u., halfvastenbal van de VU in zaal « De Kempen », Stationsplein, Balen. Gezelligheid en sfeer verzekerd. Vrienden van de omliggende afdelingen zijn eveneens welkom.

bevel

voorbereidende vergadering

Ter voorbereiding van de stichting van de afdeling Bevel vond hier onder voorzitterschap van Michel Servaes een vergadering plaats.

bonheiden

volksbal

Zaterdag 20 maart om 20 u. 30, eerste volksbal van de VU-afdeling Bonheiden in de zaal Volkslust, Dorp te Bonheiden.

booischot

voetbalclub blauwvoet

Alle simpatisanten worden uitgenodigd op het bal van V.K. Blauwvoet op zaterdag 20 maart om 20 u. in de parochiezaal te Pijpelheide-Booischot. Inkom 30 fr.

bornem

vu-bal

Zaterdag 3 april om 20 u. in de zaal Alcazar, Puursesteenweg 25 te Bornem. Orkest I Trovati.

broechem

eedaflegging

Vrijdag 5 maart heeft onze lijsttrekker J. De Cuyper, Herentalse baan 10 te Broechem in handen van de arrondissementscommissaris zijn eed afgelegd als burgemeester van Broechem. Het is de bekroning van een jarenlange VU-werking op het plaatselijke vlak. Het is geen eindpunt maar het begin van een zware taak.

Drie andere VU-gekozenen staan achter U en daarachter een flink werkende afdeling van 100 leden. Het zal uw vele vrienden en bekenden uit Broechem en ver daarbuiten genoegen doen dat gij burgemeester werd. Wij wensen u nog vele vele jaren als een volwaardig Vlaams-nationaal burgemeester.

bal van de burgemeester

Op 8 mei e.k. organiseert de plaatselijke VU-afdeling een burgemeesterbal in de lokalen van de Veiling. Orkest Eddy Smets and his Amigo's. 1500 zitplaatsen, ruime parking. Medewerking van verscheiden VU harmonies werd toegezegd.

edegem

afdelingsraad

Dinsdag 23 maart om 20u15 in « Elzenhof », Kerkplein, Elsdonk.

dansfeest

Er wordt druk gewerkt aan de voorbereiding van het reusachtig dansfeest n.a.v. ons tienjarig bestaan op 24 april.

vujo

Wie bezorgt ons een lokaal of wie kan ons een tip geven? Hugo Van Bueren (Sorbrechtshofstraat 22) rekent op u om onze Vujo een tehuis te bezorgen.

halfvastendansfeest

Zaterdag 20 maart houdt de Kulturele Kring zijn jaarlijks halfvastendansfeest in « Elzenhof ».

herentals

bal van de voorzitter

Onze afdeling danst vanaf 20 u. 30 in de cafetaria van het Technisch Instituut, St. Jansstraat op 20 maart a.s.

hoboken

arr. bestuur

Fonne Crick werd verkozen in het arrondissementsbestuur. Wij wensen hem een vruchtbare werking.

werftocht

Veertig nummers «Wij» werden verkocht tijdens de werftocht van 28 februari door Vujo met medewerking van de « ouderen ». Volgende werftocht zondag 21 maart.

gemeenteraad

Wij vragen onze mensen zoveel mogelijk de zittingen v/d gemeenteraad bij te wonen. Hun aanwezigheid betekent een sterke steun voor onze fraktie.

mosselfeest

Inschrijvingen vóór 26 maart bij de bestuursleden.

hove

kolportage

Zaterdag 13 maart om 14 u. Groenenberglei, met micro-wagen en federalistische brochure.

grote ring

Morgen zondag 14 maart houdt onze afdeling een informatiedag over het voorontwerp van gewestplan Antwerpen. (Stedebouw en Ruimtelijke Ordening). Een meer gedetailleerd plan van het tracé van de ring op het grondgebied van Hove zal gans de dag te bezichtigen zijn in café « Reinaert », Mortselse steenweg 21. Onze mandatarissen zullen toelichtingen verstrekken.

kessel

5de vlaamse dansavond

Zaterdag 13 maart om 20 u. 30 in de gemeentelijke turnzaal, Schoolstraat, jaarlijks dansfeest met « Ferry Hill en die Tiroler Holzhacker Brud'r » Opening door de VU-fanfare Kempenland.

kontich

10-jarig bestaan

In het najaar viert onze afdeling haar tweede lustrum. Ideeën steeds welkom op ons sekretariaat, Kosterijstraat 6.

mechelen (arr.)

kaderdag

Alhoewel tegengewerkt door het winterweer kende de arrondissementele kaderdag een flink sukses. Na stevige inleidingen werd in verschillende « zoemgroepen » de geboden stof onder handen genomen. De besluiten die in de verschillende groepen werden geformuleerd zullen aandachtig onderzocht worden en in de praktijk omgezet. In verhouding telt het ar. Mechelen thans het hoogste abonnementencijfer en het tweede hoogste ledenaantal, na Oostende.

mechelen (stad)

lentebal

Zaterdag 3 april om 20u30 in « Mechlinia ».

mortsel

jubileum

Gisteren, vrijdag 12 maart, verheugden onze zeer trouwe leden, dhr. en mevrouw Fr. Dewilde-Gelper, zich bij hun 50e gouden huwelijksjaar.

arr. bestuur

Volksvertegenwoordiger Reimond Mattheyssens en Wim Claessens werden verkozen in het arrondissementsbestuur. Wij wensen beiden een vruchtbare werking.

nijlen

succesrijk feest

Het afdelingsfeestje in aanwezigheid van onze burgemeester, schepene en gemeenteraadsleden kende grote bijval.

o.l. vrouw-waver

nieuwe afdeling

Na het voorbereidend werk van Joos Somers vindt de stichting van de nieuwe afdeling hier plaats morgen zondag 14 dezer.

turnhout (arr.)

arr. kaderdag

De arr. kaderdag zal plaatsvinden in zaal «Wijnhuis» te Geel op zondagvoormiddag 28-3-1971.

afdeling lille

Op 2 april 1971 wordt overgegaan tot de stichting van de afdeling « Lille ».

Traditioneel heeft het arr. bal plaats de vóóravond van Hemelvaartdag, dus op 19-5-1971 in de gemeentelijke feestzaal te Geel.

turnhout

ziekenkas

De Vlaamse Ziekenkas werkt in Turnhout zeer intensief. Belangstellenden wenden zich tot de hr. Horemans Hubert, Deken Adamstraat 44, Turnhout.

dank

Onze dank gaat naar alle medewerkers en medewerksters, die zich zo suksesrijk hebben ingezet tijdens de ledenwerving en abonnementenslag.

aktief

Onze gemeenteraadsleden tonen zich uiterst aktief. Zij genieten ons volste vertrouwen!

willebroek

knap werk

Het eerste nummer van het maandblad « Wij in Willebroek » kwam van de pers, ingeleid door Guido Delang ondervoorzitter van het VU-arondissement Mechelen. Het werd een keurig en fris gepresenteerd blaadje, met korte en inslaande, ook vlot geïllustreerde teksten. Knap propaganda werk!

wilrijk

opbouwende oppositie

Van een oppositie wordt dikwijls beweerd dat zij enkel kritiek uitbrengt. Even weerleggen!

25-2 stelt ADB voor in de gemeente (witte) ideeënbussen te hangen (vóór 11-10-70 had iedereen het toch over « inspraak, nietwaar!) Antwoord van schepen Boeye : Maar meneer, hier zitten al 27 ideeënbussen; Inderdaad : Politiek gekleurde ideeënbussen; neutrale, waarvan vrijuit kan worden gebruik gemaakt zijn voor BSP/CVP slechts overbodige luxe. André De Beul stelde ook voor het gemeentehuis wekelijks één avond open te houden van 17 tot 20 u. Heel wat mensen die overdag samen gaan werken zouden hier dankbaar van gebruik maken. Repliek van schepen Wittock (« uw vriend op het gemeentehuis ») : Wij gaan woensdagnamiddag openhouden van 14 tot 16 u. Net of daarmee het probleem is opgelost. Toen onze fraktie over dit punt de stemming vroeg, kwam het tot een woordenwisseling, waarbij ons verweten werd dat wij « te weinig demokratisch » zouden zijn, omdat wij het gemeentepersoneel zouden verplichten 3 uur meer te werken. Ziezo, dat weet u alweer : VU-Wilrijk is niet demokratisch genoeg omdat zij het gemeentepersoneel via een passende uurregeling voorstelt zich beter en eigentijds ter beschikking te houden van het publiek. Liever een halve BSP-CVP oplossing dan een sluitend VU-voorstel aanvaarden!

brabant

brussel (arr.)

dienstbetoon de facq

16 maart : Hekelgem : Lindenhove : 19-20 u.; 18 maart : St. Martens-Bodegem : 19-20 u.; Ternat : 20-21 u.; 31 maart : Dworp : Leeuwerik : 18-19 u.; Buizingen : In de Welkom : 19-19u.30; Halle : Sleutel : 19u.30-20 u..

arr. raad

De volgende arr. raad heeft plaats op zaterdag 27 maart e.k. om 15 u. in « Waltra » (Stan Philips), Arduinkaai te Brussel. Agendapunten moeten binnen zijn bij de arr. secretaris Frans Adang, Ruisbroeksesteenweg 109 te 1600 St-Pieters-Leeuw uiterlijk op woensdag 17 maart.

kolportages

Zondag 14.3.71 te Halle, verzamelen om 9 u. 30 in de Sleutel (Markt) ; zondag 28.3.71 te Overijse, verzamelen om 9 u. 30 aan de kerk, (bocht baan naar Waver).

Brussel (stad)

breugheliaanse kermis

Zaterdag 20 en zondag 21 maart e.k. telkens vanaf 19 u. in « Uilenspiegel », Pletinckxstraat 38 te Brussel.

gooik

volksvergadering

Dinsdag 6 april om 20 u. 30, in de «Groene Poort» te Gooik, volksvergadering met volksvertegenwoordigers V. Anciaux en E. De Facq en prov. raadslid Staf De Doncker.

grimbergen

lachavond

Kleinkunst en lachavond met de Strangers en The Irish Folksong Group uit Dublin. Op 14 maart te 20 uur zaal Fenikshof.

halle

bal

Het jaarlijks afdelingsbal zal plaats hebben op zaterdag 3 april.

hekelgem

7de afdelingsnachtbal

Heden zaterdag 13 maart te 20 u. 30 in de zaal « Gildenhuis », Kerkstraat, Hekelgem. Orkest « The Green Stars ». Toegang 40 fr.

hofstade

vu-bal

Heden zaterdag 13 maart vanaf 20 u. in de zaal « Vrede » (zaal achter de kerk). Orkest : Jazz Club 62.

zoekertjes

Vl. nat. dame, 38, tweetalig, zkt betr. als bed. of vertegenwoordigster dames- en schoonheidsartikel. Brussel en omgeving. Vaste wedde en vergoeding wagen gevr. R 36

Werk gezocht als magazijnbediende of bediende door man, middelbare leeftijd, goede algemene ontwikkeling, rijbewijs C. Schr. bureel blad nr. R 37

Jongedame 16 jaar, om sociale redenen verplicht studie (2e jaar bureauvakken) stop te zetten, zoekt passende betrekking in het Mechelse of het Antwerpse. Schrijven of tel. W. Jorissen, Mechelen, Louisastraat 31 , tel. 015/435.96 F 38

Gevr. dinamisch echtpaar voor uitbaten van Vlaams Huis te Zele (voll. nieuw inger.). Z.w. tot gem. raadslid Paul Geerinck, Huivelde 156 te 9140 Zele (tel. 052/44.689 na 18u.). R 39

Magazijnier - en echtgenote, bediende - zoeken passende betrekking (samen of afzonderlijk) in 't Brusselse of onmiddellijke omg. Schrijven of telef. : J. Verlooy, K. Woestelaan 38, Jette. Tel. 25.44.48 R 41

WIJ
vlaams nationaal

T. van Overstraeten
Hoofdredakteur
Alle briefwisseling voor redaktie naar
Rotatyp, Sylvain Dupuislaan 110 1070 Brussel Tel. 23.11.98
Beheer
Voldersstr. 71, Brussel 1000
Tel. (02) 12.51.60
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks : 170 fr.
Driemaandelijks : 95 fr.
Abonnement buitenland : 480 fr.
Steunabonnement : 320 fr. (minimum)
Losse nummers : 8 fr.
Alle stortingen voor het blad op postrekening 1711.39
«Wij» Vlaams-nationaal weekblad.

Verantw. uitgever Mr F Vander Elst. Beizegemstraat 20 Brussel 1120

kampenhout - berg - buken - nederokkerzeel

bal

Zaterdag 20 maart e.k. in het domein : « Fauna-Flora », Visserijlaan 1 te Berg

kraainem - sterrebeek - woluwe - wezembeek - oppem

bal der randgemeenten

Op 3 april te 20 u. 30 in de patronaatzaal te Kraainem. Jacques Raymond met zijn groot J.R. sextet.

landen

medewerking

Zaterdag 6 maart trotseerden een heleboel mensen kou en slipgevaar om te Dormaal in de « Tiffany's » mekaar te vinden. Wie daadwerkelijk wil meehelpen om de Volksunie in het kanton uit te bouwen neme kontakt met Jef Stiers, Verminktenlaan 12, Landen.

leuven (arr.)

kaderdag

« goed besturen »

Vanuit Tienen, Hoeleden, Boortmeerbeek, Leuven, Herent, Heverlee, Kessel-lo, Kortenberg, Lubbeek, Veltem, Zaventem en Sterrebeek werd deelgenomen aan de eerste kursusdag. Het werd een zeer verrijkende ervaring. Volgende studiedag : zondag 14 maart om 9 u. 15 in het Huis der Vlaamse Leergangen te Leuven.

sprekersklub

De afdelingen worden verzocht kandidaten hiervoor zo snel mogelijk op te geven aan Willy Kuijpers, Swertmolenstraat 23, Herent.

vujo

Vergadering arr. werkgroep, heden zaterdag 13 maart om 14 u. 30 in café Opera, Bondgenotenlaan 30, Leuven.

streekpers

Eerste kontaktvergadering voor alle verantwoordelijke en belangstellenden op vrijdag 19 maart om 20 u. in café Opera.

gelukwensen

Voor Joris Depré (Tervuren), Jef Vincx (Erps-Kwerps) en Frans Van Den Eynde (Leuven) : samen brachten zij 197 nieuwe abonnees op « Wij ».

leuven-noord (kanton)

vujo

Gespreksavond voor jongeren in samenwerking met Dosfelinstituut : A. Herrebaut, psycholoog, stafmedewerker bij het Centrum voor Andragogisch Onderzoek spreekt over « Jeugdbeleid » op woensdag 17 maart om 19 u. 15 in de abdij te Kortenberg, ingang Kievitstraat.

londerzeel

vu-dansavond

Heden zaterdag 13 maart in zaal Centrum (aan de kerk).

oost-hageland

bal

De afdelingen Rummen-Geetbets en Kortenaken-Hoeleden richten een bal in op zaterdag 13 maart in de zaal Maierhof te Geetbets. Orkest The Telstars.

rotselaar

kolportage

Kolportage met de brochure Federalisme : zondag 21 maart. Bijeenkomst om 9 u. 30 in café Hacienda, Provinciebaan 13 te Rotselaar.

st-pieters-leeuw

vu-bal

Ons eerste VU-Bal heeft plaats op zaterdag 8 mei e.k. in « De Jongen Deken ». Rink.

st-genesius-rode

nieuwe start

Ook in deze sterk bedreigde randgemeente is de Volksunie afdeling weer van de grond.

Dit is het kontaktadres voor iedereen : J. Van Eesbeek, Dahliastraat, 43 te St. Genesius Rode, afdelingssekretaris.

strombeek-bever

feestavond

Het bestuur organiseert op zaterdag 20 maart om 19 u. een grootste pensenkermis met kwis, zang en dans in « Sportwereld », de Villegasstraat. Een gezellige avond gewaarborgd voor slechts 65 fr.

vilvoorde

geslaagd bal

Het afdelingsbal kende een groot sukses. Er kwamen niet minder dan 250 leden en sympatisanten op.

oost-vlaanderen

burst

buikfles

De ontvangsten der giften in de buikfles van ons lokaal bedragen tot op heden : 2001,50 fr. Het bestuur roept alle leden, simpatisanten en vrienden op nog wat in te steken, het zijn de laatste zes maand. Immers : in september wil het bestuur de nieuwe vlag feestelijk inhuldigen.

vergadering

Op 19 maart a.s. Dagorde : Kultuurraad ; vlaggefeesti ; « Wij »-slag ; organisatie. Alle leden op post.

de pinte

nieuw bestuur

Sedert januari 1971 werd een afdeling opgericht, vooral onder impuls van de actieve arrondissementspropagandist Albert De Zitter, VU-gemeenteraadslid.

Voorz. : Jan Van Rompaey, Vlieguit 18, St-Martens-Latem ; sekr. : Guido Provoost, Eeuwfeestlaan 35 ; prop. : Albert De Zitter, Heidelaan 1 ; penningmeester : Jacques Vandermeersch, B. de Gieylaan 51 ; org. : Jan Demeyer, Breugellaan 51.

onverpoosde aktie

Op 31 januari werden de 100 bestelde kolportagenummers uitverkocht. Woensdag 24 februari jl. werd op de eerste algemene ledenvergadering, in aanwezigheid van volksvertegenwoordiger dr. Leo Wouters, over de politieke actualiteit gediscussieerd en op 20 maart e.k. wordt in samenwerking met de afdeling Zwijnaarde-Zevergem een groot Lentebal georganiseerd in de zaal Begonia. Het ledenaantal verdubbelde in twee maand. Bovendien wordt in De Pinte, onder impuls van de nieuwe afdeling, voor het eerst een 11-juli-viering georganiseerd waaraan alle gemeentelijke culturele verenigingen medewerken.

gavere

volksvergadering

Vrijdag 19 maart te 20 uur, te Vurste, in café Kur-Pils (Kerkstraat), spreken : senator Wim Jorissen : federaties en agglomeraties en volksvertegenwoordiger Ludo Sels : speciaal voor onze landbouwers, in het vooruitzicht van de nationale Boerenbetoging van 23 maart te Brussel.

mededelingen

Kernbestuur : vergadering zondag 14-3-71 te 11 uur.

Weergalm : alle kopij binnen bij Piet De Pauw tegen uiterlijk zaterdag 20 maart (dus ook verslagen gemeenteraden !)

Kolportages : zondag 21-3 te Balegem : vertrek Zangershof te 9u30; zondag 28-3 te Gavere : verzamelen Zangershof 9u30.

bal

Zaterdag 15 mei, zaal Racing, Markt te Gavere, te 20 uur : eerste VU-bal te Gavere ! Orkest : De Bartels (Asper). Toegang : 50 fr. Kaarten bij alle medewerkers.

gent - eeklo (arr.)

vujo-kontakt

Op 18 maart e.k. worden alle Vujo-leden op een arrondissementele kontaktvergadering uitgenodigd, in de « Roeland », Korte Kruisstraat te Gent, om 20 u. stipt.

kruibeke

kolportage

Deze afdeling kolporteerde voor de tweede maal in eigen gemeente, ten einde ook de meest afgelegen inwoners te bereiken. Bij deze kolportage werden 100 nummers verkocht. Dit brengt het totaal aantal verkochte « Wij »-nummers over het Federalisme op 2015 in ons arrondissement.

volksunie waarheen ?

Op 5 maart sprak volksvert. Coppieters, naar aanleiding van zijn ophefmakende rede te St. Niklaas, voor een ruim publiek over « Volksunie waarheen ? »

halfvastenbal

Zaterdag 20 maart, halfvastenbal in zaal Rubens om 20 u. Orkest : The Ray Chadwicks, met zangeres Didi. Inkom : 50 fr.

kluisbergen

bestuursvergadering

De ledenslag verloopt nog steeds naar wens en ook inzake abonnementen staat de afdeling haar stuk. Het sociaal dienstbetoon van senator Diependaele en aansluitingen naar het ziekenfonds Flanddria kwamen ter sprake.

ledenavond

Eerste feestavond op zaterdag 20 maart om 19 uur in de zaal « Rembrandt », Station, Berchem : Demokratisch eetmaal (koude schotel) : mededelingen door mevr. Vanden Bossche, afdelingsvoorzitster en dans. Reuze-tombola. Deelname : 60 fr. Inschrijvingen bij mevr. Vandenbossche, Kieverstraat 13, Gies Cosijns, Kwaremontplein 48 of Dirk Vlieghe, Zulzekestraat 33, Kluisbergen.

lokeren

kolportage

Omwille van het bijzonder koude weder kon de arr. kolportage niet doorgaan. Toch kolporteerden enkele mensen van St-Niklaas en Lokeren samen met het bijzonder « Wij »-nummer. Er werden 150 exemplaren verkocht.

melle

kolportage van 22-2-71

Het grootste deel van deVU-bestuursleden Melle was aanwezig en van de partij voor de zeer geslaagde kolportage. Aan de talrijk opgekomen leden van Gavere en Merelbeke alsmede de sympatiserende leden van Melle onze oprechte dank.

Op minder dan twee uur verkocht ons ganse gezelschap eventjes 450 speciale WIJ's.

Onze bevolking vond het zeer sympatiek en VU-lid aan hun deur tezien.

Velen gaven blijk van waardering voor deze succesvolle aktie.

munkzwalm

bestuursvergadering

Onder grote belangstelling besprak het bestuur op zaterdag 6 maart drie zeer belangrijke punten : het ledenfeest van 3 april ; de afdeling start nu reeds met de voorbereiding van een eerste dansavondd in het najaar en de uitgave van een eigen afdelingsblad werd aangekondigd voor alle huizen van de gemeente Munkzwalm. De teksten zullen verzameld worden door sekretaris A. Hoste, Meilegemstraat 4, Munkzwalm.

ledenfeest

Het jaarlijks ledenfeest van de afdeling Zwalm gaat door op zaterdag 3 april 1971 in gasthof « Zwalmlandia », Wafelstraat, Munkzwalm (St. Maria-Latem). Tafelredenaar : senator Baert. Inschrijvingen (80 fr) zo spoedig mogelijk (voor 25 maart) te regelen met de bestuursleden.

nevele

dansfeest

Zondag 21 maart om 19 u. in zaal Novy, aan de kerk, nodigt volksv. dr. Wannyn iedereen uit het land van Nevele uit op een groot dansfeest

nukerke

bestuursvergadering

Morgen zondag 14 maart afdelingsbestuur ten huize van voorzitter Laurent Verdonckt.

oudenaarde (arr.)

raadsvergadering

Na het openingswoord door arr.voorzitter Gies Eechaudt hield Herman Van Enis een uitgebreid betoog over de noodzaak van financiële mobilisatie voor de verkiezingen. Over de reorganisatie van het sociaal dienstbetoon handelde Guy Van Houtte. De cyclus « Goed besturen » werd toegelicht door Jaak Janin. De abonnementenslag verliep bevredigend, de ledenslag moet vlugger gaan. Arr.voorzitter Gies Eechaudt bracht hulde aan Jaak Janin voor zijn prestaties in de aan gang zijnde abonnementenslag. De politieke toestand werd uitvoerig toegelicht door dhr. Toon Van Overstraeten. Tot slot volgde een levendig debat.

oudenaarde (stad)

incidentrijke raadszitting

De jongste gemeenteraadszitting (andermaal grote publieke belangstelling) kende zoals de vorige zitting een woelig verloop. VU-raadslid Van den Eede nam het op tegen de meerderheid om aan te dringen op antwoord op zijn vroeger gestelde vragen, nam schepen Merchie op de korrel i.v.m. het groenkomitee (op welks verruiming hij aandrong) en wees tot tweemaal toe het schepenkollege op zijn verantwoordelijkheden inzake het inzagerecht van gemeenteraadsleden. Het blijkt nu reeds dat ons raadslid een der voornaamste oppositiefiguren is terwijl de CVP-meerderheid steeds vaker grofheden en ontwijkende antwoorden moet vluchten.

ronse

ledenvergadering

Zaterdag 27 maart heeft te Ronse een ledenbijeenkomst plaats samen met een uitstekend avondmaal. Eregast is onze algemene voorzitter, volksvertegenwoordiger Frans Van der Elst.

Voor het avondmaal dient spoedig ingeschreven bij de bestuursleden.

st. niklaas

motie

De arrondissementsraad van de Volksunie, in vergadering bijeen te Vrasene op 8 maart 1971, verklaart zich solidair met de leerkrachten die vandaag met vierhonderd vergaderden te Sint-Niklaas ; feliciteert hen om hun bekommernis inzake de hervorming van het secundair onderwijs; steunt hun in hun eisen tot inspraak en herwaardering van hun ambt.

vurste

wim jorissen komt

Senator Wim Jorissen spreekt over « Federaties en agglomeraties van gemeenten » op vrijdag 19 maart te 20 u. stipt, te Vurste, Kerkstraat 28, in café Kur-Pils, bij Remi Van de Vijver.

west-vlaanderen

bredene

afdelingsbal

Zaterdag 13 maart in de zaal « Tijl », Duinenstraat 342 (Bredene-Bad) jaarlijks afdelingsbal. Toegang : 30 fr. Grote tombola voorzien.

brugge (arr.)

oproep

Wij doen een dringende oproep tot alle leden om aanwezig te zijn op de arrondissementele meeting te Knokke in restaurant « Zomerlust », Kustlaan (Albertplein), dinsdag, 16 maart 1971, om 20u.30.

Onderwerp : Grondwetsherziening en vrijheid van de familievader door volksvertegenwoordiger Hugo Schiltz.

vujo

Donderdag 18 maart 1971 : partijbestuurslid Walter Luyten spreekt in de bovenzaal van het « Breydelhof » over de Volksunie : verleden, heden en toekomst. Om 20u.30 stipt.

de panne

ledensouper

Zaterdag 27 maart, ledensouper. Nadere gegevens worden individueel meegedeeld.

houthulst

eerste bal

In het « Rozenhof » te Klerken richt onze afdeling haar eerste eigen bal in. Orkest : « The Continentals ». Toegang : 40 fr. Datum : 20 maart 1971.

debatavond

Voor het eerst in de geschiedenis van Houthulst ging op 6 maart een VU-meeting door met volksvertegenwoordiger Maurits Coppieters. De zaal was proppensvol en de stemming uitstekend.

ichtegem - eernegem

afscheid

Op donderdag 4 maart werd een trouw nationalist, August Brock (76), schoonvader van Leo Devreese (Vlaams Huis, Diksmuide), ten grave gedragen. Talrijke VU-leden van het gewest, alsmede kamerlid Lootens, de arr. bestuursleden ir. de Ganck en J. Hendryckx, woonden de uitvaart bij. De arr. vlag stond voren in de kerk en begeleidde de overledene op zijn laatste tocht naar de begraafplaats waar pater dr. Brauns een kort afscheid sprak. Onze oprechte deelneming.

menen

geboorte

Op 21 februari schonk ons bestuurslid Nicole Ramon-Desreveaux het leven aan een flinke zoon Antoni. Hartelijk proficiat.

meulebeke

ledendansavond

Op 3 april privaat Lentedansfeest ingericht door de Vlaamse Vriendenkring Meulebeke in zaal « Het Park », Bertje Santensweg. Lidmaatschapskaart 1971 (60 fr.) geeft toegang.

oostende - veurne - diksmuide (arr.)

arr. raad

Op 28 maart gaat een uitgebreide arr. raadsvergadering door te Diksmuide in het Vlaams Huis, met sektievergaderingen voor voorzitter, penningmeester, ekretaris enz. Alle bestuursleden worden verwacht. Gastspreker : senator Wim Jorissen.

oostende (stad)

vik anciaux

Houd 25 maart vrij : dan komt volksvertegenwoordiger Anciaux uit Brussel spreken over de nefaste père de famille. Lokaal « Noordzee », Wapenplein.

gemeenteraad

Onze afdeling verspreidde 'n protest tegen de obstruktie van de burgemeester, die de fraktieleider van de VU slechts 5 minuten het woord gunde om het programma over de wijkraden uiteen te zetten.

minister namèche op bezoek

Maandag 8 maart werd het nieuw stedelijk bejaardentehuis ingewijd in de aanwezigheid van ministers Major en Namèche. Deze laatste, zich op bezoek voelende in de kolonie van de frankofonen, vond niet beter dan het grootste gedeelte van zijn toespraak in het Frans te houden, en daarbij enige zinnen in stuntelig Nederlands. VU-aanwezigen verlieten uit protest de zaal en werden bestempeld als onbeleefd. Wie was echter de grote onbeschofterik ? En zeggen dat we 1971 schrijven !

veurne

suksessen

Op onze welgeslaagde Vujo-karnaval-fuif waren niet minder dan 260 jongens en meisjes aanwezig in de Arkaden, terwijl senator Claes voor circa 100 aanwezigen zijn goed gedokumenteerde toespraak hield over « Federalisme en Ekonomie ». Op de toespraak volgde een zeer interessant debat.

oudenburg

ons eerste bal

Zaterdag 27 maart om 20u.30 vindt het eerste eigen bal van onze afdeling plaats in het Rietbar te Oudenburg.

de gratis bouw-vraagbon van ABK

ID Reklame n.v.

BON

Ik wens de voordelen te kennen die U mij kan bieden.
• 1. Ik beschik wel/niet over een bouwgrond.
• 2. Ik wens te bouwen: burgerswoning, villa of half-open bebouwing bij voorkeur
gelegen te .....

NAAM .....
ADRES .....
TEL. ..... datum .....

ABK IS TWEEMAAL ONKLOPBAAR...

in prijs... *...en in kwaliteit*

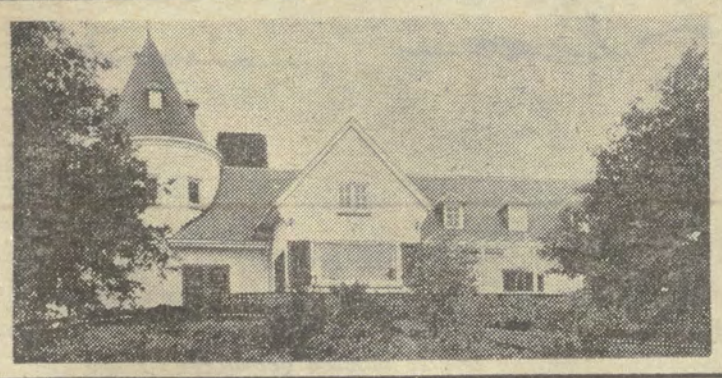

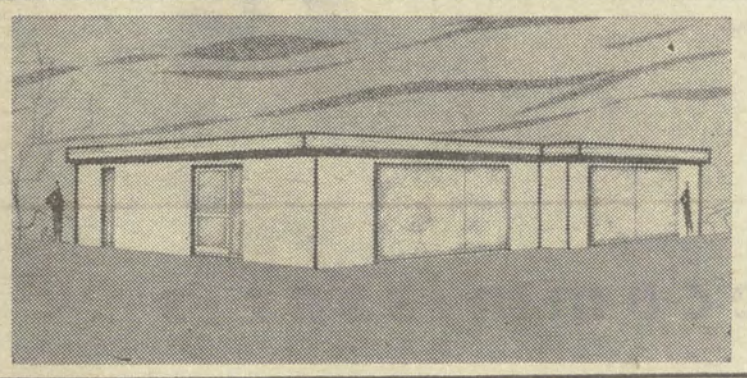

zowel voor economic quality ... *...als voor high quality*

600 EIGEN ARBEIDERS... 1001 MOGELIJKHEDEN

gronden

burgershuizen

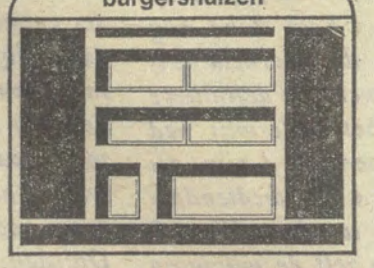

appartementen

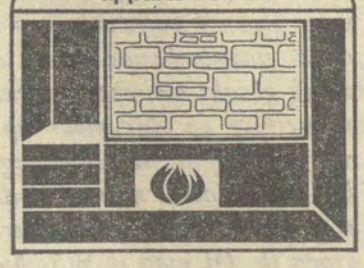

industriebouw

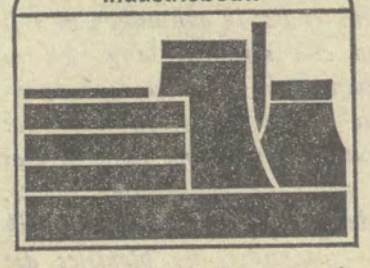

Meer dan één tevreden klant is met slechts 100.000 F met ons begonnen. U krijg van meet af aan een grondige studie van uw woning en de juiste prijs. Voordeliger dan wie ook, omdat ABK alles zelf doet. Daarom ook is de kwaliteit zoveel hoger. ABK bouwt op uw grond of op één van zijn vele keuze-gronden. Graag tonen wij U een greep uit onze verscheidene realizaties, die stuk voor stuk juweeltjes zijn. En werken graag voor U weer iets totaal nieuws uit. Vrije keuze van architekt. Begin alvast met ons vrijblijvend inlichtingen te vragen.

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN

Antwerpen, Meir 18 Tel. 03/31.78.20
Genk, Winterslagstraat 22 Tel. 011/544.42
Gent, Onderbergen 43 Tel. 09/25.19.23
Leuven, Brusselsestraat 33 Tel. 016/337.35

brasser ziet stakingen

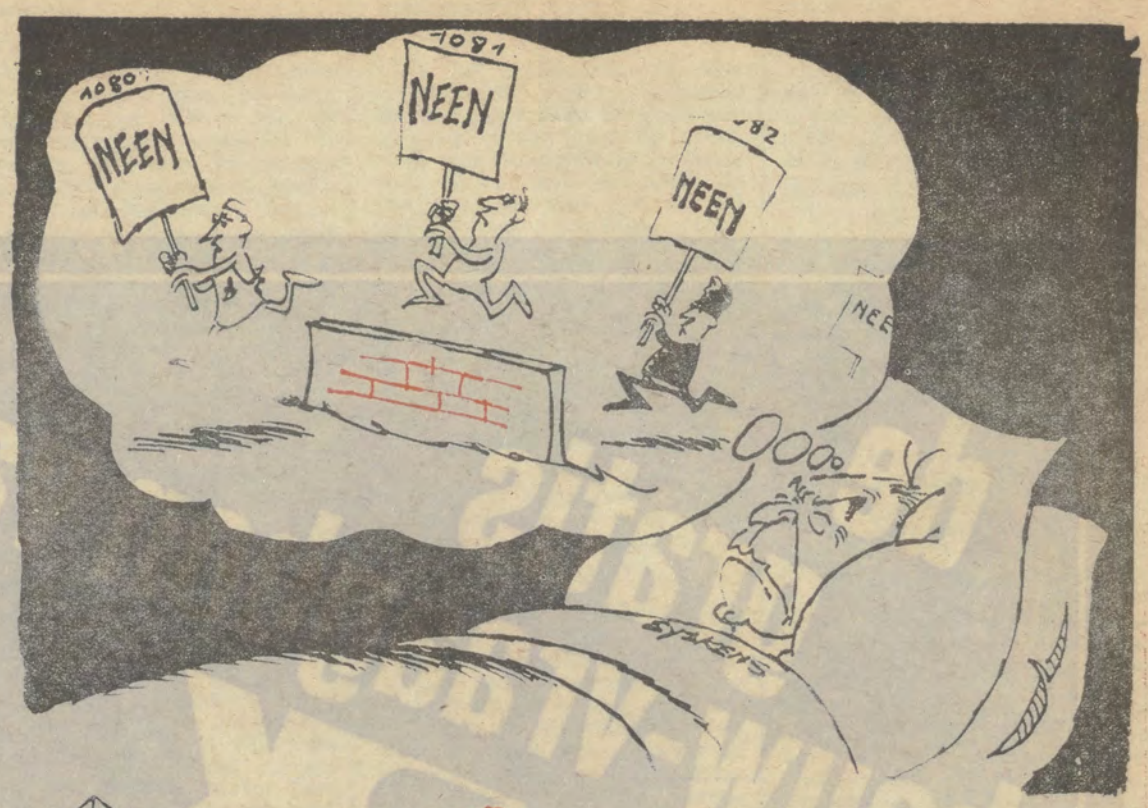

politiecommissaris

Ik werd nog maar eens ten kantore ontboden door de vice van de politiecommissaris van Hemelbredegem. Een chef van de politie mag ook zijn pretje hebben. Ik heb het mijne : een drageursinstinkt dat ontvlamt in de omgeving van de hard-blauwe uniformen en hun directieven. Mijn nieuw huisnummer liet ik aanmaken na vijf aanmaningen. Toen een uniform langs kwam met de zesde aanmaning in zijn boodschappentasje, liet ik mij de plaats aanwijzen waar het nummer komen zou en lijmde het vast, precies twintig centimeter naast de aangeduide plaats. En als ik daartoe de kans kreeg, stationeerde ik mijn wagen op de uitzonderlijke plaatsjes die bij dorpswet voorbehouden worden aan de uniformen, hun vrienden, hun zolenlikkers, hun familieleden.

Ik belde aan, precies te zeven uur vijftig. Want ik kende de bureeluren van de chef : acht uur, potdicht politiebureau.

De chef bekeek argwanend de kleine wijzer van zijn klok. Zit neer, zei hij. Wat ik afwimpelde, want harde stoelen zijn knappe vreesaanjagers. Wordt dit een habeas corpus ? vroeg ik. Ik zag dadelijk dat hij dacht die wil tonen dat hij wat in de latijnse humaniora heeft gedobberd en dat zijn vader een advocaatje was. Uwen paspoort, zei hij kort. Hij trok zijn gelaat in een ernstige plooi dat ik dacht : moet ik aan Hugo Claus zeggen als die figuranten zoekt voor Tand om tand. Zijt gij nog..., en hij bedoelde mijn beroep. Waarop ik voorzichtig nee antwoordde, want op mijn groen kwaliteitsbewijs van Belg stond nog steeds staatsbediende getikt en de waarheid was dat ik gezakt was voor het examen van definitieve aanstelling en dus maar op het onderwijs had overgeschakeld. Moest allang veranderd zijn, zei hij. Hij bedoelde natuurlijk dat « staatsbediende » wel eens mocht geannuleerd worden. Waar ? vroeg ik. Of mag ik misschien zelf de wijziging aanbrengen ? Natuurlijk mocht dit helemaal niet en natuurlijk moest dit op de burgerlijke stand. En terwijl ik eraan dacht dat het ook niet zou mogen dat hooggeplaatste ambtenaren een vulgair taaltje praten, bemerkte ik dat hij het vervelend vond domme vragen van kinderen te moeten beantwoorden. Intussen zag ik hem schrijven, schrijven met een piloon van een bic, een premie bij de salami in de slagerswinkel naast het bureau van de chef. Hij schreef in een klein dik boek met een rood rugje. Het was een boekje met alvast nog 100 blanke bladzijden erin dacht ik. En ik dacht ook gelukkig heeft de vice een sterk bureau want zo hard duwen op zijn bic, hij wil alles in drievoud hebben zonder doorschrijfcarbon te moeten gebruiken.

Gij verklaart dus, zei hij en hij begon te lezen wat ik verklaard had, hoewel ik nog helemaal niets verklaard had, ik had alleen wat staan denken en aan onuitgesproken kritiek gedaan. Maar uit respect voor de bureeluren had hij reeds genoteerd wat ik zou verklaren. Dat is politieijver die des avonds komt en die niemand kan verklaren, dacht ik. Wie kan na tien uren van hevige sneeuwval nog een éénrichtingsweg onderscheiden van een andere, mopperde ik, en dat ik twee meter van het trottoir verwijderd stationeerde, wie zal al die sneeuw opruimen om dat trottoir te gaan zoeken ? Wij wonen verdomme niet in Duitsland of in Nederland waar...

Hij veegde mijn betoog weg met een zwaai van zijn bril, het was zinloos want het stond toch niet in de mijn-zijn-verklaring en de avond zat al op de stoep tegenover het bureau, het was half negen. Toen ik mijn vertrek uit het bureau voorbereidde, meesmuilde de chef : natuurlijk, natuurlijk, jullie denken dat het in Nederland en Duitsland allemaal perfecter en prettiger is. Ja, zei ik, beslist prettiger. Toch niet, verbeterde ik mezelf toen ik aan de politie dacht.

frans-jos verdoodt